

Chủ nhân xin ngài đừng chọc tôi

Contents

Chủ nhân xin ngài đừng chọc tôi	1
1. Chương 01+ 02	1
2. Chương 03+ 04	19
3. Chương 05+ 06	34
4. Chương 07+ 08	51
5. Chương 09+ Kết	67

Chủ nhân xin ngài đừng chọc tôi

Giới thiệu

Nàng là đời trước không có thấp hương khăn vải sao?Mới trước đây không cẩn thận đánh vỡ một khố

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chu-nhan-xin-ngai-dung-choc-toi>

1. Chương 01+ 02

Mở đầu:

Khách sạn Đế Quốc lầu thứ hai mươi tám, Richard. Clyde duyên dáng đàn khúc dương cầm.

Nữ nhân ngồi trên ghế sofa vươn một cái thắt lưng thẳng phát, gương mặt trắng nõn phiếm phần hồng trần nhiên, mày liễu mắt hạnh, cái miệng hình thoi hơi khê mở.

Cái váy dài che khuất hai chân thon dài trắng nõn, hai tay tái nhợt khoát lên hai đầu gối, nàng nhát gan vụng trộm chăm chú nhìn người đàn ông anh tuấn ngồi đối diện.

Đối phương tầm trên dưới bốn mươi tuổi, bởi vì chăm sóc tốt nên trên mặt không có nhiều nếp nhăn, hấn mặc một thân tây trang màu xám, hai chân thon dài ngạo mạn khoanh lại một chỗ, khoe môi đẹp mắt vòng quanh thành một nụ cười yếu ớt đùa cợt.

- Nếu tôi nhớ không lầm, Kỉ tiểu thư làm việc tại công ty chúng ta gần hai năm đi? Tề Thiên Hoàn từ tính tiếng nói xuyên thấu tiếng khúc dương cầm tiến vào lỗ tai của Kỉ Văn Tĩnh.

Nàng bắt an thở sâu, xấu hổ nhún vai – Đúng vậy, hết tháng sau, là tôi vừa đủ công tác ở tập đoàn Tề thị tròn hai năm. Nàng cẩn thận trả lời vấn đề của thủ trưởng.

Ở công ty không không nghe thấy nàng, làm việc luôn cẩn trọng, nhưng đại lão bản không biết như thế nào đột nhiên trong lúc tan tầm hôm nay lại muốn thư kí gọi đến nội bộ của nàng nhấn dùm ý chỉ – Kỉ tiểu thư, thỉnh cô chuẩn bị một chút, buổi tối nay tổng giám đốc muốn mời cô đi ăn cơm.

Mang theo bắt an cùng nghi hoặc, nàng nơm nớp lo sợ cùng Tề Thiên Hoàn xuất hiện tại nhà ăn của khách sạn năm sao cao cấp.

- Xin hỏi tổng giám đốc, tôi là không phạm sai lầm gì trong khi làm việc, hay có chỗ nào khiến ngài không hài lòng, ngài đều có thể đề xuất, tôi sẽ dùng hết khả năng của mình để sửa lại...

Thấy nàng một bộ dáng khấn trương làm cho ý cười trên mặt của Tề Thiên Hoàn càng nhiều – Kỉ tiểu thư đa tâm, trên thực tế ta đã quan sát cô thật lâu, cô không thích làm gì náo động, việc làm đâu vào đấy, cũng được đồng nghiệp rất hoan nghênh, cho nên hôm nay tôi mời cô đi ăn cơm đơn giản là muốn cùng cô giao dịch.

Hắn nhấp một ngụm rượu, trên mặt lộ ra ý cười tà ác cũng khuynh thân về trước nói – Làm tình phụ của ta đi, điều kiện tùy cô yêu cầu.

- Tình, tình phụ? Kỉ Văn Tĩnh bị lời nói của hắn dọa ngốc ngay tại chỗ. Ai có thể nói cho nàng biết rốt cuộc hôm nay có phải ngày cá tháng tư hay không, đại lão bản cứ nhiên muốn nàng làm tình phụ của hắn?

- Tổng ...tổng.

Ngón trở thon dài lướt qua mặt bàn nhẹ nhàng đặt tại môi của nàng – Tốt nhất đừng cho ta nghe được chữ cự tuyệt linh tinh, bởi vì ta là người có cái tật xấu, nếu chiếm không được gì đó, ta sẽ thực không cam lòng, hy vọng cô đừng suy nghĩ nhiều, ta sở dĩ lựa chọn cô làm tình phụ nguyên nhân rất đơn giản, trước mắt cô không có bạn trai, thứ hai, nếu ta đoán không sai, cô vẫn hẳn là xử nữ.

Nói đến tận đây, hắn cười càng thêm tà ác – Một cô gái hai mươi tám tuổi vẫn là tấm thân xử nữ, đối với ta mà nói rất có tính khiêu chiến, dù sao, ở xã hội hiện đại ngày nay, muốn ra ngoài tìm kiếm xử nữ tựa hồ đã muốn thành thần thoại...

Nghe đến đó, Kỉ Văn Tĩnh không khỏi có chút uất giận. Người đàn ông này rất cục suy nghĩ cái gì, cứ nhiên có thể đưa ra một cái yêu cầu buồn cười. Ghê tởm hơn là, ngôn ngữ của hắn rõ ràng, ngay cả loại chữ xử nữ cũng có thể nói ra.

Nhưng chung quy thì hắn vẫn là thủ trưởng của mình, cho dù đáy lòng có nhiều bất mãn, nhưng nàng là một cái viên chức nho nhỏ làm sao dám làm càn? – Thực xin lỗi tổng giám đốc, tôi nghĩ tôi không thể đảm nhận chuyện này, cho dù trước mắt tôi không có bạn trai, nhưng truyền thống mỹ đức Trung Quốc giáo hội tôi muốn hiểu được phải giữ mình trong sạch.

Tề Thiên Hoàn bắt cần đời thưởng thức chén rượu, trên mặt anh tuấn lóe lên ý cười đùa cợt – A, truyền thống mỹ đức, nghe lời này thật buồn cười...

- Cho dù nghe buồn cười, tôi cũng sẽ không vì ai mà thay đổi nguyên tắc...

Cự tuyệt của nàng rốt cuộc làm hắn khó chịu – Kỉ tiểu thư, hy vọng cô hãy làm rõ ràng thân phận cùng lập trường của mình, có thể được ta Tề Thiên Hoàn để mắt là phúc phận kiếp trước cô đã tu luyện được, nhưng cô rượu mời không muốn uống lại thích uống rượu phạt.

Mắt thấy hắn có thái độ cường ngạnh, Kỉ Văn Tĩnh thở dài – Thật có lỗi, cho dù có đắc tội ngài, đối với cái đề nghị này của ngài, tôi cũng không thể nhận, sáng mai tôi sẽ đem đơn từ chức giao tới văn phòng của ngài...

- Cô nghĩ như vậy là tôi không có biện pháp sao? Hiên nhiên cô hãy xem lực ảnh hưởng của ta, tốt! Nếu cô không sợ chính mình không có nơi sống yên ổn tại Hongkong thì cứ việc tạm thời rời bỏ cương vị công tác

thử xem.

- Mời ngài không cần quá mức bức người...

- Ta đã cho cô lựa chọn, không phải sao? Làm tình phụ của ta ...hoặc vĩnh viễn đi khỏi Hongkong!

- Không nghĩ tới tại loại khách sạn năm sao cao cấp như vậy lại nghe được cái loại chuyện chêu cười, là ta đi nhằm sao? Vẫn là có người mượn rượu giãi điên?

Một đạo âm thanh trầm thấp từ phía sau Kỉ Văn Tĩnh truyền đến đánh gãy tranh chấp của hai người, bỗng dừng, một bàn tay to trắng nõn thon dài đặt tại bả vai của nàng – Nếu là người sau trong lời nói, ta không ngại giúp vị tiên sinh này thanh tỉnh một chút.

Tề Thiên Hoàn quay đầu đi, đánh giá người đàn ông đột nhiên tham gia, thanh âm này nghe xa lạ mà lại có chút quen thuộc, lại làm cho Kỉ Văn Tĩnh ngừng thở, đầu tiên đánh vào tầm mắt của nàng là đôi giày da trâu lóe sáng, lại chậm rãi hướng về phía trước xem...

Hai chân thon dài bao tại chiếc quần đen, dây lưng màu đen, kích thước áo tào nhẽ...

Tầm mắt tiếp tục hướng về phía trên, chiếc áo sơ mi màu đen bóng loáng, ngực rộng lớn bên trong, chiếc cầm kiên đỉnh bên dưới, bờ môi no đủ gợi cảm làm người ta trần ngập mơ màng, mũi của hắn rất cao, một đôi mắt tối đen lộ ra mấy tia tà ác quang mang.

Tề Thiên Hoàn tức giận chất vấn – Người là người nào? Nửa đường hiển nhiên bị Trình Giảo Kim chọc giận.

Hắn hơi hơi cười lạnh, bàn tay to tiếp tục nhẹ nhàng cầm lấy cái gáy trắng nõn của Kỉ Văn Tĩnh, thanh âm trầm mang theo chút vị khùng bố – Ta là chủ nhân của nữ nhân này, cho nên trước đó, người tất nhiên phải hỏi trước ta có hay không cho người quyền lợi làm tình phụ của nàng, bất quá đáng tiếc thật sự người đã muốn phạm vào kiêng kị của ta...

“Phanh”

Một cú đấm như sét đánh không kịp bưng tai dừng ngay trên mặt của Tề Thiên Hoàn, tiếng kêu ai một tiếng cùng với tiếng va chạm trên bàn vang lên, kinh động toàn bộ nhà ăn.

Kỉ Văn Tĩnh phảng phất kinh ngạc rồi phục hồi lại tinh thần. Trời ạ! Ai có thể nói trước mắt đang phát sinh chuyện gì không? Cái người đàn ông luôn làm cho nàng gặp ác mộng liên tục – Tư Thánh Nam, hắn về nước sao?

Chương 1:

Sáng sớm, đồng hồ báo thức đầu giường tí tách rung động, Kỉ Văn Tĩnh theo bản năng muốn đứng dậy rửa mặt chải đầu đi làm, lại đứng lúc nhớ ra mình đã muốn thất nghiệp.

Nàng một lần nữa nằm lại lên giường, trừng mắt xem trần nhà trắng nõn.

Cho nên nói gặp được ác ma kết cục sẽ xui xẻo liên tục!

Suốt sáu năm qua nàng nhân nhẽ sau, Tư Thánh Nam lại giống như sét đánh từ trên trời bổ xuống.

Chẳng những làm hại nàng ôm một đường hy vọng công tác tại suối nước nóng, liền ngay cả ví tiền cũng bị hắn tiêu mất, hành vi ác liệt hết như năm đó.

May mắn lúc đó nàng đủ thông minh, không đem tình huống chân thật của chính mình nói cho hắn, còn nhớ rõ ba ngày trước... hắn giống như quỷ đột nhiên từ phía sau nàng toát ra đánh người, hung hăng ban cho người lãnh đạo trực tiếp của nàng một đấm, làm cho Tề Thiên Hoàn thiếu chút nữa không quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, may mắn bảo an tại khách sạn đúng lúc đưa hắn đi ra mới tránh ột màn bị kịch xảy ra.

Lúc gần đi, hắn nắm cánh tay của nàng, ngạo mạn nhìn Tề Thiên Hoàn miêng đầy máu nói – Ta chính là muốn nhìn xem người lực ảnh hưởng có bao nhiêu lớn, từ ngày mai bắt đầu, nữ nhân này sẽ chính thức bị tập đoàn Thánh Lô thuê làm việc, mọi người có thể chờ xem.

Khi hắn nói ra bốn chữ tập đoàn Thánh Lô, Tề Thiên Hoàn rõ ràng bị dọa đến, sắc mặt từ xanh mét chuyển sang tái nhợt, bất quá Tư Thánh Nam bá đạo mới mặc kệ hắn phản ứng như thế nào liền dắt nàng một đường lao ra khỏi nhà ăn.

- Kỉ Văn Tĩnh, người rót cuộc có phải ngu ngốc hay không, bị cái đại sắc lang kia khi dễ mà cũng không phản kích lại?

Vừa bước ra khỏi nhà ăn, hắn liền khiển trách một chút, cổ tay Kỉ Văn Tĩnh bị nhéo đến sinh đau vừa tức vừa ủy khuất – Anh nghĩ rằng tôi và anh nguyện ý phát sinh ra chuyện này sao? Tôi đều nói muốn rời bỏ cương vị công tác, ai biết tên kia còn không chịu buông tha tôi.

Nàng xoay cổ tay nhẹ nhàng nhu nhu, khoe mắt không được tự nhiên nhìn hắn – Anh không phải đi Mỹ du học sao? Làm sao có thể đột nhiên hồi Hongkong?

Trên thực tế nàng muốn nói là, vì sao anh không trực tiếp sống cả đời sinh, lão bệnh tử ở nước Mỹ đi, tốt nhất đời này đừng bao giờ xuất hiện trong thế giới của nàng nữa, chỉ tiếc nàng không có can đảm nói ra điều này.

- Ta chỉ phải đi nước Mỹ du học, học thành nghiệp sau đương nhiên phải trở về nước thừa kế gia nghiệp. Làm bộ không nhìn thấy hi vọng chân thật trong đáy mắt nàng, hắn cố ý nói – Văn Tĩnh, bạn cũ nhiều năm không thấy, ta đoán cô nhất định phi thường nhớ tới ta, hơn nữa vừa mới ở trong nhà ăn ta còn giúp cô giáo huấn cái lão sắc lang kia, cho nên về tình về lý, cô có phải hay không nên mời ta đi ăn chút gì đó?

- Tôi mời anh? Nàng bất mãn khẽ hỏi, cảm giác trên đầu mình hiện ra một đoàn mây đen.

Tổng tài đời thứ ba của tập đoàn Thánh Lô lừng lẫy tại Hongkong, cư nhiên muốn bắt nàng mời đi ăn.

- Thực xin lỗi, Tư thiếu gia, tôi nghĩ mọi người cũng không tính rất quen thuộc, hơn nữa vừa vặn lát nữa tôi còn có chuyện trọng yếu muốn làm, cho nên... Uy, anh là tên dã man, làm gì dùng sức kéo cổ tay tôi, rốt cuộc anh muốn dẫn tôi đi đâu?

Hình tượng thực nữ nàng kiên trì duy trì nhiều năm, lại bởi vì sự xuất hiện đột ngột của Tư Thánh Nam mà biến mất hầu như không còn.

Hai mươi phút sau, chiếc xe thể thao Porsche siêu phong cách của Tư đại thiếu gia mang nàng đến một nhà ăn trang hoàng xa hoa lộng lẫy, tên này nhiều năm không hồi Hongkong, bất quá vẫn còn nghiên cứu thị trường trong nước.

Vừa mới ngồi vào chỗ của mình không bao lâu, hắn liền gọi một bàn đồ ăn, cà phê phải là quý nhất, cơm phải là tốt nhất, hại nàng đau lòng một phen, sợ hãi hắn gọi tiếp sẽ làm cho nàng phá sản.

Tư Thánh Nam năm nay mới hai mươi lăm tuổi, nhưng là một nhân vật trong giới truyền kì, hắn không chỉ có được gia thế hiển hách cùng dung mạo tuấn mỹ tuyệt thế, ngay cả trí tuệ cũng là người khó gặp.

Chẳng qua là sau ánh hào quang lóa sáng của nhân vật này chính là một tên ác ma.

Nhìn hắn một bộ lang thôn hổ yết ăn cơm, Kỉ Văn Tĩnh nhìn không được nhú mày – Anh rót cuộc có phải vài ngày chưa ăn gì? Cư nhiên giống như một người bị ngược đãi mấy ngày.

Tư Thánh Nam vui đầu lấy cơm rang thịt bò, không quên lấy chút nước uống cho dễ nuốt – Ta mới từ nước Mỹ trở về liền nhận được chức tổng tài, tuần trước đi Nhật Bản kí hợp đồng, hôm nay hồi Hongkong, người vừa mới xuống máy bay đã bị bạn bè kéo đi ăn cơm, chỉ tiếc mông đặt trên ghế ngồi còn chưa có nóng chột nghe thấy một sắc lang muốn bao dưỡng tình phụ, ta tò mò đánh giá cô gái sắp trở thành tình phụ của vị đại lão bản này lớn lên trông thế nào, kết quả ta phát hiện người đó cư nhiên là cô.

- Kia thật đúng là bất hạnh.

- Cô nói cái gì?

- Ách... Kỉ Văn Tĩnh vội vàng cười gượng – Là tôi nói, anh đói bụng thì liền ăn nhiều một chút, hơn nữa anh bôn ba như vậy nhất định là mệt mỏi muốn chết rồi, ăn xong chạy nhanh về nhà ngủ, dưỡng tốt tinh thần còn làm việc. Tốt nhất ngủ đến quên mất nàng là ai đi, từ nay về sau không cần lại đến trên chộc nàng vô tội.

Tư Thánh Nam ăn cơm đã muốn no bầy phần nhú mào, ánh mắt dù phú húng thú nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng – Mọi người đều nói phụ nữ sau khi trưởng thành đều thay đổi, chúng ta sáu năm không gặp, cô như thế nào so với thời điểm đó đều giống nhau, không thành thực, không quyến rũ, nữ nhân hai mươi tám tuổi, vẫn còn giống một bát cháo trắng buổi sáng?

Nghe loại hình dung này, Kỉ Văn Tĩnh thật muốn một quyền đánh đầu của hắn. Người này vĩnh viễn cũng không học được cái gì là khen tặng, nịnh hót, nàng cũng có tự tôn của nàng.

- Bát cháo trắng buổi sáng so với hoa tàn ít bướm tốt hơn nhiều, tôi giống như anh lóa sáng vậy, mỗi người đều có phong cách riêng, giống như trường hợp ở nhà ăn khách sạn năm sao kia vậy, anh ở nơi đó đánh nhau, có phải hay không có chút không thể nào nói nổi?

Nói tới đây, đáy lòng của nàng hiện lên một chút buồn bực, người lãnh đạo trực tiếp bị đánh, cho dù nàng đã muốn tính đến chuyện tậ nhất, có thể ngày mai nàng đi đưa đơn từ chức sẽ bị người gây khó dễ?

Tư Thánh Nam hừ lạnh một tiếng – Chẳng lẽ muốn ta trở mắt nhìn lão sắc lang kia đem cô làm tình phụ sao? Ta không có tính tình tu dưỡng tốt như vậy, hơn nữa đánh đều đã đánh, đó là báo ứng hắn nên nhận được...

Vẻ mặt của hắn không cho là đúng – Còn nữa, Văn Tĩnh, ta vẫn cảm thấy rất kì quái, sáu năm trước sau khi ta xuất ngoại rất cuộc vì sao không liên hệ được với cô? Nhà cô đột nhiên đổi số điện thoại, gửi Email chưa bao giờ trả lời, ngay cả MSN cô cũng thật lâu không có lên, có thể hay không nói cho ta biết sáu năm trước rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Bị liên tiếp những câu hỏi vây quanh, nàng không biết làm sao đành bưng lên ly cà phê uống một ngụm – Ách, điện thoại không thông là vì đường dẫn bị trục trặc, cho nên tôi đổi số, phát bưu kiện không có hồi âm là tôi đã quên nộp dãy số thư, tôi ngay cả xem cũng chưa nhìn đến, về phần MSN, tôi đã thật nhiều năm không dùng.

Nàng thuận miệng nói dối, chết cũng không cho hắn biết chân tướng là nàng cố ý chạy trốn hắn.

Khi hai người hơn mười tuổi liền kết nghiệp duyên, từ lần đầu nàng gặp phải hắn, cuộc sống của nàng lâm vào tình cảnh nước sôi lửa bỏng, thật vất vả khi thấy hắn đi Mỹ du học, chuyện thứ nhất là nàng ăn mừng, chuyện thứ hai là cắt đứt hết thủy liên hệ với hắn.

- Phải không? Tư Thánh Nam có chút hoài nghi trong lời nói của nàng – Làm sao có thể đột nhiên phát sinh sự tình trùng hợp như vậy, nói sau, cô cũng thật là không lương tâm, điện thoại đổi dãy số cũng không cho ta biết, hại ta vừa tới nước Mỹ thời gian đầu siêu buồn bực, bên người ngay cả một người bạn để tán gẫu cũng không có, muốn gọi điện thoại kể khổ với cô nhưng lại tìm khắp không thấy người.

Hắn oán giận, Kỉ Văn Tĩnh trong đáy lòng cười trộm, cũng vẽ hình chữ thập. Tìm không thấy mới tốt a, ta đâu có thể nào ngọc như vậy để cho người dễ dàng tìm được.

Nói lên sâu xa của hai người, thì phải ngược dòng trở về năm ấy lúc nàng mười lăm tuổi.

Nàng là một người không có mệnh tốt, khi nàng năm tuổi ba mẹ liền li dị, ba nàng ham mê cờ bạc, sau khi ly hôn rất ít khi trở về Ma Cao.

Mẹ nàng thì sau khi li dị liền vội vàng tái giá, đem nàng quăng cho ông nội nuôi nấng.

Ông nội của nàng làm người chăm sóc hoa tại một gia đình có tiền, ông cháu nương tựa lẫn nhau mà sống tuy rằng ngày qua ngày có khổ nhưng vẫn bình tĩnh.

Thẳng đến có một ngày, nàng thoe thường lệ thay ông nội đưa cơm, vì chạy trốn quá nhanh bất hạnh đụng vào người...

“Đông”

Một tiểu nam hài bị nàng đụng vào đánh ngã trên sàn, từ trên người hắn rơi ra một khối ngọc bội “Hư” Ngọc bội vỡ thành hai mảnh.

- Thực xin lỗi, Tư thiếu gia, tôi không phải cố ý.

Kỉ Văn Tĩnh ôm trong lòng hộp cơm thấy trường hợp như vậy sợ tới mức liên tục giải thích.

Tư Thánh Nam té ngã trên sàn đá cẩm thạch chậm rãi đứng lên, tuy rằng năm đó mới mười hai tuổi, nhưng ánh mắt sắc bén của hắn lại làm cho người ta sợ hãi hoang mang.

- Người đánh vỡ ngọc của ta. Hắn thực không khách khí trừng mắt nhìn nàng.

- Thực xin lỗi. nàng xoay người giải thích.

- Bồi thường. Hắn hai tay khoanh ngực, một bộ dáng cao cao tại thượng nói.

- Nhiều...bao nhiêu tiền? Kỉ Văn Tĩnh ôm hộp cơm rất nhỏ giọng nói.

- Một chiếc xe thể thao cùng với giá của hai căn biệt thự lớn, tương đương Mĩ kim, khoảng tám trăm vạn, ba ngày sau cũng phải trả đủ số tiền này vào tài khoản của ta, ta sẽ không cùng người so đo.

Nói xong, hắn thuận thực lấy một tờ giấy bên người ra, viết tựa rồng bay phượng múa vài chữ, rồi sau đó lãnh mặt đem tờ giấy viết ra tài khoản ngân hàng của mình đưa tới trước mặt của nàng.

- Nhớ rõ nha, ba ngày sau.

Ông trời!

Kỉ Văn Tĩnh bị dọa đến hai mắt ngẩn người, miệng cũng trương không thành hình.

Tám trăm vạn Mĩ kim?

Xem nàng một bộ dáng bị dọa ngây ngốc, hắn nhíu mày – Như thế nào? Người bồi thường không nổi?

Lui bả vai, nàng thực ai oán gật đầu, cho dù hắn cao hơn nàng ước chừng một cái đầu, nhưng lại nhỏ hơn nàng ba tuổi, nhưng bộ dáng của hắn thoát nhìn lại tràn ngập sắc thái khủng bố.

Tư Thánh Nam khinh thường câu môi cười lạnh – Người nghèo quả nhiên là người nghèo, ngay cả hai cái biệt thự cùng một chiếc xe thể thao đều không thể có, con số đó so với các người quả thực là con số trên trời.

Tên trẻ con đáng chết này.

Kỉ Văn Tĩnh thật muốn đánh vào cái cằm xinh đẹp của hắn, nhưng là nàng không có can đảm, bởi vì người ta là đại thiếu gia có tiền, mà nàng, lại chính là cháu gái người làm trong nhà người ta.

- Thực xin lỗi, có thể có phương thức bồi thường khác cho tôi được không? Nàng ngập ngừng nói.

- Phương thức bồi thường khác? Hắn thực ngạo nghễ vỗ về cái cằm của mình, làm bộ phân trầm, mắt vòng vo qua lại bốn năm vòng, đáy mắt lộ ra quang mang tà ác.

Xoát xoát xoát.

Hắn lại lấy ra tờ giấy khác viết, sau đó đưa tới Kỉ Văn Tĩnh, thật buồn cười, giấy bán thân?

Nha, trời ạ! Kia thật là giấy bán thân.

Nàng kinh ngạc định mở miệng kháng nghị, nhưng hắn lười biếng tặng nàng một cái cười lạnh.

-Ta đề nghị người ngoan ngoãn kí vào khế ước này, nếu không ta cũng không dám cam đoan ông nội của người có hay không trở thành phần tử thất nghiệp.

Kỉ Văn Tĩnh trợn tròn mắt. Tiểu quỷ này kiếp trước khẳng định là một đại ma đầu.

Ngày kế tiếp—

Nàng thành món đồ chơi chuyên chức của hắn, mỗi ngày đi học đều phải giúp hắn làm những bài tập về nhà làm người ta đau đầu.

Hắn không ba thì năm ngày chiếm tiền tiêu vặt của nàng, uy hiếp nàng mua cho hắn các loại đồ ăn vặt.

Mỗi khi hắn bị nữ sinh trong trường học cuốn lấy đến mức sắp hỏng, hắn sẽ đem nàng trở thành bộ dáng phi thường khó coi, nói nàng là em gái của hắn và nói hắn thích cô gái xấu mà không phải mỹ nữ.

Nửa đêm hắn không ngủ được, liền gọi điện thoại đến nhà nàng, mệnh lệnh nàng cùng hắn đi ra ngoài ngắm sao, mặc kệ hôm sau nàng có muốn hay không đi học.

Hắn mê trò chơi trên mạng, liền bắt nàng cùng hắn đi đánh quái, kiếm giá trị kinh nghiệm, hắn mệt nhọc có thể ngủ nhiều, nàng phải một mình canh ở máy tính chờ quái xuất hiện đánh.

Nàng kết giao bạn trai, hắn liền giống như quỷ nhảy ra làm rối, hơn nữa còn không khách khí tuyên bố, một khi nàng có bạn trai, có phải hay không hắn không chinh nàng nên nàng rảnh?

Hắn chân trước vừa mới đi, nàng sau lưng lập tức gỡ điện thoại quản gia xuống, còn quần quýt lấy ông nội nàng đòi đóng gói chuyển nhà, đoạn tuyệt hết thủy mọi con đường hắn có thể tìm được nàng, chỉ sợ tiểu quý kia ngày nào đó đột nhiên tinh thần thác loạn liền hồi Hongkong tiếp tục tra tấn nàng.

Hắn là khắc tinh cuối cùng của nàng, là người duy nhất kiếp này nàng không muốn gặp mặt – Tư Thánh Nam.

“Linh”

Điện thoại di động đầu giường đột nhiên vang lớn, đánh gãy suy nghĩ của Kỉ Văn Tĩnh, nàng vội vàng hoàn hồn, nhìn thấy dãy số xa lạ.

Vừa mới mở điện thoại, một loạt tiếng nói phẳng phát như từ địa ngục truyền đến – Kỉ Văn Tĩnh cô thật to gan, cứ nhiên dám dùng số điện thoại và địa chỉ giả gạt ta.

Nàng bị dọa đến mức ném điện thoại cách xa nửa mét. Trời ạ! Hắn làm sao có thể biết được số di động của nàng? Hơn nữa, nàng dùng địa chỉ giả cùng dãy số giả mới có ba ngày nha, hắn cứ nhiên đã tra được số điện thoại di động của nàng, người này cũng quá mức thần thông quảng đại đi.

- Cô có hay không nghe ta nói chuyện? không phải ta muốn cô thứ hai đến Thánh Lôi nhận lệnh triệu tập sao, ta chờ cô suốt hai ngày, cô là ăn gan hùm tim hổ sao, ngay cả ta cũng dám lừa gạt, hại ta như một kẻ ngu ngốc suốt hai ngày điên cuồng gọi đến dãy số giả kia...

- Tư, Tư thiếu gia, ngài làm ơn có thể hay không bình tĩnh một chút, trên thực tế tuy rằng tôi đang thất nghiệp ở nhà, nhưng ngay từ đầu tôi không có đáp ứng anh đi đến Thánh Lôi làm việc...

- Ta không muốn nghe nhiều như vậy, nếu buổi sáng hôm nay đến mười giờ mà ta còn không nhìn thấy cô, cô liền tự mình giải quyết cho tốt.

Khách! Không đợi nàng trả lời, hắn liền thô bạo cắt đứt điện thoại.

Vì sao nàng xấu số như vậy, làm cho nàng gặp được tên dã man này, theo hiểu biết của nàng đối với Tư Thánh Nam, nếu nàng không ngoan ngoãn nghe theo lời hắn nói, hắn tuyệt đối có thể cầm thuốc nổ chạy đến ném vào nhà nàng.

Làm cho nàng một hơi chạy đến đại sảnh của tập đoàn Thánh Lôi đã là chín giờ năm mươi bảy phút.

Nàng kinh hồn nhìn đại sảnh huy hoàng, lúc còn rất nhỏ, tập đoàn Thánh Lôi ở trong trí nhớ của nàng cũng không lưu lại ấn tượng như vậy.

Tập đoàn này không chỉ vận chuyển hàng hải, không chỉ có kinh doanh các loại mậu dịch, còn mở các siêu thị xuyên quốc gia.

Những năm gần đây qua đi, thu nhập của công ty càng ngày càng lớn, hiện tại còn nghiên cứu đến lĩnh vực điện tử cùng đồ trang điểm.

Bởi vì sản nghiệp quá nhiều, vợ chồng Tư thị bận rộn nhiều việc, hàng năm thường không ở trong nước, thân là thái tử Thánh Lôi tập đoàn, Tư Thánh Nam cũng ở nước Mỹ mai danh ẩn tích thực tập hai năm.

Cuối cùng dựa vào chính năng lực của mình, vừa về nước không lâu đã bị cha mình nhét vào vị trí tổng tài.

Nàng cho tới bây giờ đều không có phủ nhận năng lực của hắn, bất quá hắn luôn ác chinh nàng, nên nàng không có khả năng đối với hắn có thiện tâm.

- A! Là thị lực của ta xuất hiện vấn đề sao? Đây không phải là con tư sinh của mẹ kế ta Kỉ Văn Tĩnh sao?

Ngay tại thời điểm Kỉ Văn Tĩnh đang miên man suy nghĩ, một đạo ngôn ngữ mang ý đùa cợt từ phía sau truyền đến nàng, nàng kì quái quay đầu lại liền nhìn thấy Mã Na Na dáng người cao ôm một kiện hồ sơ hướng nàng đi tới.

Nhìn đến nàng, Kỉ Văn Tĩnh theo bản năng muốn tránh, bởi vì quan hệ với mẹ, Mã Na Na mỗi lần nhìn thấy nàng đều có chút ngôn ngữ trào phúng.

Chính mình không phải một người yêu thích cãi nhau, nếu không thể trêu vào nàng, liền trốn đi có thể?

Lễ phép nhìn về hướng Mã Na Na gật đầu, nàng tính chạy đi văn phòng của Tư Thánh Nam báo danh, trời biết nếu nàng đến muộn, chỉ sợ là một phút đồng hồ, Tư đại thiếu gia tuyệt đối sẽ nghĩ ra cái chủ ý nào để trừng trị nàng.

Đáng tiếc Mã Na Na không nghĩ buông tha nàng, nàng thật cố ý che ở trước mặt Kỉ Văn Tĩnh, từ trên cao nhìn xuống nàng.

- Người làm sao có thể xuất hiện ở trong này?

- Ta đến nhận lệnh triệu tập. buồn bực! nếu Mã Na Na đã ở Thánh Lôi làm việc, như vậy nơi này đối với nàng mà nói là một nơi cực kì xấu.

- Hưởng ứng lệnh triệu tập? phảng phất nghe được một tiếng liền cười to, Mã Na Na cười nhạo nói – Là thánh giác của ta có vấn đề sao? Loại người hạ đẳng như cô mà cũng dám đến nơi cao quý như vậy để nhận lệnh triệu tập?

- Thật có lỗi, loại người hạ đẳng như ta rất nhanh sẽ trở thành đồng sự với Mã tiểu thư. Kỉ Văn Tĩnh lễ phép cười, xoay người muốn đi đến chỗ thang máy.

- Xem ra có thời gian ta nên cảnh cáo cái người mẹ kia chỉ biết tìm nam nhân đòi tiền một tiếng, làm cho nàng dạy dỗ con gái không hiểu mình một chút kia.

- Thật xin lỗi, thời điểm ta ở trong trường học, thầy giáo dạy ta nhiều năm quên dạy ta là người thượng đẳng cùng người hạ đẳng khác nhau, có thời gian ta sẽ tìm chuyên gia học hỏi một chút, hạng người hạ đẳng như ta rất cuộc xuất hiện ở chỗ nào mới đúng, mặt khác, cảm ơn Mã tiểu thư đã cho ta lời khuyên, tái kiến.

Kỉ Văn Tĩnh xoay người vừa muốn đi liền nhìn thấy Tư Thánh Nam lặng lẽ đứng ở thang máy, hấn vẩy tay trước ngực bắt cần đời, một bộ dáng muốn xem náo nhiệt.

Thuận tiện, hấn còn cố ý nhìn vào cổ tay mình, một cái đồng hồ Rolex quý báu chui ra trước mắt nàng.

Nàng theo bản năng nhìn lại đồng hồ điện tử của mình một chút, ông trời, đã là mười giờ lẻ bảy phút.

Mã Na Na đáng giận, nếu hôm nay nàng bị nam nhân này chinh, như vậy nàng nhất định sẽ tùy thời tìm mua thuốc xổ hữu hiệu nhất nhét vào miệng nàng, làm cho nàng sống không bằng chết.

Mã Na Na cũng không có chú ý tới sự tồn tại của Tư Thánh Nam, gắt gao đi theo phía sau Kỉ Văn Tĩnh ngôn ngữ ác độc lại giờ lên

- Họ Kỉ, đừng tưởng rằng người bày ra một bộ dáng cùng thế vô tranh, ta sẽ đối người vài phần kính trọng, mẹ ngươi là một cái tiện phu, cho nên trong cơ thể của ngươi chảy huyết của nàng cũng không phải là một thứ tốt...

- Như vậy ta chỉ có thể nói, ta là con gái của mẹ ta cũng là một chuyện khổ sở.

Đáng chết, nữ nhân này còn không tính buông tha nàng, nàng thật sự lo lắng sẽ dùng đồ vật làm vũ khí đánh người.

Mã Na Na còn muốn mở miệng nói tiếp, lúc này, mắt của nàng đột nhiên sáng ngời, phát hiện sự tồn tại của Tư Thánh Nam – Tổng tài, sớm an.

Tư Thánh Nam vẫn thủy chung để tay trước ngực, trong mắt không hiện lên ý cười hướng nàng gật đầu – Ta vừa mới nghe được các người tranh cãi, sao lại thế này?

- Là tổng tài, cô gái này luôn miệng nói nàng tới Thánh Lô hưởng ứng lệnh triệu tập, nhưng là ngài biết không, bằng cấp của nàng chỉ mới đến chuyên khoa, như thế nào xứng đến đại môn của Thánh Lô, không biết quan chủ khảo mắt mù là người nào mà có thể đem nàng tuyển vào...

Nghe đến đó, Kỉ Văn Tĩnh nhin không được vì Mã Na Na đồng tình một phen. Quan chủ khảo mắt bị mù? A! từ hình dung này quả chính xác làm cho nàng vụng trộm hưng phấn một chút.

Tư Thánh Nam trái lại, khuôn mặt tuấn tú trở nên có chút đáng sợ, hấn mang mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Mã Na Na đang nói thao thao bất tuyệt.

- Thật có lỗi đánh gãy ngôn từ đông dục của người một chút... Âm thanh lãnh khốc làm cho Mã Na Na lập tức ngậm lại miệng.

- Ta cảm thấy thị lực của chính mình cho tới bây giờ đều bình thường, không biết ánh mắt của Mã chủ nhiệm xuất hiện vấn đề, vì sao cho rằng mắt ta bị mù đâu?

- Tôi nào dám nói mắt ngài bị mù, tôi nói là vị quan chủ khảo tuyển nữ nhân này...

Như là ý thức được cái gì, nàng đột nhiên há to miệng, không thể tin được trừng mắt nhìn Tư Thánh Nam- Chẳng lẽ tổng tài chính là vị quan chủ khảo kia?

- Thực bất hạnh, người cho tới bây giờ mới để ý được điểm này.

Hấn tao nhả võ về cằm của chính mình- để cho ta suy nghĩ một chút, đối với loại xuất khẩu thành bản, nhưng lại dám can đảm mạo phạm thủ trưởng, ta hấn trừng phạt như thế nào?

- Tổng tài...

- Cuốn gói biển khỏi công ty.

- Không cần a... Mã Na Na bị dọa đến vẻ mặt tái nhợt.

- Đúng nha, trừng phạt như vậy có vẻ quá mức tàn nhẫn, dù sao Mã tiểu thư chỉ nói ta là người mù mà thôi.

Tư Thánh Nam biểu tình tựa như đùa một con côn trùng có hại, hấn tiếp tục giả bộ bộ dáng trầm ngâm – Giáng xuống mười tám cấp...

- A? Nhưng là tôi hiện tại mới là tiểu chủ nhiệm một ngành... giáng xuống mười tám cấp thì thành thân phận gì?

- Đúng rồi. Hấn nhận thức cùng gặt đầu – Nếu giáng xuống mười tám cấp, có khả năng người bị quay trở lại tiến vào bụng mẹ, như vậy không tốt lắm, hưởng hồ hiện tại tìm việc làm không dễ dàng, một khi ta đuổi việc Mã chủ nhiệm, các viên công khác không chừng nói ta là một thủ trưởng vô tình, nể mặt thượng đế...

Quang mang tà ác hiện lên trong mắt hấn, khóe môi gợi lên một chút tươi cười tà ác – Ta đã đem Mã chủ nhiệm tạm thời đến hàng ngũ vệ sinh Asan đi.

- Cái gì?

Màng tai suýt bị tiếng hét của Mã Na Na đâm thủng, Kỉ Văn Tĩnh không thể tin được nhìn Tư Thánh Nam. Hấn đang giúp nàng xả giận sao?

- Chấp hành ngay tại ngày hôm nay, nếu Mã tiểu thư có ý muốn từ chức, có thể, bất quá người sẽ không lấy được tiền lương tháng này, bất quá, nếu người làm hết ba tháng, ta sẽ tìm ngành nhân sự chăm chú ột chút tiền hỏi thăm, người lo lắng một chút đi.

- Tôi không phục! Tổng tài, tôi bất quá chỉ là nhầm một chút vào nữ nhân họ Kỉ này mà thôi...

- Chẳng lẽ không ai nói cho người, nữ nhân họ Kỉ này là của ta sao?

- Ách?

Tư Thánh Nam đột nhiên cầm lấy tay của Kỉ Văn Tĩnh kéo đến trong lòng, một tay thật bá đạo khoác lên vai nàng.

- Nếu nàng là do ta quản, như vậy người có thể chỉnh nàng cũng chỉ có thể là một mình ta, Mã tiểu thư, hiện tại có thể đi ngành nhận sự viết đơn xin từ chức, cũng có thể đến đó đưa tin chuyển ngành, đừng đứng tại nơi này tiếp tục làm loạn.

Nói xong hấn nắm cả người Kỉ Văn Tĩnh xoay người vào trong thang máy, không để ý Mã Na Na phía sau khóc không ra nước mắt.

Kỉ Văn Tĩnh nhìn không được nhìn hấn – Cái kia... anh không biết là làm cho chủ nhiệm ngành đi tẩy trừ toilet là thật tàn nhẫn sao?

Tuy rằng biết hấn giúp nàng, nhưng nàng vẫn có điểm đồng tình cho Mã Na Na.

- Cô muốn nói cho ta biết, cô nguyện ý giúp nàng đi tẩy trừ toilet sao? Hấn cúi đầu, tức giận cảnh cáo nói.

- Tôi có từng nói như vậy sao? Nam nhân này, tốc độ biến sắc có phải hay không quá nhanh? Ít nhất một phút đồng hồ trước nàng còn tưởng rằng hấn đứng một bên?

- Vậy không cần phải vì loại phụ nữ chán ghét đó cầu tình.

Hấn nắm lưng nàng mang theo một cỗ cường hãn và một chút tức giận. Nàng là của riêng hấn, thế nào có thể để cho người khác bắt nạt, huống chi Mã Na Na còn đem loại hạ đẳng mạng nàng, cho nên cô ta đáng chết.

Kỉ Văn Tĩnh giương như nhìn thấy trên nam nhân này một cỗ muốn bảo hộ, điều này làm cho nàng thật mê hoặc. Tư thiếu gia không thích người khác bắt nạt nàng, nàng có thể lý giải, dù sao từ nhỏ đến giờ hấn đều đem nàng trở thành vật sở hữu, bất quá, hấn một thân tức giận này là do chuyện gì? Như là không thể chấp nhận nàng bị người ta làm tổn thương...

- Vì sao nàng muốn nhằm vào cô? Thời điểm thang máy từng dọt đi lên, hấn hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Thời điểm nhận thức Văn Tĩnh, mọi người đều còn nhỏ, hấn chỉ biết nàng không có ba mẹ, nàng cùng ông nội sống nương tựa lẫn nhau.

Sau hấn lại đi nước Mĩ, trong lúc đó từng nghe người nhà đề cập nàng cùng ông nội của nàng mất tích, bất quá lúc ấy hấn đã cùng nàng sớm mất đi liên hệ, hỏi người nhà, bọn họ cũng không biết cách nào để liên lạc với nàng.

Hiện tại nhớ lại, hấn cũng không hiểu biết về nàng nhiều, chỉ là thích nàng, bắt nạt nàng, thậm chí thích nàng tùy thời tùy lúc có thể xuất hiện trong tầm mắt của mình.

Kỉ Văn Tĩnh có chút khó khăn gục xuống – Ta có một lão ba ham mê cờ bạc, một lão mẹ ái mộ hư vinh, khi ta năm tuổi bọn họ li hôn, lão ba chạy tới Ma Cao, vài năm mới trở về một lần, lão mẹ gả cho ba của Mã Na Na, Mã Na Na sở dĩ ghét ta cũng bởi vì mẹ ta.

Nàng nhún vai, biểu tình tựa như kể lại chuyện xưa của người khác – Trên thực tế, sau khi mẹ ta tái giá cũng đã không còn để ý ta, chỉ có ở trong tang lễ của ông nội nàng mới cùng trượng phu mới tái giá đến thấp hương, lần đó Mã Na Na cũng có đến, bất quá là nàng bị lão ba bắt đến.

Cảm giác được một đôi bàn tay có lực ở trên vai nàng tăng thêm lực đạo, nàng tự giấu nở nụ cười – Tôi có một gia đình rất tệ phải không?

- Xác thực! hấn hơi nhún vai, biểu tình ngưng trọng một lát.

-Cám ơn anh vừa mới giúp tôi.

- Cô là muốn nói ta cho Mã Na Na đi tẩy toilet? Tư Thánh Nam nhún mày.

- Còn có, người giúp tôi giải vậy.

Tiểu ác ma lại tà cười – Cô đã muốn cảm tạ, không bằng lấy hành động chứng minh.

Linh cảm mãnh liệt xuất hiện trong đầu, nàng khẩn trương hỏi – Có ý tứ gì? Làm ơn trăm ngàn không cần giống như nàng suy nghĩ.

Quả nhiên – Buổi tối mời ta đi ăn cơm đi, ta muốn đi nhà hàng phú hào Đông Phương.

- Phú...phú hào Đông Phương?

Kỉ Văn Tĩnh rất muốn trực tiếp té xỉu cho hắn xem. Ông trời! nam nhân này vì sao luôn thích chọn lựa những nơi nổi tiếng nhất Hongkong để làm no bụng hắn?

Nàng là người nghèo, làm sao có nhiều tiền như vậy cho hắn tiêu xài!

Chương 2:

Tư Thánh Nam đã từ một nơi bí mật nào đó vụng trộm quan sát Kỉ Văn Tĩnh thật lâu.

Từ khi bị hắn mạnh mẽ lôi kéo đến Thánh Lô đi làm, hơn nữa đảm nhiệm chức trợ lý của hắn, hắn liền phát hiện nữ nhân này rất nhanh tiến vào khuôn khổ.

Chẳng qua, thời điểm ăn cơm giữa trưa, nàng đều ở lại văn phòng không đi, nói là nàng muốn giảm béo, cho nên không ăn cơm trưa, nhưng thời điểm mỗi khi hắn trở về lại loáng thoáng ngửi được mùi đồ ăn.

Quái dị! này thật sự là quái dị.

Hôm nay khi gần tới giữa trưa, hắn cố ý cho nàng một ngàn khối để nàng đi mua đồ ăn cho hắn, chân trước nàng vừa mới bước đi, hắn liền đến phía sau bàn làm việc của nàng.

Một cái bao màu đỏ đặt ở góc hấp dẫn lực chú ý của hắn, hắn tò mò mở ra, phát hiện có cặp lồng cơm giữ ấm.

Hắn xoay nắp mở ra, hương đồ ăn lập tức tràn ngập vào xoang mũi của hắn, có nấm, có chân gà, thịt ba chỉ, cơm...

Đáng giận, nữ nhân này cứ nhiên đem đồ ngon tự mình làm tự mình hưởng thụ.

Không khách khí ngồi trước bàn của Kỉ Văn Tĩnh, hắn liền ăn đồ ăn.

Ngô...

Hương vị cũng không tệ lắm, không nghĩ tới tài nghệ của nữ nhân này đáng khen như vậy.

Hắn bắt đầu giống một con quỷ đói đầu thai gặm nhấm đồ ăn.

Làm cho Kỉ Văn Tĩnh khi mang cơm trưa nóng hồi trở về, tầm mắt của nàng chính là đại nhân lão bản của nàng ôm hộp cơm tiện lợi của nàng mãnh liệt ăn.

Ai có thể tưởng tượng ra, đại soái ca có thể lừa nàng ly khai làm ra chuyện ngu xuẩn như thế này?

Nàng không thể nhịn được nữa, bởi vì từ khi đi vào làm tại Thánh Lô, mỗi ngày chỉ cần hắn hưng trí sẽ đem nàng ra chính, khoái hoạt của hắn chính là nằm trên thống khổ của nàng, làm cho nàng chịu đủ mọi sự chà đạp cũng tra tấn về mặt tinh thần, giờ này khắc này, hắn lại còn đoạt đi cơm tiện lợi sinh tồn của nàng...

-Tổng tài, người cảm thấy cơm trưa hôm nay hương vị như thế nào?

Nàng híp mắt, cất tiếng nói.

- Chân gà hương vị cũng không tệ lắm, bắt quá thịt ba chỉ kia dường như có điểm chín quá, lần sau nhớ rõ...

Mới nói đến một nửa, Tư Thánh Nam đang cắn chân gà đột nhiên im lặng — Khụ...khụ...khụ...

Hắn bị dọa đến, món đồ chơi của hắn trở về khi nào?

- Khụ...khụ...

Xong đời, bởi vì nhất thời kích động, một khối chân gà mắc tại yết hầu, hắn thật vất vả đem miếng thịt nuốt xuống, nhưng vị bộ lại phát ra âm thanh quái dị.

- Ách...ách...

Hắn thật vất vả phát ra tiếng...

Kỉ Văn Tĩnh bắt đắ dĩ lắ đầu, buồg cớ trưa trong tay ra, vớ vằg chạy đén lấy cho hắ một ly nước sôi.

- Dừg sức nuốt vào một ngụm thậ to, sau đó nuốt nhanh xuốg bụng.

Tư Thắg Nam lập tức giống một em bé ngoan ngoan làm theo phầ phó của nàng, rắ cục âm thanh quái dị đừg chỉ.

- Đây là kết cục ắ vụng. nàng không khắ khí trừng mắt liếc hắ một cái, thế này mới phát hiện khốe môi xinh đẹp của hắ còn lưu lại một hạt cớ trắng nõn.

Nàng vừn tay dừg ở khốe môi hắ nhẹ nhàng một chút, làm cho khi bàn tay mềm mại nhỏ bé của nàng chạm đén hắ, hắ đột nhiên cảm thấy có một dòng điện lưu kì quái xuyên qua cơ thể hắ.

Nữ nhầ trước mắt thực tế không có nhìn ra tuổi trên khuôn mặt thanh tú, so với thời điể hắ tại nước ngoài nhận thức các nữ nhầ mặt đầ trang điể, Văn Tĩnh của hắ có phầ chất phác cùng thanh lịch.

Không biết vì sai, ở trước mặt nàng, hắ cũng không để ý liền toát ra bản chất ác liệt của hắ, nàng chính là làm cho hắ cảm thấy an tâm cùng tự đặ.

- Tổng tài, người ắ cớ trưa của tôi...

Kỉ Văn Tĩnh tâm đầu nhìn hộp cớ trớg rốg. hắ là cái tên ác liệt, đây là chuyện thậ nàng đều biết, nhưng là nàng vậ vậ lần không nghĩ tới hắ còn có thể ắ vụng cớ tiện lợi của nàng.

- Ta cũng có thể ắ luôn cô. Hắ lại lộ ra nụ cười tà ác – Mặt khắ nhớ rõ, ngày mai khi mang cớ tiện lợi nhớ mang nhiều hơn một phầ thậ nướng...

- Tôi không nhất thiết ngay cả cớ trưa của ngài cũng phải chuẩn bị đi? Thậ là được một tắ lại muốn lên một thước.

- Văn Tĩnh, người muốn ta tuyên cáo cho toàn công ty biết cô mang cớ tiện lợi đi làm sao?

- Tôi không cảm thấy mang cớ tiện lợi có gì dọa người. Nàng cảnh giắ ứng phó nụ cười ác ma của hắ.

- Nga? Ý cười bên môi hắ càng sâu – Vậ được rồi, ta xem ra phải cho biết toàn thể cao thắ trong công ty biết có nữ viên công cần kiệm cỡ nào, còn muốn cho bọn họ học tập một chút tinh thần cần kiệm của cô... Nói xong, hắ còn bườg bình liếm ngón trỏ của chính mình.

- Tư Thắg Nam... Nàng vô lực gọi tên của hắ – rắ cuộc anh muốn như thế nào?

- Như ta vừa nói a, nếu ngày mai cô mang cho ta một phầ mĩ vị như vừa nói...

Hắ chuyên chú nhìn nàng biểu tình bắt đắ dĩ, từ sau khi nàng đén đây làm, đều mang một vẻ oán giậ.

Trên thực tế hắ thực hoài niệ ngày hai người gặp lại, nữ nhầ có tóc dài là có mĩ lực lớn nhất.

- Làm người làm chuyện xấu sẽ gặp báo ứnga!

Nói còn không xong, nàng cảm thấy được chính thân mình trầm xuốg, sau đó, nàng ngồi xuốg trên đầ hắ, bàn tay to của hắ còn sờ loạn đầu nàng.

- Vì sao không buồg tóc xuốg? Tóc cô cột lên làm cho ta nghĩ đén lão sư dạy lịch sử, bà lão bốn mươi tám tuổi còn là xử nữ...

- Không cần tùy tiện chạm vào tóc của tôi, đây chính là thành quả tôi vất vả cả buổi sáng mới làm ra...

Đắg tiếc nàng phắ kháng chỉ càng làm cho hắ hành độn tùy tiện, hắ rắ cuộc đem mái tóc dài của nàng buồg xuốg, nhẹ nhàng gửi hương thơm từ tóc, bàn tay to của hắ chen vào trong tóc, nhẹ nhàng giúp nàng chải vuốt.

Kỉ Văn Tĩnh tuy rằng đã muốn quen việc hắ tùy tiện ôm ắp nàng một cái, nhưng là dù sao đó cũng là trước đây, bây giờ hắ là lão bản của nàng...

- Im lặng chút, không nên cử độn.

Hắn để môi ở bên tai nàng thổi khí, làm cho toàn thân nàng nổi lên một tầng da gà, một cổ hương vị nước hoa thảo nhiên trên người hắn, giờ phút này giống như quý mị quanh quần bên xoang mũi của nàng.

- Từ nay về sau, bất luận trong trường hợp nào, cô đều phải xoa tóc buông xuống.

Bàn tay to của hắn hưởng thụ sự mềm mại trơn bóng của tóc của nàng, chỉ có thượng đế biết, chuyện này làm cho tâm tình của hắn trở nên rất tốt.

- Vì sao?

- Bởi vì ta thích cô như vậy.

Hắn lộ ra một chút tươi cười tự phụ, hơn nữa tiếp tục nghịch tóc của nàng, ngẫu nhiên kéo tóc của nàng làm ra kiểu tóc kì quái, thậm chí còn làm cho nàng thành bộ dáng trình tử.

Bị hắn làm thành món đồ chơi, Kỉ Văn Tĩnh liều mạng muốn phản kháng, nhưng bàn tay to lại đem nàng gắt gao ngồi trên đầu gối hắn.

- Tư Thánh Nam, anh chơi đã không...

- Nếu cô lại phản kháng, ta liền đem giấy bán mình ọi người xem. Thanh âm tà ác từ sau tai nàng truyền đến.

Kỉ Văn Tĩnh thấy tội nghiệp cho chính vận mệnh của mình. Thượng đế, nàng rút cuộc còn phải chịu loại tra tấn này đến bao lâu?

Nàng bắt đầu không hề phản kháng, hơn nữa im lặng ngồi trên đùi hắn, phía sau lưng nhẹ nhàng tựa vào ngực ấm áp của hắn, hắn đã không hề còn là tiểu quý ngây thơ, hắn đã lột xác thành một nam nhân thành thực có một loại mị lực không thể ngăn cản.

Nếu nàng không phải từ lúc nhỏ đã quen biết hắn, nàng nghĩ nàng căn bản không có biện pháp ngăn cản mị lực hấp dẫn trí mạng từ trên người hắn phát ra.

May mắn hình tượng của hắn ở trong lòng nàng chỉ là một cái ma quỷ.

Đầu ngón tay của hắn đụng tới da đầu nàng, rất nhẹ nhàng, thực thoải mái, nàng cứ nhiên dần dần hưởng thụ loại vuốt ve này, nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Đầu của nàng nhẹ nhàng tựa vào vai hắn, cổ hương vị nước hoa dễ ngủ kia làm cho nàng sinh ra một cảm giác an tâm.

Tư Thánh Nam cứ như vậy nhẹ nhàng ôm lấy nàng. Nàng thật gầy, ôm vào trong lòng cảm giác tựa như một em bé, một cổ xúc động kì lạ làm cho hắn kim lòng không đậu vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Nàng khép hờ hai mắt, phát ra tiếng hít thở đều đều, đôi môi đỏ mọng hình thoi khẽ nhếch, ý thức đã muốn rời nàng mà đi.

- Đình...

Thang máy đột nhiên vang lên, Tư Thánh Nam theo bản năng ngẩng ra, Kỉ Văn Tĩnh ngồi ở trên đùi hắn bị cả kinh cả người run lên.

- Tổng Tài...

Khi tiếng nói của một người nam nhân xuyên thấu không gian yên tĩnh, nàng sợ tới mức vội vàng mở to hai mắt, sau đó nàng nhìn thấy một người đàn ông trung niên mở lớn miệng quát dị nhìn nàng.

Nàng thế này mới cảm giác mình và Tư Thánh Nam tư thế co bao nhiêu ái muội.

Nàng muốn rời ra khỏi trong lòng hắn, nhưng hắn lại bá đạo đem nàng chặt chẽ đè lại.

- Có việc sao Trịnh quản lí? Tư Thánh Nam nhanh chóng khôi phục tư thế thập phần trấn định nhìn cấp dưới.

- Ách... Cái kia... lão tổng Uy Xa tập đoàn đột nhiên cải biến quyết định, đại hội đấu giá sửa thành ngày sáu tháng sau cử hành... Trịnh quản lí xấu hổ đứng tại chỗ, không dám bước lên phía trước một bước.

- Cũng tốt, như vậy chúng ta càng có nhiều thời gian chuẩn bị một chút công việc, Trịnh quản lí, đầu giá của Uy Xa tập đoàn để anh xử lí, hy vọng anh không cần làm ta thất vọng.

- Là, tôi đã biết, Tư tiên sinh. Trịnh quản lí hơi hơi vuốt cằm, xoay người rời đi, Tư Thánh Nam lại gọi hắn.

- Trịnh quản lí, anh là người thông minh, cái gì nên nói, cái gì không nên nói, ta nghĩ anh hẳn là biết, không cần ta dặn dò nhiều đúng không?

- Là, là, tôi biết, tôi nhất định sẽ không nói lung tung.

Trịnh quản lí sợ tới mức vội vàng gật đầu, hơn nữa dùng tốc độ nhanh nhất rời đi hiện trường.

Kỉ Văn Tĩnh quay đầu lại, nhìn đến Tư Thánh Nam dùng ánh mắt thật tà khí nhìn nàng hơn nữa còn nhếch môi lộ ra một cái mỉm cười mê người.

- Văn Tĩnh, có một số việc cô vô năng làm được, nhưng ta sẽ xử lý nó rất khá.

Bàn tay to của hắn đột nhiên sờ môi của nàng, nhìn cơm trưa cách đó không xa vỗ vỗ cằm – Ta đoán cô đói bụng, phải nhớ đem vài thứ kia ăn sạch nha, bởi vì móng của người gầy ngồi đau chân của ta. Nói xong, đem thân thể nàng đẩy ra, còn đánh cái móng của nàng một chút, động tác này làm nàng sợ tới mức chạy trốn xa xa.

Đáng giận! nam nhân này dám tùy tiện chạm vào bộ vị mấu chốt của nàng.

Một chút đồ bừa nhiễm vào hai má của nàng, quay đầu lại, nàng thấy cái tên nam nhân ác liệt kia đang đối nàng lộ ra trầm cười tà nịnh.

Nàng sẽ dùng thời gian cả đời để chán ghét hắn.

Thân mình cao lớn đứng lên, Tư Thánh Nam ngáp một cái, vươn vai – Ta muốn vào đi ngủ một chút, nhớ rõ trước giờ làm đánh thức ta.

Hắn tao nhã xoay người, đi hướng văn phòng xa hoa của hắn.

Kỉ Văn Tĩnh cảm thấy chỉ cần mình cùng hắn một chỗ sẽ bị hắn làm cho hồng bét, nàng thở dài, đặt móng ngồi tại ghế dựa của mình, sau đó, nàng nhìn vào màn hình máy tính có bóng phản chiếu, nhìn thấy một cảnh tượng kì quái đáng sợ – một nữ nhân có một đầu tóc hỗn độn, tóc bị cột thành n bím tóc, nàng bản năng sờ tóc của mình.

Nha ... gặp quỷ... Không!

- Tư ... Thánh ... Nam!

Nàng dùng hết sức khí lực rống giận – Anh lăn ra đây cho tôi!

- Đúng vậy, ba tháng trước ta có tra đến một tư liệu cá nhân của một xã điền, nhưng lần đó ta chỉ là cùng làm, cho nên tư liệu cũng đã thuận tay điền...

- Khẩu, khẩu, khẩu!

Lúc này truyền đến một trận đập cửa kịch liệt, Kỉ Văn Tĩnh tay cầm điện thoại, đi ra theo hướng cửa.

- Đúng vậy, qua lễ Noel này ta vừa tròn 28 tuổi...

- Khẩu, khẩu, khẩu...

Nàng cau mày mở cửa ra.

Nàng rõ ràng gặp quỷ, cứ nhiên là thủ trưởng ma quỷ của nàng – Tư Thánh Nam, nam nhân này hôm nay mặc một bộ quần áo màu đen, áo sơ mi màu đen phối hợp với quần tây màu đen, một đầu tóc hỗn độn giống như vừa bị gió thổi, mang theo một cỗ hương vị kiêu ngạo bất tuân.

Giờ phút này hắn chính là hé ra khuôn mặt tuần tú, giống như ai đó thiếu hẳn mấy trăm vạn.

- Hừ... Nàng hướng hẳn làm một tư thế chớ có lên tiếng – Là, là, là! Ta đang nghe, thật có lỗi, nhà ta vừa nãy có người tới gõ cửa, người tiếp tục...cái gì? Thân cận? người vừa nói muốn an bài giúp ta đi xem mắt? Uy...

Nàng đột nhiên cảm thấy một sức mạnh khổng lồ xả qua, sau đó thực thô bạo cướp đi di động của nàng.

- Ba! Di động bị người nào đó dùng sức tắt đi, đá lên sô pha.

- Tư Thánh Nam, rốt cuộc anh làm sao?

Nàng muốn lấy lại di động lại bị hẳn ném tới một bên, tay hẳn chặt chẽ nắm lấy cổ tay nàng.

- Ta vừa mới nghe được cô muốn đi thân cận? Tư Thánh Nam có chút tức giận như mày, biểu tình có thể bộc phát tức giận bất cứ lúc nào.

Nàng không nghĩ, nhún vai – Tôi không biết chuyện này có gì đáng giá làm cho anh ngạc nhiên. Nàng cũng sắp 28 tuổi, người này ngay cả kết hôn cũng không cho nàng kết hôn đi? Mặc dù trước kia nàng đối với chuyện thân cận này một chút hứng thú cũng không có.

Câu trả lời này làm cho Tư Thánh Nam tràn ngập ghen tuông từ đáy lòng.

Đáng chết! Nàng đã quên nàng là của hẳn sao? Cư nhiên còn muốn rời đi hẳn để tìm chủ nhân mới? Nàng nghĩ cũng đừng nghĩ.

- Cho nên cô quyết định đi xem mắt? hẳn nghiêng răng nghiêng lợi xác nhận.

- Nếu đối phương có điều kiện tốt, tôi sẽ không bài xích mà đi gặp mặt. dường như cố ý chọc giận hẳn, Kỉ Văn Tĩnh giả bộ tỉnh tâm nói.

- Ta không cho phép! Hẳn đột nhiên gầm nhẹ.

- Vì sao? Bộ dáng của hẳn làm cho nàng có chút sợ sệt.

- Bởi vì...bởi vì ta đói bụng. hẳn không đầu không đuôi trả lời, không chỉ làm cho nàng há hốc mồm, ngay cả hẳn cũng ngây người. Hẳn đột nhiên cảm thấy chính mình thật ngốc, rõ ràng hẳn muốn nói là hẳn không muốn nàng lập gia đình, không muốn nàng rời đi khỏi bên người hẳn.

- Một khi cô lập gia đình, thời điểm ta muốn ăn đồ ăn cô tự nấu thì làm sao bây giờ? Hẳn cứng rắn tiếp tục nói.

- Tôi cũng không phải bà nấu cơm của anh. Kỉ Văn Tĩnh không khỏi không kháng nghị.

- Đừng quên giấy bán thân của cô còn trong tay tôi, cho nên theo đó mà nói, trước khi chủ nhân của cô không đồng ý cho cô lập gia đình, cô tốt nhất an phận một chút.

Bất đắc dĩ, hẳn lại lấy ra cơ cũ, tuy rằng chính hẳn cũng không biết cái giấy bán mình kia nằm ở nơi nào, bất quá chỉ cần có thể giữ được nàng làm cho nàng không lấy chồng, hẳn không ngại nói ra.

Nàng tức giận lườm hẳn một cái – Năm đó tôi bất quá là không cẩn thận làm vỡ miếng ngọc bội kia, nhiều năm anh khi dễ tôi như vậy, thiếu gì cũng nên trả đầy đủ rồi đi?

- Không, còn chưa đủ... Hẳn lại mang dạng cười ác ma – Năm đó cô phá hỏng khối ngọc bội bảo vật gia truyền của Tư gia, cho nên ta đã giúp cô chuẩn bị dùng thời gian cả đời mình để hoàn trả.

- Ác ma. Nàng lăm lăm bắt mắt.

- Đúng vậy, hiện tại ác ma đói bụng, cô muốn lấy người hay thức ăn để hảo hảo hầu hạ chủ nhân cô một chút?

Tâm tình buồn bực đột nhiên chuyển biến tốt, từ nhỏ đến lớn mỗi lần nhìn thấy nàng làm bộ ủy khuất với chính mình, đều làm cho hẳn sinh ra cảm giác thật thỏa mãn.

Hôm nay hẳn vốn định cùng bạn bè tụ hội tại câu lạc bộ.

Không nghĩ đến lúc hấn đang lái xe đi, Sở Hi Nghiêu đột nhiên tiếp nhận một case quảng cáo lâm thời, bệnh viện của Doãn Chính Luân đột nhiên có một ca bệnh cấp tính, tên hỗn đản Triển Ngạo Trạch nói em trai của hấn cũng giáo viên phát sinh một số chuyện, hấn không đi được.

Kết quả, tụ hội hủy bỏ, hấn rất bức mình, cố tình lái xe đến đây dừng lại, đánh giá quang cảnh xung quanh hấn phát hiện nơi này cách nhà Kỉ Văn Tĩnh không xa.

Cho nên, khi đến tìm nàng, trạng thái của hấn là tràn tức giận mà không chỗ phát tác, bất quá, sau khi nhìn thấy nàng, tâm tình của hấn được trấn an, cảm giác này cũng không tệ lắm tựa như trở lại nhà mình.

Nhận thức hấn mười mấy năm, Kỉ Văn Tĩnh biết hấn có một mặt trẻ con.

Quên đi. Nàng đã bị hấn bắt nạt mười mấy năm, lúc này một chút có sao, nể mặt hấn là lão bản của nàng, còn nhỏ hơn nàng ba tuổi, nàng quyết định nhẫn.

Chờ cho nàng hầu hạ tốt đại thiếu gia, rượu đầy cơm no đã gần tới mười một giờ.

Tư Thánh Nam thật không khách khí chiếm cứ phòng tắm của nàng, tự pha nước ấm tắm, Kỉ Văn Tĩnh nhận mệnh rửa chén trong phòng bếp. Một bên rửa chén, một bên ở trong lòng thầm thì, nàng tương lai tuyệt đối sẽ không làm vợ một ác bá nam nhân như Tư Thánh Nam. (Haizz, cái này gọi là “ghét của nào trời trao của nấy”. khặc khặc, tương lai ta sẽ ghét anh đẹp trai nhiều tiền như Tư Thánh Nam thôi).

Thật vất vả đem đồ trong nhà thu thập sạch sẽ, nàng kéo thân mình mỗi mệt trở lại trong phòng ngủ, lại phát hiện Tư Thánh Nam mặc một bộ đồ ngủ nam nhân nhỏ hơn so với thân mình của hấn, thực không khách khí nằm trên giường của nàng.

- Văn Tĩnh, cô đoán ta vừa mới ở nhà cô phát hiện cái gì?

Đặt mông ngồi xuống, hấn cười hì hì chỉ vào tủ quần áo của nàng – Ta bỗng nhiên tìm được ở trong đó quần áo trước đây của ta, còn có khối ngọc bội kia.

Hấn đem một khối ngọc bội lục bảo ra, ở giữa còn có một vết rách rõ ràng, nhìn thấy sẽ biết từng bị vỡ rất nghiêm trọng, sau này được người ta dùng nhựa cao su dính lại.

Kỉ Văn Tĩnh làm sao có thể quên, dù sao chính khối ngọc bội này làm cho nàng trở thành nô lệ của hấn.

Nàng cẩn thận giữ gìn nó là vì muốn có một ngày đem nó đến tòa khổng cáo tội ác của tên nam nhân này, nói hấn vì thứ đồ như vậy ngược đãi nàng mấy năm.

Nàng lại liếc về tủ quần áo của chính mình, giờ khắc này nó đã bị hấn làm cho loạn lên.

Nàng cảm tức nhìn hấn bộ dáng mặt dày – Tư thiếu gia, hiện tại đã mười một giờ, tôi cảm thấy lúc này ngài nên xuất hiện tại giường lớn của nhà ngài mà không phải giường ngủ của tôi.

Hấn tà khí nhìn nàng – Văn Tĩnh, hiện tại đã là mười một giờ nửa đêm.

- Tôi nghĩ anh hấn là không có quan niệm về thời gian đâu. Nàng đoạt lấy khối ngọc bội, thực không khách khí một lần nữa nhét vào ngăn kéo đầu giường.

- Mặt khác, khi đến nhà người khác, mời anh không cần tùy tiện chạm vào đồ đạc của người ta.

- Ta là chủ nhân của cô, cho nên nhà của cô chính là nhà của ta. Hấn nằm lại bên giường, còn bắt cần đòi khoan bắt chéo hai chân.

Nàng tức giận trừng mắt hấn – Cho dù là chủ nhân, đã trẻ thế này, anh cũng nên trở về chính nhà của mình ngủ đi.

- Xe của ta để ở phụ cận nhà cô. Hấn hướng nàng bĩ bĩ cười.

- Hiện tại lúc này taxi đầy đường...

- Cô cảm thấy để cho chủ nhân của chính mình ngồi ở phía sau xe taxi về nhà được không? Hấn ác liệt nói – Hơn nữa dung mạo của ta bất phàm như vậy, vạn nhất lái xe taxi vừa vạn là sắc nữ... (ọe! tên này biến thái chịu không nổi)

- Anh có thể chọn lái xe taxi nam. Kỉ Văn Tĩnh phát hiện chính mình có một loại cảm giác sắp hỏng mắt.
- Nhưng là nếu gặp được gay...
- Tư Thán Nam...

Tiếng hô của nàng vừa vang lên, hắn lập tức từ giường quỳ lên, thực bá đạo đem nàng xả tiến vào giường, một bàn tay to không khách khí che lại cái miệng nhỏ lẻ của nàng.

- Văn Tĩnh, đã muốn khuya, cô làm ơn hạ thấp đèn-xi-ben nói chuyện của mình xuống, nếu không đánh thức hàng xóm sẽ bị người phá cửa. Hắn nghiêm trang nói.

Kỉ Văn Tĩnh bị hắn áp đảo trên giường, chỉ cảm thấy nơi nơi trong mũi mình đều là hương vị thơm mát của hắn sau khi tắm rửa.

Bộ áo ngủ tơ lụa hắn mặc biểu hiện đầy đủ dáng người gầy gò của hắn, tóc đen ẩm ướt bám, có hương vị khiêu gợi, nam nhân này làn da thật tốt, lỗ chân lông cũng nhỏ giống như nữ nhân, nhưng tìm trên người hắn lại không thấy hương vị ẻo lả.

Rất ít có nam nhân suất đến mức độ không có đức hạnh như thế này, còn tràn ngập dương cương khí.

Kỉ Văn Tĩnh cho tới bây giờ đều không phủ nhận hắn là tên vĩ đại, phần lớn thời điểm hắn tồn tại sẽ làm cho nàng sinh ra cảm giác tự ti, hắn tựa như đứa trẻ được thương để chiếu cố yêu thương, khi vừa sinh ra liền có được toàn thể giới.

Nam nhân ở trên đỉnh thế giới này lại có tình, ác liệt bắt nạt nàng, muốn nàng dâng lên bộ dáng đáng thương cho hắn.

Trong thời gian nàng suy nghĩ hắn đã đặt cái máy sấy tóc vào tay nàng muốn nàng giúp hắn sấy tóc, nàng phản kháng hắn lại lấy chuyện giấy bán mình ra uy hiếp nàng.

Thật sự là đủ! Rốt cuộc đời trước nàng đã trêu chọc ai?

Bị hắn tra tấn gần nửa giờ, hắn giống như một nam hài chơi đã, đưa thân mình cao lớn, đặt khuôn mặt tuần tú dán tại bụng nàng, hai chân của hắn còn không biết xấu hổ gác lên trên đùi của nàng.

Loại động tác ái muội này sẽ làm cho bất luận kẻ nào sinh ra cảm giác mơ màng, nếu giờ phút này nằm trên bụng nàng không phải là Tư Thán Nam nàng không thể không quen thuộc, Kỉ Văn Tĩnh biết nàng nhất định sẽ vì vậy mà mặt đỏ tim đập.

Hắn hơi hơi nhắm hai mắt, mỗi khi có thể cùng nàng một chỗ, hắn đều có một loại cảm giác an tâm kì quái.

- Văn Tĩnh, ta dám khẳng định cô từng vụng trộm yêu mến ta.

Nàng nhìn lên trần nhà xem thường – Tôi không biết biểu tình nào làm cho anh sinh ra ý tưởng tự kỉ này?

Thầm mền hắn? ông trời! giết nàng đi, nàng cũng không có bị ngược mê.

- Nếu không cô làm sao còn có thể giữ quần áo ta từng mặc? tủ quần áo của cô có rất nhiều quần áo năm đó ta đã mặc qua, hiện tại qua nhiều năm như vậy, nhưng cô vẫn giữ có, Văn Tĩnh, thừa nhận đi.

- Bởi vì quần áo anh từng mặc hình thức cùng chất liệu rất tốt, hơn nữa đa số đều là hàng hiệu quốc tế, ném đi thật đáng tiếc, sợ dĩ tôi lưu lại nó là cho con tôi tương lai mặc, anh có biết nuôi con thật tốn nhiều tiền.

Kỉ Văn Tĩnh không biết chính mình làm gì giải thích này nọ cho hắn, nhớ rõ năm đó chỉ cần hắn có thời gian liền chạy đến bắt nạt nàng.

Sau đó hắn lại thường xuyên không đi, buổi tối còn thật không biết xấu hổ đến giường nàng nằm, sau này vì để cho thuận tiện hắn liền đem một ít quần áo của hắn đến.

Nhớ lại thời khắc hai người ở chung, từ lúc hắn mười hai tuổi đến mười tám tuổi, nàng giường như tham dự toàn bộ quá trình hắn lớn lên.

Thời gian thật đáng sợ, trong nháy mắt, nam hài có thói quen điêu ngoa bốc đồng kia đã trở thành tổng tài của một công ty đa quốc gia.

Mà nay Tư Thánh Nam, vô luận nhìn từ góc độ nào đều làm cho người ta tâm động, bọn họ đều đã trưởng thành, nhưng cảm tình trong hai người thì chưa biến đổi, giống như thời gian không hề lưu lại dấu vết giữa hai người, thứ duy nhất biến đổi là dung mạo của họ.

Nàng hai mươi tám tuổi! nữ nhân đến tuổi này còn thiếu người hỏi thăm, thật sự có chút không thể nào nói nổi, nàng cũng không nghĩ cả đời làm lão xử nữ.

Chẳng qua nàng cố gắng suy nghĩ đến một diện mạo khác thì gương mặt ác ma Tư Thánh Nam này lại đột nhiên hiện lên. Nha! Nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì?

- Suy nghĩ cái gì? Tiếng nói dễ nghe của hấn nặng nề vang đến.

Kỉ Văn Tĩnh giật mình, rồi sau đó cười khẽ – Nghĩ anh nha, nhớ tới trước đây anh luôn thích khi dễ tôi, ngay cả đi gặp mặt với nữ sinh cũng phải mang tôi đi, hại tôi chút nữa trở thành địch của nữ sinh toàn trường, nhớ lại lúc đó đúng là anh làm tôi bị tổn thương thật sâu.

- Muốn trách thì trách đám nữ sinh quá điên cuồng kia, rõ ràng đều nói cho các nàng ta có bạn gái, vậy mà các nàng cố tình không tin, cho nên phải đem cô đi làm bia đỡ đạn.

Từ thời còn học sinh hấn đã được hoan nghênh của nữ sinh, chẳng qua khi đó hấn trầm mê trò chơi internet mà không phải là nữ sinh, cho nên khi bị cuốn lấy hấn thật không kiên nhẫn, hấn bắt nàng đến làm bia, thậm chí còn tuyên bố với toàn nữ sinh rằng hấn thích tình yêu chị em.

Nhớ lại thời đó hai người ở chung sớm ngày, Tư Thánh Nam lộ ra mỉm cười – Văn Tĩnh, ta nên cảm tạ cô, bởi vì có cô tồn tại mới làm cho ta bảo vệ được tấm thân xử nam.

- Kì thật tình yêu có cái gì tốt, đơn giản chính là hai người ngồi một chỗ xem phim, nghe âm nhạc một chút, lúc còn du học ở nước Mỹ, mọi người đều ủa nhau chơi trò chơi này, thật không thú vị.

- Anh ở nước Mỹ không có bạn gái sao? Nàng đột nhiên tò mò về hấn một chút. Từ lúc hấn đi, tuy rằng nàng cảm thấy có chút mất mát gì đó, nhưng chỉ cần nghĩ đến không phải làm nô dịch cho hấn, nàng lại thâm cười trộm.

Chẳng qua là mỗi khi đêm dài một mình im lặng, trong đầu của nàng vẫn hiện lên khuôn mặt tuấn tú tươi cười như ánh mặt trời của hấn, Tư Thánh Nam mười bảy, mười tám tuổi đẹp trai đến mức làm cho người ta động lòng, lấy điều kiện của hấn, chỉ cần tùy tiện quăng vài ánh mắt thì sẽ có hàng ngàn hàng vạn nữ chạy đến.

Đây là ưu điểm tốt của nam nhân đẹp trai, có thể không cần tốn sức đi tìm bạn gái, hưởng hờ hấn từng ở nước Mỹ – một quốc gia mở, khó tin hấn có thể không bị nữ tử tóc vàng hấp dẫn.

- Ta đối với nữ nhân yêu cầu rất cao. Khuôn mặt tuấn tú của hấn ngẩng lên nhìn cảm nàng – Đối với loại nữ nhân chủ động yêu thương nhưng nhớ ta không có lấy nửa điểm hứng thú, hưởng hờ khi đó ta còn đắm chìm trong chuyện tìm không thấy cô mà buồn bực...

- Hừ, tự cao tự đại... Ngoài miệng tuy rằng nàng nói như vậy nhưng trong lòng lại không khỏi dâng lên một trận mừng thầm...

- Nếu khi đó không phải bởi vì việc học quá nặng nề, ta khẳng định trở về Hongkong tự mình truy nã cô.

- Tôi có nên cảm tạ các giáo sư đã tạo nhiều áp lực cho anh như vậy không, mới làm cho tôi may mắn thoát khỏi đau khổ. Nàng bướng bỉnh mở miệng vui đùa.

- Văn Tĩnh, cô cố ý trốn ta phải không? Hấn đột nhiên một câu nói toạc ra.

- Tôi nào dám. Nàng vội vàng phủ nhận.

Cho dù có cũng sẽ không nói cho anh. Dưới đáy lòng nàng trộm nói một câu.

Hấn xoay người tìm cái tư thế thoải mái, cánh tay thon dài nhẹ nhàng nắm lấy thắt lưng mảnh khảnh của nàng – Đêm nay ta không đi, ngủ nơi này, nhớ rõ buổi sáng ngày mai phải làm bữa sáng cho ta ăn, ta thích nhất món trứng chân nước sôi của cô....

Âm thanh của hấn bởi vì hấn buồn ngủ mà trở nên thập phần mỏng manh, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại nặng nề ngủ.

Kỉ Văn Tĩnh nhin không được lắc lắc đầu. Nam nhân này thật sự là một chút cũng chưa biến, đều đã là người đàn ông trưởng thành hai mươi lăm tuổi vậy mà vẫn có tính như trẻ con.

Chẳng lẽ hấn không biết nam nữ trưởng thành ôm nhau vô cùng thân thiết như thế này có ý nghĩa gì sao?

Có lẽ, nàng đa tâm, hấn đối nàng cũng chỉ là tập tính quen bắt nạt nàng như năm đó.

Nàng thật sự không nên suy nghĩ ra cái ý tưởng dư thừa, gần đây không biết làm sao lại như vậy, từ sau khi hai người gặp nhau, tâm tình của nàng trở nên kì quái, đôi lúc muốn tránh hấn, đôi lúc lại muốn thấy hấn, mâu thuẫn này làm cho nàng cảm thấy chính mình thật sự biến thái.

Ai! Đại khái là người đến tuổi muốn gả đi, xem ra ngày nào đó nên liên lạc Lí tiểu thư bên hôn nhân một chút, nói nàng giúp đỡ giới thiệu bạn trai, có lẽ như vậy mọi chuyện sẽ trở nên tốt.

Một đêm này rất dài.

2. Chương 03+ 04

Chương 3:

Hóa ra đồng tình có thể tùy tiện bỏ thí, nếu không phải nàng dung túng thì cái ác ma Tư Thánh Nam kia làm sao có thể mặt dày mày dạn ăn của nàng, uống của nàng.

Mỗi ngày giữa trưa đều phải giúp hấn chuẩn bị cơm tiện lợi đã muốn vượt qua phạm vi nhẫn nại của nàng, không nghĩ đến buổi tối khi hấn không có việc gì liền chạy đến nhà nàng vui chơi giải trí.

Nhìn đồng hồ báo thức trên vách tường, đã sắp bảy giờ, hấn sẽ đến đây, nàng suy nghĩ bị ai, nhưng trong lòng lại không khỏi sinh ra một tia chờ mong (hehe, động tâm nha)

Hy vọng? Nàng kinh ngạc cảm thấy chính mình lại có cái loại ý tưởng này, chẳng lẽ mình bị hấn khi dễ đến nghiệm sao? Trong tiềm thức của nàng lại bỗng nhiên hy vọng hấn đến?

Một tiếng đập cửa đánh gãy dòng suy nghĩ của nàng, Tư Thánh Nam lại có thể dùng phương thức gõ cửa nhẹ nhàng, hấn bị thần mang đi cải tạo sao?

Kỉ Văn Tĩnh vội vàng buông cà phê đi ra mở cửa.

- Anh hôm nay...ách.

Nàng giật mình, bởi vì người xuất hiện trước nhà nàng không phải Tư Thánh Nam, mà là một phụ nữ trung niên hơn năm mươi tuổi, đầu tóc xoăn bị nhuộm đỏ để phía sau người, chiếc váy quý báu hiệu Chanel quần trên dáng người có chút mập mạp, nhìn có chút phá hủy cảm mỹ, bất quá vẫn nhìn thấy bộ dáng phong vận của nàng.

- Văn Tĩnh . Ngô Nhã Dung từ sau khi nhìn thấy Kỉ Văn Tĩnh liền giật mình, từ trong yết hầu phát ra một âm thanh nghẹn ngào – Con gái của ta, nhìn thấy mẹ con không nghĩ lại đây ôm ta một cái sao?

Kỉ Văn Tĩnh biết biểu tình của mình khẳng định thập phần khó coi. Người phụ nữ này rõ ràng không làm tròn trách nhiệm của một người mẹ, cho dù ông nội qua đời, biết rõ nàng chịu khổ một người bà cũng chưa từng quan tâm đến nàng.

Nay, lại đột nhiên đến cửa... nàng không có khả năng tốt như vậy, nàng tin tưởng nhất định có chuyện.

- Văn Tĩnh.

Ngô Nhã Dung ho nhẹ một tiếng, làm một bộ dáng chuẩn bị cùng người nhà ôm một cái.

Kỉ Văn Tĩnh chờ dẫn cho nàng một cái cười yếu ớt trào phúng – Bà tới nhà tôi có chuyện gì sao?

Nhìn qua có chút xấu hổ, Ngô Nhã Dung ngượng ngùng nở nụ cười – Cái kia... Văn Tĩnh a, nghe nói con hiện tại làm việc tại Thánh Lô sao?

Nàng không có gật đầu cũng không lắc đầu – Tôi không thấy chính mình đáng giá để bà tìm thám tử đi tìm hiểu.

- Đương nhiên không có, bởi vì Na Na đã ở nơi đó làm việc, nàng từng...cùng ta nói một ít chuyện có liên quan đến con...

- Bà có thể nói thẳng ý đồ khi đến đây. Kỉ Văn Tĩnh nhìn không được quay đầu nhìn cà phê nấu tới một nửa. Nếu nấu quá mức lửa, Tư Thánh Nam khẳng định lại muốn bộc phát tính tình đại thiếu gia, nam nhân kia càng ngày càng khó hầu hạ.

Kì quái, giờ này phút này nàng lại cực kì tưởng nhớ đến sự tồn tại của hắn, chỉ muốn hắn lẳng lặng đứng bên cạnh nàng.

- Được rồi. Ngô Nhã Dung rút cuộc gỡ xuống bộ mặt giả dối –Kì thật hôm nay ta đến tìm con là chủ yếu muốn con hướng lão bản cầu tình cho Na Na, còn có... Nàng dừng một chút, biểu tình có chút khó xử – Na Na hi vọng con có thể đứng trước mặt mọi người tại công ty giải thích, chỉ có như vậy mới có thể lấy lại mặt mũi của nàng...

Nghe đến đó Kỉ Văn Tĩnh buồn cười nhíu mày – Bà muốn tôi dùng cách nào giải thích với Mã Na Na?

Âm điệu của nàng bình thản, tựa như hỏi ngày mai trời có mưa không?

Ngô Nhã Dung lộ ra biểu tình đương nhiên – Đầu tiên, con phải đứng trước mặt mọi người nói tôi sai rồi, sau đó tự mình tát một cái, cuối cùng nàng hi vọng con có thể rời khỏi Thánh Lô, hơn nữa cam đoan rằng từ nay về sau không bao giờ xuất hiện ở đó nữa.

Kỉ Văn Tĩnh dùng tay chỉ vào trán của mình, trong miệng truyền ra một cái cười lạnh – Chỉ đơn giản như vậy sao?

- Đương nhiên...Nếu con có thể hướng nàng quỳ xuống dập đầu, nàng sẽ suy nghĩ cho ta hai mươi vạn, Văn Tĩnh, con liền... Ngô Nhã Dung thao thao bất tuyệt không cảm thấy rằng hành vi của chính mình có bao nhiêu xấu hổ. (Tội nghiệp Văn Tĩnh, ta muốn giết bà mẹ này quá, hừ, thật muốn đại khai sát giới).

- Vị đại thẩm này, có thể hay không mạo muội hỏi một chút.

Đột nhiên, từ cửa truyền vào một tiếng nói của nam giới đánh gãy lời nói của Ngô Nhã Dung.

Nàng xoay người, nhìn thấy một nam tử trẻ tuổi, bộ dáng khoảng hơn hai mươi, trên người mặc áo t tuất, hai chân thon dài mặc một cái quần bò, chân đi giày thể thao màu trắng.

Kiểu tùy ý này làm cho nàng nghĩ đến nam hài còn đang đi học đại học.

Nhưng khí chất hắn phát ra lại mang theo một cỗ nguy hiểm, làm Ngô Nhã Dung bất giác lùi về sau mấy bước – Người, người là ai?

Tư Thánh Nam hí mắt lại, đôi môi đẹp hơi hơi giơ lên tạo ra một nụ cười lạnh trào phúng – Trước khi bà hỏi thăm lai lịch tôi, tôi nghĩ hỏi vị đại thẩm này một chút, bà xác định rằng chính mình gần đây không có đụng tới sự kiện đĩa bay quái dị linh tinh sao?

- Ách? Biểu tình của nàng là một trận kinh ngạc.

- Là như vậy, Tôi vừa mới đứng ngoài cửa, không cẩn thận nghe được vị đại thẩm có lời nói rất kì quái, cho nên tôi nghĩ một chút xác định đầu óc của bà có phải hay không bị người ngoài hành tinh làm cho dơ bẩn gì đó, ví dụ như đại tiện, nước tiểu, hoặc là cái khác còn ghê tởm hơn...

- Uy! Nàng rút cuộc hiểu được hắn đang châm chọc chính mình – Xú tiểu tử người từ đâu nhảy vào?

Tư Thánh Nam cà lơ cà phát dùng ngón tay chỉ vào phía sau – Từ bên ngoài.

- Văn Tĩnh, con cùng xú tiểu tử không lẽ phép này rốt cuộc có quan hệ gì? Đừng nói cho ta biết hấn là bạn trai của con, tiểu quý này nhìn qua còn không đến hai mươi tuổi, hơn nữa nhìn hấn khẳng định là tên côn đồ không có gia giáo, mẹ nói cho con, đời con gái đây là chuyện trọng yếu nhất, cần phải gả cho người có tiền có thế, giống loại xú tiểu tử chỉ có bề ngoài liền xung quanh câu dẫn nữ nhân này, con hãy cách xa hấn một chút cho ta, biết không?

Kỉ Văn Tĩnh cảm thấy đầu chính mình bắt đầu đau, bà mẹ không có trách nhiệm này đột nhiên quan tâm, nàng bắt đầu nhìn Tư Thánh Nam đứng ở cửa, hấn cũng đang cười, bước chân tao nhã tiến về phía nàng.

Thân cao gần một trăm tám mươi lăm phân cùng khí chất tà mị thoát ra làm cho Ngô Nhã Dung sợ tới mức mồ hôi lạnh ứa ra, cảm giác chính mình bị đối phương chấn áp hơn phân nửa.

- Đại thẩm, cần phải cảnh cáo một ít bà mới ý thức được chính mình hôm nay phạm sai lầm.

Nói xong, hấn tao nhã từ túi lấy ra một di động xa xỉ 18k, bấm một dãy số – Là Mã Chính Đức luật sư sao? Ta là ai? Ta là thủ trưởng trực tiếp của nữ nhi ngài, đúng vậy, ta chính là Tư Thánh Nam – tổng tài tập đoàn Thánh Lô.

Âm thanh của hấn không cao không thấp, nhưng đủ để cho Ngô Nhã Dung nghe được rõ ràng, nhất thời, bà trừng lớn hai mắt, miệng cũng thật không khách khí há hốc, theo bản năng nhìn về phía con gái, Kỉ Văn Tĩnh thật đồng tình nhún vai.

Tư Thánh Nam giờ phút này cười một cái thật giống lưu manh – Ta hôm nay gọi điện thoại cho ngài chính là muốn cảnh cáo ngài đem vợ cùng con gái quản lý cho tốt, không cần để cho loại người tinh thần có vấn đề chạy đến gây sóng gió, nếu không,...

Đôi môi xinh đẹp lại gờ lên – Ta không ngại hủy đi sở vụ kia của ngài, một tòa nhà xa hoa công cộng tạo phúc cho nhân loại.

- Đi! Cảnh cáo xong hấn khóc khóc đem điện thoại cất đi trong lòng bàn tay.

-Đại thẩm, nếu ngài không biết, hấn nghe xong lời ta nói trong điện thoại đã hiểu được rồi đi?

- Người...người! Ngô Nhã Dung bị dọa đến sắc mặt tái nhợt – Người chính là lão bản Tư Thánh Nam mà Na Na nhà chúng ta nhắc tới? Không có khả năng, ông trời! điều đó không có khả năng, nàng vừa mới đắc tội đến hấn.

- Ta nhớ rõ năm phút đồng hồ trước, trong mắt đại thẩm ta là một kẻ không có học vấn, nghề nghiệp.

Ánh mắt đùa cợt của hấn lạnh xuống, biểu tình cũng trở nên thật đáng sợ – Lương tâm của bà bị chó tha sao? Chưa bao giờ từng trở về liếc nhìn con gái một cái, hiện tại kể nữ của bà gặp vấn đề, bà liền mặt dày xuất hiện yêu cầu con thân sinh của mình dập đầu nhận tội trước kể nữ, đại thẩm, chẳng lẽ bà không biết làm tội ác quá mức sẽ bị trời trừng phạt sao?

Ngô Nhã Dung bị hấn nói đến á khẩu, muốn mở lời giải thích – Ta...

- Bà mẹ không tư cách liền cút xa cho ta, từ nay về sau còn làm cho ta nhìn thấy bóng dáng hoặc là ngửi được mùi nước hoa gay gắt của bà trong nhà Văn Tĩnh, ta sẽ không một chút do dự gọi bảo tiêu nhà chúng ta đem nhét bà vào thùng rác khóa lại.

Khuôn mặt tuần tú của hấn đột nhiên đến gần trước khuôn mặt Ngô Nhã Dung – Đại thẩm, người tốt nhất tin tưởng ta là một người nói được làm được.

Cuối cùng, hấn một tay chỉ cửa – Hiện tại, bà có thể từ nơi này cút đi.

- Đây là nhà con gái ta...

- Tính nhẫn nại của ta chưa bao giờ vượt quá ba giây!

- Uy...

- Một... hấn vươn một ngón tay.

- Người này...

- Hai... hẳn vươn ngón tay thứ hai.

Ngô Nhã Dung nuốt nước miếng, chặt vật liếc mắt con gái một cái, xoay người chạy chối chết rời đi.

Hai ngón tay thon dài vẫn dừng ở trên không trung, ánh mắt lại gắt gao dừng lại trên mặt Kỉ Văn Tĩnh cười gượng có chút khó coi.

- Tôi có một bà mẹ thật tệ phải không?

Nàng cố gắng trấn định nhún nhún vai, ý đồ che dấu đau thương của mình, chợt nàng cảm thấy tấm thân mảnh khảnh của mình bị một cánh tay thon dài bá đạo kéo qua.

Cái mũi của nàng lập tức đập vào trước ngực cứng rắn của hắn, khuôn ngực này toàn là hương vị quen thuộc của nàng.

Trong lúc nhất thời, mọi cảm xúc khổ sở đột nhiên ập đến, lớp ngực trắng lúc này cũng bị phá tan.

Tâm tư cực kì đau, đau đến làm cho nàng sắp không thể thở được.

Bàn tay to của Tư Thánh Nam giữ lấy gáy của nàng, cầm nhẹ nhàng để trên đầu của nàng.

- Văn Tĩnh, nếu muốn khóc thì hãy khóc đi.

Khi hắn vừa mới nghe được lão bà kia yêu cầu Văn Tĩnh, hắn hận không thể lập tức làm thịt bà ta.

Kỉ Văn Tĩnh khóc ra, một dòng nước mắt ướt át xuyên qua áo trước ngực hắn, hắn lại càng đem chính nàng ôm mạnh hơn vào trong ngực, cổ họng không kêu lên một tiếng.

Hắn sẽ làm cho những kẻ dám can đảm khi dễ làm cho nàng thương tâm từng bước trả giá.

Kỉ Văn Tĩnh bị hắn ôm trong lòng lặng lặng khóc, an tâm đem một mặt yếu ớt nhất của mình ra trước mặt hắn.

Hai người cứ như vậy ôm nhau, cho đến khi có một mùi khét từ phòng bếp bay ra, đó là mùi cà phê nấu quá.

Bởi vì tập đoàn Thánh Lôi mở rộng phạm vi kinh doanh, tiến đến sản phẩm điện tử, trong đó lấy di động 3G làm chủ đạo, vì muốn làm cho di động thế hệ mới nổi tiếng trên thị trường, Tư Thánh Nam quyết định đầu tư quảng cáo.

Mà tìm người phát ngôn đúng là đại minh tinh Sở Hi Nghiêu, cũng là một trong những bạn tốt của hắn.

Cùng Tư Thánh Nam quen biết một đoạn thời gian, Kỉ Văn Tĩnh biết hắn có bạn bè rất nhiều, bạn thân của hắn còn có thiếu gia tập đoàn triển thị – Triển Ngạo Trạch, con viện trưởng bệnh viện Doãn thị – Doãn Chính Luân.

Lần trước ở nhà ăn gặp Tư Thánh Nam đánh Tề Thiên Hoàn, nàng cũng có gặp qua những người này, bắt quá lúc đo tình huống nguy cấp, nàng chỉ kịp nhìn thoáng qua, không nhớ rõ mặt bọn họ.

Tan tâm không bao lâu nàng đã bị Tư Thánh Nam kéo đi xem hiện trường quay chụp ảnh, toàn bộ ảnh chụp đều theo phong cách Arab, tư tưởng rất dị quốc.

Nhân vật quay chụp chính là một mỹ tuấn nam tử tóc dài, từ rất xa Kỉ Văn Tĩnh cũng đã nhìn thấy một người đại soái ca mặc quần áo huy nhân tiến tới chỗ bọn họ.

- Tên hỗn đản này

- Tên hỗn đản này, ta còn nghĩ đến người sẽ không đến hiện trường xem ta quay chụp đâu, lần trước đã bị người cho leo cây, lần này nếu người còn dám, di...? Khi ánh mắt hắn đảo đến người Kỉ Văn Tĩnh, ánh mắt nhìn không được liền sáng lên.

Hắn thập phần ái muội vỗ cằm – Nếu ta nhớ không lầm, vị tiểu thư này chính là nữ nhân vật chính cùng Tề tổng giám đốc làm hại người ra tay quá nặng trong nhà ăn phải không?

Kỉ Văn Tĩnh nhất thời xấu hổ, chân tay có chút luống cuống.

Tư Thánh Nam thật bá đạo khoác tay lên bả vai của nàng, tức giận trừng mắt nhìn bạn tốt một chút – Đừng dùng ánh mắt mê đắm kia nhìn chằm chằm vào người của ta, nàng không phải là đối tượng người có thể phóng điện. sau lại nhìn về Kỉ Văn Tĩnh vỗ vỗ cằm – Sở Hi Nghiêu, một trong những bạn tốt của ta, ưu điểm là đẹp đến biến thái (haizz, đây là chó chê mèo lảm lông đây, không biết là ai biến thái hơn ai nữa), khuyết điểm chính là nhìn thấy nữ nhân tựa như ong mật thấy đường, cho nên từ giờ trở đi, cô nhất định phải xem nhẹ sự tồn tại của hần.

- Tư Thánh Nam, người đứng trước mặt nữ sĩ nói xấu bạn tốt của mình có phải hay không rất thiếu đạo đức? Sở Hi Nghiêu khẩu khí ẩn cười, hai mắt nhìn chằm chằm vào Kỉ Văn Tĩnh hai má hồng hồng – Ta đoán vị tiểu thư này cũng sẽ không xem nhẹ sự tồn tại của ta.

Mặc kệ bạn tốt tức giận trừng mắt hần, hần tao nhã vươn tay phải – Tiểu thư, xin hỏi phương danh của cô.

Không đợi Kỉ Văn Tĩnh đưa tay, Tư Thánh Nam thực không khách khí đưa tay chặn giữa hai người – Nàng gọi là Kỉ Văn Tĩnh, trước mắt làm việc ở chỗ ta, tuổi là bí mật, bạn trai bí mật, số di động bí mật, địa chỉ gia đình bí mật, cho nên người không cần hỏi nữa.(haha, ghen hay ghê).

Tuy rằng Sở Hi Nghiêu chính là bạn của mình, nhưng hần vẫn không thể dễ dàng tha thứ nam nhân khác tiếp cận Văn Tĩnh của hần.

Kỉ Văn Tĩnh vô lực lắc đầu hướng Sở Hi Nghiêu một cái cười khổ – Nhìn thấy tình bạn trong hai người là cực kì tốt đẹp. nam nhân với nam nhân có chuyện trong lúc đó thật sự là kì quái.

Sở Hi Nghiêu có thâm ý khác nhìn nàng một cái, tươi cười mang theo vài phần ái muội – Ta cũng để ý thấy được tên này thật để ý cô.

Những lời này đều làm cho Tư Thánh Nam cùng Kỉ Văn Tĩnh như trúng phải một liều thuốc kích thích, hai người nhìn mắt nhau, giống như có một dòng nhiệt lưu xuyên qua cơ thể.

Hần thực để ý đến nàng?

Đúng vậy, từ sau khi về nước, hần phát hiện chính mình càng ngày càng muốn giữ lấy Văn Tĩnh, loại ý nghĩ muốn chiếm giữ này cùng với ý nghĩ chiếm giữ ngậy ngô trước kia có chút khác nhau, nhưng hần lại không thể phân biệt rõ ở chỗ nào.

Hần cố gắng quýt che dấu nội tâm bất an, tức giận nhìn Sở Hi Nghiêu – Người tốt nhất có tinh thần tốt hoàn thành công việc trong ngày hôm nay cho ta, bụng của ta cũng đã muốn đói, để có thể xem hết công việc quay chụp hôm nay của người, ta còn phải về tế miếu ngũ tạng của ta (ý này chính là về ăn no đầy các bác). Văn Tĩnh, hôm nay ta nghĩ muốn ăn món sủi trường nhất của cô cua lột.

- Thật không hổ là bạn tốt của ta, cư nhiên cũng biết ta thích ăn cua. Sở Hi Nghiêu sợ rằng thiên hạ chưa đủ loạn khê cười nói – Kỉ tiểu thư, nhớ nấu nhiều một phần cho ta nha, ta ăn rất nhiều.

- Tốt.

- Sở tiên sinh, hình như chúng ta không có mời ngài ăn cơm. Tư Thánh Nam đầu chịu để cho người ngoài xem vào giữa hần và Kỉ Văn Tĩnh.

- Không mời cũng được, ta có thể tự mình đến cửa ăn luôn...

- Người, người này...

- Tổng tài...

Một người nhân viên làm việc thật vội vã chạy tới, đánh gãy hai đại soái ca tranh đấu.

- Người phụ trách trang phục của Sở tiên sinh trên đường đi gặp tai nạn xe cộ, hiện tại hần được đưa đi cấp cứu tại bệnh viện, trang phục đạo cụ bởi vì phát sinh nổ mạnh mà dập nát...

- Cái gì? Sở Hi Nghiêu bộ dáng vừa mới bắt cần đòi đột nhiên chuyển – Người vừa nói trợ lý của ta xảy ra tai nạn xe cộ, hiện tại hần như thế nào?

- Trước mắt còn chưa biết...

- Quần áo như vậy... Tư Thánh Nam nhíu mày.

- Toàn bộ hủy hết, nói cho công ty may nhanh chóng làm lại, quay chụp này phải lùi lại ít nhất một tháng, cứ như vậy, tổn thất của chúng ta thập phần nghiêm trọng...

- Shit! Tư Thánh Nam không khỏi chửi bậy một tiếng, một tay để trên trán, muốn làm cho bước chân thông thả.

Trầm ngâm một lát hắn nói – Lập tức phái người đi quan sát thương thế của Chiêm Sâm, có tình huống gì liền lập tức báo cáo cho ta, mặt khác thông báo, nói quay chụp hôm nay tạm thời hủy bỏ.

- Nhưng là Tổng tài, một khi lùi lại việc quay chụp, sẽ ảnh hưởng đến thời gian tung sản phẩm ra thị trường, cứ như vậy ước hẹn của chúng ta cùng với mấy đài truyền hình cũng sẽ hủy bỏ, mấy cái đó là chúng ta ra giá hoàng kim mới lấy được, nếu hủy bỏ như vậy sẽ bị quảng cáo khác thay thế.

- Hiện tại trang phục đều bị phá hủy, cái khác có thể thay thế được, nhưng trang phục vương tử Arab thì không, hơn nữa còn phải bố trí quảng cáo... Tư Thánh Nam nhìn không được âm điệu tăng thêm vài đề-xi-ben – thông báo ọi người, tổn thất lần này chính ta chịu.

Xoay người, hắn cầm lấy cổ tay Kỉ Văn Tĩnh, biểu tình có chút u ám – cùng ta về nhà ăn cơm.

- Nếu có thể tìm được trang phục vương tử Arab, quảng cáo có thể tiếp tục quay sao?

Kỉ Văn Tĩnh rút tay về một chút, động tác này làm cho Tư Thánh Nam khó hiểu nhíu mày quay đầu về phía nàng.

Rất nhanh tránh đi bàn tay to của hắn, nàng đem ánh mắt hỏi về phía Sở Hi Nghiêu.

Hắn nhún vai – Ta nghĩ trang phục này là mấu chốt của quảng cáo, bất quá vị thiết kế sư trang phục phong cách Arab làm mọi người để ý trong cuộc triển lãm kia cho dù có ngay lập tức bay trở về Hongkong cũng phải trễ ít nhất là ba ngày.

- Hợp tác với đài truyền hình chiếu quảng cáo là thời gian nào? Kỉ Văn Tĩnh lại chuyển hướng ánh mắt về phía nhân viên vừa mới báo cáo tình huống.

- là ngày sáu tháng sau.

-Nói cách khác chúng ta phải quay xong quảng cáo trong tháng mới được đúng không?

Biểu tình của mọi người đều thực nghiêm trọng, không hẹn mà gật đầu, chỉ có Tư Thánh Nam không rên lên một tiếng, trong lòng thầm đoán nữ nhân này rất cuộc muốn làm gì?

Nàng xem xem Tư Thánh Nam – Tôi từng học một khóa ngắn hạn về thiết kế, đối với phong cách trang phục Arab có hiểu biết một chút, nếu có người tham gia chế tác, tôi nghĩ có thể hỗ trợ một chút.

- Bằng hữu của ta vừa mở phòng làm việc thiết kế trang phục, nhân viên của hắn có mấy người rất có khả năng. Sở Hi Nghiêu vội vàng tiếp lời – Ta có thể nhờ bọn họ hỗ trợ...

- Ok! Cái này dễ làm, chỉ cần thêm vài ngày, ta nghĩ chúng ta có thể trong thời gian ngắn nhất giải quyết vấn đề trang phục. Trên mặt thêm vài phần ngưng trọng, nàng xoay người vỗ vỗ cánh tay Tư Thánh Nam – Yên tâm, tôi sẽ dùng hết năng lực của mình để cho tổn thất của công ty đến mức thấp nhất.

Mấy ngày kế tiếp, Kỉ Văn Tĩnh ngày đêm cố gắng, dưới sự giúp đỡ của mấy thiết kế sư mà Sở Hi Nghiêu nhờ vả, một bộ phong cách Arab hoàn mỹ rất cuộc hoàn thành.

Chân Trâu mặt trên là tự tay nàng may, do cần phải sớm hoàn thành, nàng suốt hai đêm không ngủ, khâu xong một viên chân Trâu cuối cùng xong, mí mắt của nàng rất cuộc chống đỡ không được, ghé vào phòng ngủ nhỏ mà Tư Thánh Nam vì nàng chuẩn bị nặng nề ngủ.

Trong văn phòng, Tư Thánh Nam vội vã đem văn kiện cuối cùng xem xong và kí nhanh, khi hắn trở về phòng nhìn thấy cảnh tượng chính là Kỉ Văn Tĩnh nặng nề nằm ở trên giường, sắc mặt bởi vì hai đêm không ngủ mà có chút tái nhợt, bên giường là một khối mô đen nhân thể, mô đen trên người mặc một bộ trang phục Arab hoàn thiện.

Hắn không biết chính mình nên cảm kích nàng, hay là nên đau lòng nàng, cẩn thận đi đến bên giường, hắn nhẹ nhàng kéo chăn đắp cho nàng, ngồi xổm xuống giường, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng.

Đầu ngón tay của nàng còn lưu lại một vết máu do bị kim đâm, cúi đầu, hắn đau lòng hôn lên đầu mỗi ngón tay của nàng, nếu có thể hắn hy vọng nhận hết mệt mỏi cùng đau đớn này.

Nhìn khuôn mặt nàng ngủ say, một cổ dục vọng đánh vào nội tâm của hắn, hắn bỏ ra hai tay, ánh mắt cũng không dám nhìn chăm chăm vào khuôn mặt của nàng, chậm rãi cúi đầu hôn lên đôi môi của nàng.

Môi của nàng thật mềm và lạnh, trong mũi của hắn tràn ngập hơi thở của nàng.

Hắn là một nam nhân thành thực trẻ, thời kì còn trẻ hắn rất ngây thơ đối với chuyện tình cảm nam nữ, hứng thú khác phái duy nhất chỉ có nàng.

Hắn thật thích ở lại nhà nàng ngủ, bởi vì hắn thích cảm giác ngủ bên nàng, thích ngửi thấy hương vị tươi mát trên người nàng, thích nàng làm bạn thời điểm hắn cảm thấy tịch mịch.

Khi người nhà muốn đưa hắn xuất ngoại, hắn đã mãnh liệt phản đối, hắn không nghĩ rời đi Văn Tĩnh, thậm chí muốn mang nàng đi, nhưng cha mẹ hắn không có để ý sự phản đối của hắn, cưỡng chế hắn đến nước Mỹ du học.

Hắn biết cho dù hắn trở về, vẫn lại bị bắt buộc đi, không bằng chờ cho đến lúc hắn có năng lực rồi trở về, nhưng ở nước ngoài sáu năm đó, mỗi ngày hắn đều nghĩ về Văn Tĩnh, nàng cũng không phải nữ nhân xinh đẹp, cũng không sâu sắc, thậm chí còn lớn hơn mình ba tuổi, nhưng không có lý do, hắn chỉ là đơn thuần nhớ nàng.

Có lẽ ở trên thương trường hắn không có người có thể đánh bại hắn, nhưng trên phương diện tình cảm, hắn chính là một kẻ ngu ngốc, khi hắn lại nhìn thấy nàng, nàng đã biến thành một nữ nhân thành thực.

Không biết từ khi nào thì bắt đầu, hắn phát hiện chính mình đối nàng càng ngày càng muốn độc chiếm, nếu không sau khi hắn biết nàng muốn đi thân cận sẽ không sinh ra ghen tuông lớn như vậy.

Chẳng lẽ, hắn đã bắt tri bắt giác yêu nàng rồi?

Bởi vì Kỉ Văn Tĩnh hỗ trợ, khiến cho tập đoàn Thánh Lô đúng hạn chiếu quảng cáo di động 3G trên tivi.

Quảng cáo cực kì thành công, sản phẩm vừa lên thị trường, bởi vì ngoại hình tinh mỹ cùng đầy đủ chức năng mà đã được chú ý.

Sau khi đưa di động này ra thị trường, tập đoàn Thánh Lô lại tiếp tục mở rộng thị trường, chuẩn bị tiến vào mấy loại sản phẩm, Tư Thánh Nam không tránh được mấy tiệc chiêu đãi cùng phỏng vấn của kí giả đài truyền hình.

Mà Kỉ Văn Tĩnh hỗ trợ hắn, trời sinh đã không quen mấy trường hợp náo nhiệt, cho nên tiệc chiêu đãi kí giả còn chưa chấm dứt, nàng đã vụng trộm từ bên người Tư Thánh Nam chạy đi, một người trốn vào toilet.

Từ sau sự kiện trang phục, nàng cảm giác Tư Thánh Nam tựa như thay đổi thành một người khác, giống như trưởng thành trong một đêm, ngay cả ánh mắt nhìn nàng cũng làm cho nàng cảm thấy kì quái.

Là nàng làm sai cái gì sao? Hay là trong lúc nào đó nàng vô tình đắc tội hắn? trong ánh mắt của hắn không còn thường xuyên trêu tức, lại làm cho nàng không đoán ra một loại ngưng trọng.

Đạo này bởi vì công ty có nhiều chuyện, hắn đã nhiều ngày không đến nhà nàng ăn bữa tối, ngay cả cơm tiện lợi nàng giúp hắn bữa trưa cũng không có thời gian ăn, có đôi khi làm việc đến khuya, ngày hôm sau vừa rời giường lại tiếp tục hăng hái chiến đấu.

Trừ bỏ lo lắng khỏe mạnh của hắn, còn có một việc nằm trong lòng nàng, gần nhất bởi vì đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm mới, Thánh Lô tìm mấy mỹ nữ mô đen làm người phát ngôn.

Tư Thánh Nam anh tuấn suýt khí vô luận đi đến đâu cũng đều là tiêu điểm chú ý trong đám người, mỹ nữ mô đen biết hắn là lão bản của Thánh Lô đều đối hắn cực kì ân cần.

Hơn hai mươi tuổi, dung mạo tốt cùng hơi thở xuân xanh hoạt bát mê người, nam nhân không phải đều thích nữ nhân như vậy sao?

Tuy rằng biết chính mình cùng Tư Thánh Nam quan hệ chỉ có thể nói là thanh mai trúc mã mà thôi, nhưng khi nhìn đến mấy cô gái xinh đẹp cười hì hì vây quanh bên người hắn đồ tới đồ lui, nàng vẫn nhìn không được có chút khó chịu.

Ngồi ở toilet gần mười lăm phút, nàng cố gắng điều chỉnh tốt tâm tính của mình. Gần đây nàng làm sao vậy? Nam nhân kia rõ ràng là khắc tinh trong sinh mệnh của nàng, là đối tượng nàng lên cố gắng xa rời, nhưng tại sao hiện tại cảm giác của nàng dành cho hắn càng ngày càng mãnh liệt?

Bọn họ chính là thanh mai trúc mã, hắn là đại thiếu gia có tiền, mà nàng chẳng qua là cháu gái của người tía hoa nhà hắn, cho dù nàng có mơ mộng hảo huyền cỡ nào, hắn cũng không phải bạch mã vương tử xuất hiện trong mộng của nàng.

Nghĩ đến đây, nàng tự giấu cười đi ra ngoài toilet, phóng viên bên ngoài vẫn rất nhiều, Tư Thánh Nam quần áo ngăn nắp tựa như đang đi tuần tra gì đó, khi hắn nhìn thấy thân ảnh của nàng, ánh mắt bỗng bừng sáng ngời.

Nàng nhìn hắn đi đến bên mình, nhưng hắn đang đi thì bốn vị mỹ nữ xinh đẹp vô cùng thân thiết kéo cánh tay hắn, yêu cầu phóng viên chụp ảnh bọn họ.

Nàng xoay người rời đi, một mình đi ra, nàng không có ghen! Không đúng, phải là làm sao có tư cách ghen.

- Cô làm sao không ở bên trong cùng Tư Thánh Nam?

Thình lình có tiếng nói làm cho nàng bị dọa nhảy dựng lên, nàng vội vàng xoay người, chỉ thấy Sở Hi Nghiêu đầu tóc dài lười biếng ngồi trên ghế.

Anh, anh như thế nào ở đây? Sở Hi Nghiêu cười gọi cảm – Tôi sợ chết đám phóng viên này, thừa dịp bọn họ còn không chụp tôi phỏng vấn, đương nhiên muốn chạy trốn trước.

- Đúng vậy, đám phóng viên này thật sự điên cuồng. Nàng chậm rãi đi đến bên hắn, chán đến chết ngồi bên cạnh hắn, ánh mắt đột nhiên có chút trống rỗng – Cho nên con người tốt nhất không cần nổi danh, nếu không sẽ có rất nhiều chuyện bề bộn.

- Cô đang nói tôi hay là đang nói về Tư Thánh Nam?

- Tôi...tôi đều không cố ý nhằm vào ai, chính là nói ra một chuyện thật, bởi vì người một khi bị chú ý, ngay cả cảm giác riêng tư cũng không có, không biết đại minh tinh khi đi toilet có thể hay không lo lắng bị phóng viên chụp quá trình họ đi nhà xí.

Sở Hi Nghiêu nở nụ cười haha – Đùng nói là đi toilet, danh nhân cho dù đánh một cái rắm cũng sẽ bị đăng báo.

- Thật vậy chẳng?

- Đương nhiên! Hắn chĩa chĩa vào chính chóp mũi mình – có một lần tôi đi ở trên đường, bởi vì mông ngứa, cho nên gãi, kết quả liền trở thành đầu đề giải trí.

- Haha! Kỉ Văn Tĩnh buồn bực đã lâu rồi cục cười ra tiếng – Xem ra làm ngôi sao phải có năng lực cùng tâm lý tốt lắm, nếu không bởi vì cái việc nhỏ này mà cũng đăng báo, còn không tự sát tạ tội, bất quá tôi cảm thấy rất kì quái, anh đã sợ phóng viên như vậy vì sao còn muốn lựa chọn làm ngôi sao quảng cáo?

nàng biết gia thế của Sở Hi Nghiêu cũng không bình thường, nghe nói tập đoàn Uy Sâm ở Anh quốc có đại lão bản phía sau màn Sở Phách Thiên cùng hắn không thể không có quan hệ, cho dù hắn không phải thiên chi kiêu tử, ít nhất cũng không phải loại người cần tiền mà bôn ba đi làm.

Đối mặt vấn đề của nàng, Sở Hi Nghiêu nhún vai cười – Mỗi người đều có việc chính mình thích cùng việc mình phải làm, làm ngôi sao quảng cáo, đơn giản là muốn hướng người tôi muốn nói chứng thật một chuyện, tôi có thể, cho nên tôi sẽ cố gắng, chỉ đơn giản như vậy.

- Không hiểu! nàng nhú mi – Lời này có hàm nghĩa rộng khắp, chỉ số thông minh của tôi có hạn...

- Có lẽ có một số việc cô không cần phải hiểu, chỉ cần biết chính mình đối với người nào đó rất trọng yếu là đủ rồi.

- Người ta? Nàng càng thêm mê hoặc.

Hắn tao nhã thu hồi di động, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn khó hiểu của nàng – Còn nhớ rõ chuyện trước kia du học tại Mỹ, tên Tư Thánh Nam thật kiêu ngạo, chúng tôi chủ động cùng hắn nói chuyện, hắn đều bày ra bộ dáng xa cách, cũng nhận được sự hoan nghênh rất nhiều của nữ sinh, không bao lâu liền có một đám nữ sinh bắt đầu hướng hắn yêu cầu...

Nghe vậy, tim của Kỉ Văn Tĩnh lập tức nhảy đến yết hầu. nàng biết mị lực của hắn không thể chắn, khẳng định ở bên ngoài đào hoa trêu chọc vô số.

Nhưng là, cho dù như thế thì nàng có khả năng thay đổi cái gì?

- Bất quá, cô tuyệt đối không đoán được tên đó có bao nhiêu biến thái, hắn cư nhiên đối từng nữ sinh hướng hắn yêu cầu hỏi “ nếu cùng ta kết giao, người có thể hay không cho ta khi dễ, thời điểm ta khi dễ người, người có thể hay không vô điều kiện không phản kháng, không nhíu mày”, hắn còn muốn bày ra bộ dáng chịu mệt nhọc, hắn thực là thái quá đi...

Kỉ Văn Tĩnh không có nói gì mà chống đỡ.

Sở Hi Nghiêu đột nhiên buồn cười nhìn nàng một cái – Trước đó, tôi cũng hiểu được tên Tư Thánh Nam thực biến thái, bất quá sau khi nhìn thấy cô, tôi mới phát hiện, tên tiểu tử kia đưa ra cái yêu cầu quá đáng kia là vì một người nha.

Nàng bị hắn tránh mặt ửng đỏ – Anh...anh đang nói cái gì, tôi nghe đều không hiểu.

- Là nghe không hiểu hay giả bộ không hiểu tôi cũng biết, bất quá Tư Thánh Nam ở nước Mỹ đợi suốt sáu năm, ngay cả một người bạn gái hắn cũng không có kết giao qua, cho nên đến hiện tại, tôi thực hoài nghi hắn có phải hay không vẫn là xử nam. (hô hô, đoán chuẩn ghê, thưởng một cái hôn * chuzzz*).

Mặt Kỉ Văn Tĩnh càng đỏ hơn – Anh làm chi cùng tôi thảo luận vấn đề này, hắn, hắn không kết giao bạn gái cũng không liên quan đến tôi, tôi cùng hắn nhiều nhất chỉ là bạn thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên thôi, nếu hắn không kết giao bạn gái, chính là hắn có vấn đề, anh nói sao?

Hô! Tim đập thật nhanh, vì sao khi nàng biết được Tư Thánh Nam ở nước Mỹ cũng chưa từng kết giao bạn gái liền có cảm giác nhảy nhót?

Mà Sở Hi Nghiêu cũng có biểu tình ái muội làm cho người ta chịu không nổi, giống như nàng và Tư Thánh Nam có gian tình, cảm giác này thật sự là...không hiểu được.

Thấy nàng lộ biểu tình xấu hổ, Sở Hi Nghiêu lại tiếp tục nói – Lần trước quay chụp quảng cáo, sở dĩ có thể đúng hạn, may là có cô hỗ trợ, vì gấp gáp chế tạo ra bộ đồ, cô liên tục mấy ngày không ngủ tốt, tên Thánh Nam kia thật sự đau lòng vô cùng, tôi đoán nếu có khả năng, hắn hận không thể tự mình cầm lấy kim chỉ thay cô làm việc...

-Lúc ấy hắn còn bẽ bộn nhiều việc...

- Hắn là vội vàng dùng công việc gây tê chính mình, miễn ột lần không đành lòng, sợ cô rất vất vả mà bỏ qua cho quảng cáo này. Tâm sự của bạn tốt hắn đều biết, trong mấy người bạn, chỉ có Tư Thánh Nam là đơn thuần nhất trong vấn đề tình cảm.

- Anh nói loạn, hắn làm sao có thể vì tôi mà bỏ đi quay chụp quảng cáo?

- Có phải nói loạn hay không, về sau cô sẽ biết. Đột nhiên, hai tay hắn chụp lên bả vai nàng, thời điểm nàng còn không kịp hỏi, ngón tay thon dài của hắn liền sờ soạng mặt nàng một chút.

Đối mặt với gương mặt gợi cảm mê người, Kỉ Văn Tĩnh theo bản năng muốn trốn, nhưng lực đạo của hắn lại mạnh hơn – Đùng nhúc nhích, trên mặt cô có bản, tôi giúp cô lấy xuống.

Không đợi nàng có phản ứng, phía sau đã truyền đến một trận bước chân dồn dập – Hai người các người đang làm cái gì?

Tiếng nói lãnh liệt của Tư Thánh Nam mang theo phần nộ rõ ràng, vừa mới bị phỏng vấn cùng nữ mô đen quần lấy đã muốn bực mình, thời điểm hắn cần Kỉ Văn Tĩnh nhất, nàng lại cư nhiên bỏ hắn đi.

Thật vất vả mới thoát khỏi đám người này, hắn bắt đầu đi chung quanh tìm kiếm thân ảnh của nàng, không nghĩ đến nữ nhân này trốn ra ngoài, còn ghê tởm hơn là nàng còn cùng Sở Hi Nghiêu ngồi cùng nhau, hai người thân mật như vậy...

- Thánh Nam, người xong việc rồi? Sở Hi Nghiêu giống như không thấy sự tức giận trên mặt hắn cười hỏi – Di? Sắc mặt của người như thế nào thôi vậy, có phải hay không bị mỹ nữ quần lấy...

Tư Thánh Nam nghiêm mặt trừng mắt liếc hắn một cái – Thân là nam nhân vật chính chịu phỏng vấn hôm nay, người cư nhiên trốn ở nơi này hóng gió, chẳng lẽ người không biết đám phóng viên tìm người đến sắp loạn cả rồi?

- Ta đoán hiện tại người làm cho đám phóng viên hứng thú không phải ta, dù sao có thể phỏng vấn đến tổng tài tập đoàn Thánh Lô, so với phỏng vấn tiểu ngôi sao ta đây còn muốn thú vị, phải không Văn Tĩnh?

- Ách? Kỉ Văn Tĩnh biểu tình có chút ngơ ngác, nàng nhìn lên Tư Thánh Nam liếc mắt một cái. Sắc mặt người này quả nhiên thối phải chết, làm cho nàng bắt đầu hoài nghi hắn lúc này tức giận cùng mình có vài phần quan hệ, nhưng là nàng không hiểu được nàng đắc tội hắn chỗ nào.

- Kỉ Văn Tĩnh, lại đây cho ta! Tiếng hô thô bạo, thuyết minh đầy đủ Tư Thánh Nam tức giận đã muốn đến cực hạn.

Nhận thức hắn từ nhỏ cho đến bây giờ, nàng vẫn là nhìn thấy lần đầu tiên hắn dùng ngữ khí thô bạo như vậy cùng mình nói chuyện.

- Thánh Nam, nam nhân có phong độ không nên dùng ngữ khí thô bạo cùng nữ nhân nói chuyện. Sở Hi Nghiêu cười đến có chút âm hiểm. (tên Sở Hi Nghiêu này quả thật là cáo già, tội nghiệp Thánh Nam ngày thơ bị hắn quay vòng vòng).

- Ta dùng loại ngữ khí thế nào cùng viên công của ta nói chuyện không cần người can thiệp. hắn đem chuyện dời về phía Kỉ Văn Tĩnh về mặt vô tội – Còn nghe không hiểu lời ta nói sao? Ta gọi cô lại đây.

Nàng thật cẩn thận đứng dậy, không hiểu sự tức giận của hắn từ đâu mà đến, lại còn nhắm vào nàng, bắt quá nàng hiểu rõ tính tình hắn, nếu không ngoan ngoãn nghe lời, sẽ chỉ làm cho hắn càng thêm tức giận, kết cục của nàng sẽ càng thảm hại hơn.

Không đợi nàng đi đến trước mặt hắn, hắn đã dùng sức xả cổ tay nàng – Từ nay về sau cô tốt nhất nhớ kĩ cho ta cô là người của ai, lấy tiền lương của ai, thay ai làm việc, công ty hiện tại đang tiến hành chiêu đãi kí giả, tốt xấu cô cũng là nhân viên công ty, cư nhiên một người chạy ra bên ngoài thanh nhân, còn không ngoan ngoãn theo ta trở về.

Trên thực tế hắn muốn rống là nữ nhân ngu xuẩn này cư nhiên dám lừa ta cùng nam nhân khác ước hội, xem ta có hay không rút da lột gân cô. Bỏ qua tâm lý đố kỵ, nhưng hắn chết cũng không thừa nhận chuyện này là thật.

Kỉ Văn Tĩnh đáng thương hề hề bị hắn kéo đi.

Sở Hi Nghiêu ở phía sau hai người buồn cười giương giọng nói – Thánh Nam, muốn hay không lưu lại nói chút?

Âm thanh của hắn giữ chặt cước bộ Tư Thánh Nam, hắn nghiêng mặt, lạnh lùng nhìn hắn một cái – Người muốn nói cái gì?

nhìn tình thế hiện trường, Kỉ Văn Tĩnh tránh đi bàn tay to của hắn – Nếu các người có việc muốn nói, tôi đi về trước. Nói xong chạy lấy người tránh cho bị răn dạy.

Thời điểm trên đài chỉ còn hai nam nhân, Sở Hi Nghiêu chậm rãi thông thả đi đến trước mặt bạn tốt, trên mặt tuấn mỹ lộ ra một chút mỉm cười trên choker – Thừa nhận mình thích một người không phải là một chuyện mất mặt, từ lúc người còn đang du học trong chuyện tình cảm giận dữ, hiện tại đều đã trưởng thành rồi, người chẳng lẽ còn không dám cùng người ta đối mặt với sự thật?

Tư Thánh Nam cao ngạo nhìn hắn, gương mặt mang theo một chút không chịu thua- Người rốt cuộc muốn nói cái gì?

- Ta và Văn Tĩnh rất thân mật, nguoi ghen tị đi? Hấn không đáp hỏi lại.

- Rốt cuộc nguoi muốn nói cái gì? Tư Thánh Nam nhin không được xiết chặt nắm tay, ánh mắt trở nên càng nguy hiểm.

Một chút tà cười hiện lên trên khuôn mặt tuần tú của Sở Hi Nghiêu- Nàng là một nữ nhân tốt, nếu nguoi không nghĩ muốn, ta sẽ ra tay, mọi người chờ xem, như thế nào? Các hạ nói, hấn lướt qua bên nguoi, cười hì hì tiêu sái bước đi.

- Sở Hi Nghiêu, nàng là của ta, ta không cho phép nguoi động nàng...

Chỉ tiếc lời nói của Tư Thánh Nam bị gió thổi tán, cũng không có thấy đối phương trả lời.

Chương 4:

- Nàng là nữ nhân tốt, nếu nguoi không nghĩ, ta sẽ ra tay...

Những lời nói này giống thanh âm của ma quỷ, luôn luôn xoay quanh bên tai Tư Thánh Nam không đi, thậm chí chỉ cần nhắm mắt, khuôn mặt tuần tú đáng giận của Sở Hi Nghiêu còn xuất hiện trong đầu hấn.

Đáng chết! hấn làm sao vậy? chẳng lẽ thích một người chính là cảm giác gặp quỷ lại không xong sao?

Đúng vậy! tuy rằng hấn đã là nam tử hai mươi mấy tuổi trưởng thành, nhưng là ở nước ngoài đợi nhiều năm như vậy, hấn cho tới bây giờ còn không để tâm trên một người nữ nhân, cũng lười lãng phí thời gian yêu đương.

Bạn bè đều nói hấn có vấn đề, trên thực tế hấn chỉ muốn giữ vững nguyên tắc của chính mình – Không phải của ta, ta sẽ không muốn.

Từ ngày hấn thừa dịp Văn Tĩnh ngủ trộm hôn nàng, trong lòng của hấn đối nàng xảy ra biến hóa rõ ràng, mỗi ngày nhìn đến nàng, tâm tình của hấn đều đạt đến thỏa mãn, tuy rằng lần này nhiều việc đến sát đầu mê trán, nhưng trong đáy lòng vẫn nhớ thương nàng như cũ.

Thẳng đến lời nói của Hi Nghiêu đánh thức hấn, nếu hấn không hành động, Văn Tĩnh của hấn sẽ bị nam nhân khác truy đi.

Tiếng đập cửa vang lên, Kỉ Văn Tĩnh mặc một bộ đồ màu trắng mang theo một tập văn kiện đi đến.

Tư Thánh Nam vội vàng lấy lại tinh thần, kinh ngạc nhìn nàng chân thành đi đến bàn làm việc, khuôn ngực no đủ của nàng được chiếc áo khéo léo bao vây, có vẻ gợi cảm mê người.

Gương mặt trong trắng thuần khiết này vĩnh viễn sẽ không làm cho hấn sinh ra cảm giác chán ghét, đôi môi nhỏ nhỏ của nàng, tựa như một anh đào xinh đẹp, chiếc mũi cao, mí mắt mỏng, lông mi dài động lòng người.

Nha... hấn giống như cho tới hôm nay mới phát hiện, Văn Tĩnh của hấn cư nhiên thanh tú kì cục(trời ơi, TTN quả thực là tên kì cục, nói người ta thanh tú rồi còn nói thêm “kì cục” đằng sau. Potay)

Hấn nhìn bộ ngực của nàng bởi vì đi lại mà hơi hơi phập phồng cao thấp, bụng của nàng bằng phẳng mà lung linh, hai chân dưới váy dài lại trắng, dưới chân đi một đôi giày xăng đan.

Ông trời! hấn không có nhớ rõ bao nhiêu lần, thời điểm thân thể mềm mại bị hấn ôm dưới thân, hấn có bao nhiêu hưởng thụ loại cảm giác an nhàn.

Thời điểm hấn và Văn Tĩnh cùng một chỗ, trong đầu rất ít nghĩ đến chữ “Tĩnh”, có lẽ trong tiềm thức hấn đã muốn tôn trọng nàng, yêu thương nàng, thậm chí không dám dễ dàng nhúng chàm nàng.

Nếu không phải Sở Hi Nghiêu tham gia, hấn vĩnh viễn không ý thức được chính mình sẽ để ý Văn Tĩnh như vậy, là vì thật lâu trước kia hấn đã thật sâu yêu thương nàng.

Nên trời khăng định cùng hấn đùa giỡn, mới làm cho hấn nhiều năm sau như vậy mới ý thức được điểm này.

- Đây là kế hoạch án của Uy Xa tập đoàn, Trịnh quản lý đã đem vấn đề xuất hiện trước hội nghị lần trước sửa chữa...

Đi đến trước bàn làm việc hơi hơi hạ thân, Kỉ Văn Tĩnh vươn ngón tay non mịn chỉ vào nội dung của kế hoạch án. Từ sau sự kiện họp báo, nàng phát hiện Tư Thánh Nam biến thành một người tùy thời có khả năng làm cho bom phát nổ, cho nên suy nghĩ vì chính mạng nhỏ của mình, nàng vẫn nên cẩn thận tuyệt vời.

Ánh mắt Tư Thánh Nam không chịu không chế liếc về phía cổ áo của nàng, nhũ cầu làm người ta xuất hiện ý nghĩ kì quái cứ nhiên xuất hiện rõ ràng trước mắt hắn. (Ợ, cái này ta...không có gì để nói).

Hắn nhịn không được nuốt nước miếng, phát hiện một chỗ trong quần dương lên.

Đáng chết! từ sau khi đem Văn Tĩnh trở thành nữ nhân hắn yêu, ngay cả thân thể của hắn cũng không chịu sự khống chế của hắn.

- Tổng tài...tổng tài, ngài có nghe tôi đang nói chuyện sao?

Tiếng nói mảnh khảnh của Kỉ Văn Tĩnh ghé vào lỗ tai của hắn, đúng lúc gọi trở về suy nghĩ của hắn.

Hắn vội vàng làm bộ ho nhẹ vài tiếng – Cái kia...ta vừa mới suy nghĩ, đúng vậy! kế hoạch này không sai.

Nàng có chút kì quái nhìn về mặt hắn mất tự nhiên – Ngài cảm thấy không có vấn đề gì, như vậy kí ngay tại nơi này.

Hắn kí tên rồng bay phượng múa, vừa nhắc đầu, nhìn đến loại sách bảo vệ sức khỏe.

- Văn Tĩnh, cô cũng tìm hiểu đối với sắc đẹp của nữ nhân sao?

Trời sinh Tư Thánh Nam là phái hành động, một khi đã xác nhận mục tiêu của chính mình, hắn sẽ không ngừng hướng tới mục tiêu đi về phía trước.

Đúng vậy! hắn yêu Văn Tĩnh, tuy rằng hắn thích khi dễ nàng, chinh nàng, nhưng là hắn cho tới bây giờ còn không tổn thương tới nàng.

Kỉ Văn Tĩnh khó hiểu nhíu mày – kĩ xảo làm đẹp?

Tốc độ tự hồi của nam nhân này toát ra luôn làm cho nàng theo không kịp.

Hắn cong lên cánh môi, ánh mắt mê người xẹt qua ngực mềm mại của nàng – Cô không biết sao? Thời điểm nữ nhân muốn làm cho dáng mình càng thêm đầy đặn, các nàng bình thường sẽ mượn một ít ngoại lực để thực hiện được mục đích, không bằng nói...

(tên này biến thái tới mức siêu cấp rồi, lúc này ta cảm thấy Văn Tĩnh thật khổ khi trở thành mục tiêu của hắn).

Hắn thực tà ác hướng nàng ngoắc ngoắc ngón tay – Cô qua bên này một chút.

Nàng không nghi ngờ đi đến bên người hắn, hắn vươn một cánh tay thực vô cùng thân thiết khoát lên trên cổ của nàng hơi hơi dùng lực, làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đến gần bờ môi của hắn.

Ánh mắt tà ác của hắn liếc về phía bộ ngực của nàng – Tỷ như nơi đó, của cô thoát nhìn có điểm nhỏ, nếu bị người mát xa một chút, ta nghĩ tương lai không lâu khả năng có thể trở nên càng ngạo nhân...

Kỉ Văn Tĩnh khuôn mặt trắng nõn nháy mắt đỏ bừng lên. Nam nhân này đang nói cái gì?

Nàng muốn thoát khỏi bàn tay to đang khoát lên vai mình, nhưng lực đạo của hắn cực kì mạnh.

- Còn có a...

Hắn vươn ngón tay trở về về chơi đùa cánh môi khéo léo của nàng- môi của nữ nhân cũng cần phải sửa một chút, ở chợ bán loại son môi kém cỏi, có thật nhiều chất hóa học, ta cảm thấy biện pháp hữu hiệu nhất chính là...

Nói một chút, hắn đột nhiên đem gáy của nàng hơi hơi lôi kéo, thời điểm nàng còn không rõ tình trạng, đôi môi của nàng đã bị dùng sức che lại.

- Ngô

~~Nam nhân này đang làm gì?

Đầu lưỡi linh hoạt khiêu khai môi của nàng, nhanh chóng tham nhập vào trong miệng nàng, bàn tay to của hắn dùng sức lôi kéo, trong tâm của nàng không xong liền đặt mông ngồi trên đùi hắn.

Trời ạ!

Nàng cảm giác hô hấp của mình đã bị hắn cướp đi toàn bộ, lông mi thật dài của hắn thậm chí đụng tới hai má của nàng, nàng nửa nằm nửa ngồi trên đùi hắn, bàn tay to của hắn mang theo một cỗ khiêu khích vuốt ve qua lại toàn thân nàng.

Nàng bản năng giãy dụa, hắn lại bá đạo ngăn lại, càng thêm cuồng dã thối quết nàng, tựa như đang thu phục một con vật nhỏ không nghe lời.

Nàng hoàn toàn bị cái hôn của hắn mê hoặc, vô lực xụi lơ trong ngực hắn, trái tim kinh hoàng không ngừng. Hắn hôn nàng? Rốt cuộc là vì sao? Chẳng lẽ hắn thích nàng? Nhưng trước đó hắn chưa bao giờ hướng nàng phát qua một tin tức ái muội nào.

Một chuỗi tiếng di động dễ nghe đột ngột xuất hiện tại không gian kiêu diễm.

Kỉ Văn Tĩnh lấy lại tinh thần chống tay đẩy hắn, nhưng Tư Thánh Nam cũng không vì vậy mà động đậy.

- Ngô... Thánh Nam...điện thoại của anh...

- Không cần lo cho nó... hắn tiếp tục hôn nàng, mang theo một cỗ bốc đồng dã man.

Tiếng chuông tiếp tục vang không ngừng, Tư Thánh Nam có thể mặc kệ, nhưng Kỉ Văn Tĩnh không có biện pháp làm bộ như không có nghe đến.

- Không được...

- Shit!

Tư Thánh Nam nhịn không được thắp rửa một tiếng, thân thủ tắt đi di động, nhưng là Kỉ Văn Tĩnh đã nhanh chóng từ trên đùi hắn đứng lên.

Hắn như thế này mới nhìn ra khuôn mặt của nàng có bao nhiêu hồng nhuận, mái tóc hỗn độn rối tung, môi sưng đỏ, trong mắt tất cả đều là mê lỵ.

Bộ dáng nhìn qua có chút không biết làm sao. Nàng bối rối sửa lại quần áo, sau đó xấu hổ buông tay.

- Được rồi Thánh Nam, chính là chuyện này cũng không phải chuyện vui đùa tốt, tôi không biết anh làm sao lại làm như vậy, nhưng là tôi khẳng định anh bị chút kích thích, hiện tại làm cho chúng ta quên nó đi, tôi có thể làm như chưa phát sinh chuyện gì...

Lời nói của nàng có chút lộn xộn, trên thực tế ngay cả chính nàng cũng không biết chính mình muốn nói cái gì, khẩn trương với lấy văn kiện vừa kí trên bàn, chạy đi đường như chạy trốn chết.

- Văn Tĩnh,...

Tiếng kêu của Tư Thánh Nam vang lên đằng sau nàng, cùng với tiếng chuông di động không ngừng vang lên.

Lửa giận của hắn chuyển sang di động, mở ra liền mắng – Chết tiệt Sở Hi Nghiêu, người tốt nhất tìm ra một lý do thật tốt giải thích vì sao lại gọi cho ta lúc này... Khẩu khí ác liệt như muốn giết người.

Kỉ Văn Tĩnh không nghĩ tiếp tục nghe, nàng chặt vật lấy tay ôm lấy đôi môi sưng đỏ.

Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Thánh Nam vì sao đột nhiên hôn nàng?

Chẳng lẽ đây cũng là trò đùa dai của hắn muốn khi dễ nàng? Nhớ lại lúc hơn mười tuổi, thời kỳ Tư Thánh Nam trưởng thành, khi đó hắn tò mò ôm nàng, có một lần hắn thậm chí yêu cầu nàng chủ động hôn hắn, mục đích là muốn trải nghiệm cảm giác hôn môi một chút.

Lúc ấy bọn họ hoàn toàn ngây thơ không biết gì, làm cho răng nanh của hai người thiếu chút nữa đâm nhau dập nát, Thánh Nam thì không bao giờ cũng nữ sinh hôn môi nữa, bởi vì đau quá (haha, *ôm bụng cười*, cái này ta thấy Thánh Nam ngây thơ dễ sợ, lại thêm đáng yêu một bậc).

Cái hôn kia, có thể thành trò cười trong lịch trình trưởng thành, nhưng là cái hôn vừa mới tính là gì?

Tâm phiền ý loạn ngồi trở lại vị trí, trong đầu hiện lên tất cả là màn ảnh lửa nóng vừa rồi.

Sở Hi Nghiêu nói, Thánh Nam ở nước ngoài không có kết giao bạn gái, hắn còn nói, trong đáy lòng Thánh Nam, ả ả lái đi không được thân ảnh của nàng, hắn thực kết luận nói, Thánh Nam để ý nàng.

Nhưng hết thấy này, nàng cho tới bây giờ đều không có thể chứng thật từ miệng đương sự, cái hôn như vậy, nàng nên lý giải như thế nào?

Nàng ảo não đem mặt vùi vào hai tay. Mọi việc làm sao có thể tiến triển đến tình trạng này?

Từ trong túi xách phát ra tiếng chuông điện thoại của nàng, nàng chần chờ bối rối cầm lấy điện thoại ra, thậm chí quên xem biểu hiện trên mặt điện thoại.

- Văn Tĩnh, là ba...

- Nơi này, nơi này, còn có nơi này, tôi đã sửa chữa qua, báo giá của Đỉnh Phong tập đoàn cung cấp có sai một vài chữ, mặt khác, lần sau nhớ rõ chỗ này cần đánh dấu, như vậy lúc sửa sang lại sẽ dễ dàng hơn.

- Cám ơn Kỉ tiểu thư.

Tân tiền nhiệm trợ lý không bao lâu Tiền Lập Đa đối với sự chỉ đạo kiên nhẫn của Kỉ Văn Tĩnh thật sự là cảm kích lại kích động.

Hắn vừa mới bị điều đến tầng trệt không bao lâu, nếu không phải Kỉ Văn Tĩnh giúp đỡ, hắn khẳng định sẽ làm đắc thủ chân loạn.

Kỉ Văn Tĩnh giống người thiện lương am hiểu là đại tỷ tỷ, võ nhẹ vai gầy uể oải của hắn – Từ từ sẽ đến, tôi tin tưởng với năng lực của anh, không cần hai tháng, có thể nắm được cực kỳ tốt công việc của mình.

Đối với sự cổ vũ của nàng, khuôn mặt trắng nõn của Tiền Lập Đa hiện lên một chút then thùng đỏ ửng – Kỉ tiểu thư người thật tốt, tôi nghĩ đến nhân viên phòng tổng tài nhất định thật kiêu ngạo, xem ra cô là người ngoại lệ nha...

Nàng cho hắn một cái mỉm cười ôn nhu – Là anh đa tâm, trên thực tế mỗi đồng sự đều thật tốt lắm. nàng vừa nói vừa sửa sang lại hỗn độn văn kiện trên bàn.

- Kỉ tiểu thư, vì đáp ta cô mấy ngày nay giúp tôi, xin hỏi buổi tối tôi có thể mời cô đi ăn tối sao? Tiền Lập Đa mang theo một cỗ không xác định, biểu tình có chút khẩn trương cùng cẩn thận.

Gần đây hắn đều vụng trộm quan sát nàng, ôn nhu, thiện lương, sắc sảo, có năng lực làm việc, tuy rằng không phải đại mỹ nữ, nhưng trên người của nàng lại có một khí chất làm cho người ta an tâm.

Hắn biết nàng so với mình lớn hơn hai tuổi, nhưng xem nàng so với chính mình còn trẻ.

Biểu tình vẻ mặt sùng bái của hắn, bị Tư Thánh Nam vừa mới từ văn phòng đi ra đả cá chính.

Có người đối với nữ nhân của hắn sinh ra hứng thú? Có người muốn hẹn nữ nhân của hắn đi ăn bữa tối? Có người muốn theo đuổi nữ nhân của hắn?

Nhất thời, đổ kị trong lòng lui đến ngực. Người kia không muốn sống nữa sao? Ngay cả nữ nhân của hắn cũng dám để ý?

- Tổng tài...

Nhìn đến người lãnh đạo trực tiếp, Tiền Lập Đa theo bản năng đứng thẳng thân mình, sợ hãi rụt rè tiếp đón, khẩn trương thậm chí không để ý Kỉ Văn Tĩnh không có trả lời mình.

Tư Thánh Nam liềm mày lạnh lùng nhìn hắn một cái – Văn Tĩnh, chuẩn bị một chút, mười phút sau thông tri chủ quản các ngành đến lầu hai mươi tám họp.

- Vâng.

Từ ngày có cái hôn nồng nhiệt sau, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện chính mình có một chút không dám đối mặt với hắn, nàng biết lòng của nàng đã sinh ra biến hóa, nàng không có biện pháp đem hắn biến trở lại thành đại

thiếu gia tùy hứng hay khóc lóc om sòm trước kia, hẳn hiện tại đối nàng mà nói là một nam nhân hàng thật giá thật có thể không chế hỉ nộ ái ố của nàng.

Nàng cúi đầu, tay chân cuống quýt sửa sang lại văn kiện trên bàn, sau đó cứng ngắc gọi điện thoại thông tri cho các ngành họp.

Mười phút sau, khi nàng đi vào phòng họp lầu hai mươi tám, các chủ quản ngành hầu như đã đến đây.

Chỗ ngồi gần nhất với tổng tài có tập văn kiện, các vị trí còn lại đã bị người chiếm cứ, sau khi nhìn đến nàng đi vào, Tư Thánh Nam đang lật xem tư liệu hội nghị dùng cằm nỗ nỗ chỗ ngồi bên cạnh, hơn nữa thân thủ đem tập văn kiện cầm lại.

Viên công đối với tình huống ái muội như vậy đều rất lý tính bảo trì im lặng, Kỉ Văn Tĩnh xấu hổ nhìn mọi nơi xung quanh, thật sự tìm không ra vị trí khác ình dung thân.

Bất đắc dĩ, nàng đành phải ngồi bên người Tư Thánh Nam, nàng thậm chí còn có thể ngửi được một cỗ hương vị nước hoa thần nhiên trên người hắn, còn có nụ hôn của hắn...

Nha! Đáng chết! nàng rốt cuộc làm sao vậy? nàng cảm thấy hai gò má của mình không chịu nổi nóng lên.

Hội nghị bắt đầu trong một cỗ nặng nề quái dị, các chủ quản ngành đều phát biểu dụng tâm.

Tư Thánh Nam nghiêng nửa thân mình, phía sau lưng tựa vào ghế, tầm mắt của hắn vừa vặn chạm đến khuôn mặt Kỉ Văn Tĩnh ngồi bên trái hắn.

Nữ nhân này rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Từ sau khi ngày hôm qua bị hắn hôn, nàng nhìn thấy hắn tựa như chuột thấy mèo, e sợ không kịp, liền ngay cả con mắt cũng không dám nhìn hắn nhiều một chút.

Bất quá bởi vì đoạn thời gian này bận quá mà không đi nhà nàng ăn bữa tối, nàng liền cùng hắn bày ra bộ dáng mới lạ, chẳng lẽ cái hôn ngày hôm qua còn không làm cho nàng hiểu được mọi chuyện sao?

Kỉ Văn Tĩnh vụng trộm liếc hắn một cái, thời điểm nàng thấy hắn cũng đang nhìn mình, nàng giống như bị dọa chấn kinh, vội vàng quay đầu, làm bộ xem văn kiện trên bàn.

Tư Thánh Nam có chút buồn cười phiêu mắt về phía văn kiện. Nàng khẩn trương đến ngay cả văn kiện để ngược cũng không có phát hiện.

Nữ nhân này có vấn đề.

Hắn rất nhanh ý thức được điểm này, ánh mắt xẹt qua Tiền Lập Đa đối diện nàng. Gặp quý, xú tiểu tử này không muốn sống nữa sao? Cư nhiên dùng loại ánh mắt ẩn ẩn đưa tình theo dõi nữ nhân của hắn?

- Tổng tài, tập đoàn Đỉnh Phong cung cấp cho chúng ta nhập giá hàng cải biến sao? Vì sao lần này lại khác kém như vậy?

Viên chức có chút kinh ngạc nhìn tư liệu trên tay, khó hiểu sau đó lật cẩn thận đối chiếu.

Các viên chức khác cũng đồng thời lấy tư liệu đến sau đó nhỏ giọng nghị luận.

Tư Thánh Nam cúi hạ hai mắt, có chút không để ý nhìn tư liệu trong tay, ba giây sau, lông mày của hắn liễm lên.

-Ba!

Hắn thật không khách khí đem tư liệu ném lên mặt bàn, ánh mắt lạnh lùng, biểu tình nghiêm khắc nhìn vài trợ lý - Không có ai có thể giải thích chuyện này cho ta sao?

Kỉ Văn Tĩnh vội vàng cúi đầu kiểm tra, Tiền Lập Đa cũng kinh hãi cẩn thận xem.

- Thực xin lỗi...Tiền Lập Đa âm thanh có chút run run - Đây là tôi sai lầm, tôi không cẩn thận đem con số kia gõ mười lăm, chính xác là...

- Hiển nhiên người đem thời gian cùng tinh lực của mình để quan sát nữ đồng sự công ty. Ngữ khí của Tư Thánh Nam mang theo châm chọc.

Mặt Tiền Lập Đa nhanh chóng đỏ lên, hấn trực giác nhìn Kỉ Văn Tĩnh, tiếp xúc ánh mắt hấn Kỉ Văn Tĩnh cũng có chút run sợ.

Sao lại thế này?

Nàng xem mắt Tiền Lập Đa, lại nhìn mắt Tư Thánh Nam, hai nam nhân này...

- Cầm lại đi làm một lần nữa cho ta, hiện tại! Tư Thánh Nam không chút lưu tình mệnh lệnh nói.

- Vâng! Tiền Lập Đa lập tức đem văn kiện thu về hết thảy, xoay người như chạy chổi chết chạy khỏi phòng họp.

Không khí bên trong vẫn âm lãnh vây quanh, hội nghị tiếp tục, chính là tiến vào trạng thái khẩn trương trước nay chưa từng có, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện đến hiện tại, đối với nhân vật Tư Thánh Nam này nàng cũng chưa hoàn toàn hiểu biết hết.

Trong ấn tượng của nàng, hấn vĩnh viễn là tên tùy hứng làm bậy, thậm chí có điểm bất cần đời làm cho người ta hận không thể trực tiếp làm thịt hấn.

Nhưng là... đây cũng không phải chân chính là hấn, ít nhất khi hấn thân là người lãnh đạo một đại tập đoàn, hấn lãnh khốc đến mất đi nhân tình.

Nàng phát hiện chính mình càng cùng hấn ở chung, hấn ở trong mắt nàng càng ngày càng giống một cái mê cung.

Gần đây phát sinh nhiều chuyện làm cho nàng không để ý rõ nhiều chuyện phiền toái, tỷ như trong tình huống nàng không cẩn thận đã động tình với hấn.

Còn có ba ba nàng mất tích nhiều năm tự nhiên xuất hiện, nhưng lại nói cho nàng, hấn có phiền toái lớn, nếu nàng không thể giúp hấn giải quyết, kết cục của hấn chỉ có thể là phơi thây đầu đường.

Trời ạ! Vì sao thân nhân của nàng sẽ không thể có một người sống đàng hoàng?

Nàng không yên lòng mà nghe báo cáo dài dòng buồn tẻ, không biết qua bao lâu, hội nghị rốt cuộc chấm dứt, mọi người xung quanh bắt đầu đứng dậy, đột nhiên, trước mặt của nàng xuất hiện một bóng người màu đen.

- Văn Tĩnh, lát nữa tan tầm chờ ta một chút, chúng ta cùng đi ăn bữa tối. hấn nên cùng nàng nói chuyện đàng hoàng, ít nhất để biết nàng suy nghĩ cái gì.

3. Chương 05+ 06

Chương 5:

Bối rối lấy lại tinh thần, ánh mắt nàng không xác định nhìn hướng Tư Thánh Nam ra lệnh cho nàng – Tôi, buổi tối hôm nay tôi có việc...

Trực giác sau khi cự tuyệt xong, nàng lập tức nhận được một ánh mắt nguy hiểm, biểu tình của Tư Thánh Nam giống như mang theo một ít không thể tin được.

- Là ta biểu đạt không rõ ràng sao? Hấn hướng nàng nhíu mày – Ta nói... buổi tối hôm nay ta muốn cô theo ta đi ăn bữa tối.

Âm thanh của hấn đề cao vài đề-xi-ben, thái độ cũng trở nên bạo lực hơn.

Nàng nuốt nước miếng, nhìn về phía vài đồng sự quay đầu nhìn lên.

- Thực xin lỗi...tôi...buổi tối hôm nay tôi...

Ánh mắt của Tư Thánh Nam gắt gao khóa nàng, không chịu cho nàng rời đi tầm mắt nửa phần.

- Buổi tối hôm nay tôi thực sự có chuyện rất trọng yếu. Nàng cố lấy dũng khí nói.

Từ nhỏ đến lớn, đối với mỗi yếu cầu của hấn nàng đều là nhận mệnh, nhưng hiện tại nàng là thân bất do kỉ... ba nàng trở về tìm nàng, chuyện này nàng có hay không nên nói cho hấn?

Một cỗ cảm giác tự ti nồng đậm dấy lên, nàng có một ba ba ham mê cờ bạc, nàng rất sợ hãi Tư Thánh Nam bởi vì như vậy mà khinh thường nàng, thậm chí đem nàng trở thành người cự tuyệt đến gần.

Trong lúc nhất thời, Tư Thánh Nam cảm thấy chính mình bị vũ nhục, hấn thậm chí cho rằng chính mình bây giờ giống cái tiểu sử bị mọi người cười nhạo, mắt mặt đến cực điểm.

- Cô xác định?

Hấn muốn cho nàng cơ hội hối hận, cũng muốn liều mạng vẫn hỏi lại sự mất mặt trước mọi người, nếu nữ nhân này dám cự tuyệt hấn...

Kỉ Văn Tĩnh có chút sợ hãi rụt bả vai – Đúng vậy, tôi xác định.

Hấn hung hăng trừng mắt nàng, ánh mắt giống như có thể giết người – Vậy tùy tiện cô!

Tư Thánh Nam mang theo một cỗ tức giận xoay người, rời đi phòng họp, cánh cửa lớn bị hấn đá một cái thật mạnh phát ra âm thanh chói tai.

Vài người cấp dưới đi đằng sau hấn trong lòng biểu tình run sợ, chỉ có Kỉ Văn Tĩnh yên lặng thừa nhận hấn tức giận...

Ngày hôm qua ở phòng họp, Kỉ Văn Tĩnh thế nhưng dám ở trước mặt nhiều người viên công làm cho hấn mất mặt, vốn nghĩ rằng thời điểm nàng trở về phòng tổng tài sẽ mang theo tràn ngập xin lỗi hướng hấn nói xin lỗi.

Nhưng là không có! Hấn đợi gần ba giờ, nữ nhân này lưu cho hấn là yên lặng không tiếng động.

Kiên trì đến tan tầm, thấy nàng không rên một tiếng, liền vội vã chạy ra công ty, Tư Thánh Nam cũng không muốn làm tiểu nhân đi theo dõi, nhưng tình cảm lập tức chiến thắng lí trí, hấn vẫn là đi theo phía sau nàng.

Kết quả, hấn nhìn thấy một màn làm cho hấn tức đến hộc máu, nguyên nhân nữ nhân hấn nhận thức kia cự tuyệt cùng hấn ăn bữa tối là để ước hẹn cùng với bạn tốt của hấn – Sở Hi Nghiêu.

Nếu đối phương là a miêu hoặc a cầu, hoặc là tùy tiện người đi đường, hấn có lẽ sẽ lo lắng dùng bạo lực giải quyết vấn đề. Nhưng người kia là bạn hấn – Sở Hi Nghiêu, bạn bè của hấn, khi hấn thật bất hạnh bị bắt cóc, tên đó có thể hi sinh tính mạng để cứu hấn.

Dựa vào! nữ nhân kia thế nhưng cùng bạn tốt của hấn thành một đôi. Chẳng lẽ tên Sở Hi Nghiêu kia thật sự áp dụng hành động sao?

Hấn muốn tiếp tục theo dõi, muốn trước mặt thế giới đánh Sở Hi Nghiêu một chút, nhưng cuối cùng lí trí chiến thắng phần nộ, hấn một quyền đánh tay lái, phát ra một âm thanh chói tai.

Vốn, nàng còn có quyền lựa chọn nam nhân chính mình thích, hấn khi dễ nàng nhiều năm như vậy, cũng nên cho nàng không gian tự do, tuy rằng hấn ghen tị phải chết.

Xe thể thao đi trên đường quốc lộ, trong lòng đột nhiên trở nên trống rỗng.

Một đường vọt trở về nhà, hấn đem chính mình ngâm vào bồn tắm lớn, hơi hơi nhắm hai mắt lại, khuôn mặt thanh tú của Kỉ Văn Tĩnh lại xuất hiện trong đầu hấn.

Từ khi nào thì bắt đầu, sự tồn tại của nàng đã muốn chiếm cứ toàn bộ sinh mệnh hấn, vì sao hấn lại ngu như vậy, cho tới bây giờ mới phát hiện chính mình thích nàng? Nếu hấn sớm phát giác một chút, như vậy sáu năm trước hấn sẽ không rời đi nàng, một người đi sang nước Mỹ.

Tiếng di động chói tai không ngừng vang lên, hấn mở ra hai mắt, mới giật mình thấy nước đã lạnh từ khi nào.

Quần lấy chiếc khăn tắm, hần tiếp lấy điện thoại, bên kia truyền đến thanh âm của Doãn Chính Luân gọi hần đi pub uống rượu. thời điểm hần đến pub đã sắp mười giờ rưỡi.

Trong quán huyền não phát ra tiếng nhạc jazz từ xưa, không ngừng có nữ tử tóc dài khêu gợi, vắn vẹo dáng người bên trong.

Cách đó không xa, Doãn Chính Luân cùng Triển Ngạo Trạch song song ngồi trước quầy bar, nhìn thấy hần, Doãn Chính Luân còn nhiệt tình hướng hần bắt tay vào.

- Cho tôi một ly vodka thêm đá và trà xanh. Tư Thánh Nam đặt mộng ngồi vào giữa hai bạn tốt, biểu tình không còn ác liệt như cũ.

- Người cần một ít thuốc kích thích sao? Doãn Chính Luân nhin không được trêu chọc hỏi – Bởi vì sắc mặt người nhìn qua rất tệ.

Tư Thánh Nam tức giận liếc bạn tốt một cái – Hiển nhiên nơi này đèn mờ quá mới làm cho người có loại ảo giác này.

Triển Ngạo Trạch tao nhã khiêu chân dài bên cạnh hần – Mây đen che mặt, mây thâm khóa, vẻ mặt xui, Thánh Nam, người gần nhất bị quỷ ám sao?

- Triển Ngạo Trạch, ta như thế nào còn không biết người có khả năng xem tướng?

- Cho nên người hiện tại sùng bái ta còn kịp.

- Thiết! ta không có sùng bái một con heo ham mê.

- Không cần khinh bỉ thân phận chính mình, bởi vì chúng ta cùng loại.

Doãn Chính Luân bắt đầu dĩ để tay lên trán. Hai tên có vấn đề tinh thần này, mỗi lần gặp mặt đều như chó cắn nhau đấu đến người chết ta sống, chẳng lẽ bọn họ không thể chơi một ít trò chơi cao cấp hơn sao?

- Hi các vị, hóa ra các người đã sớm đến...

Đạo âm thanh thứ tư xuất hiện, chỉ thấy Sở Hi Nghiêu mặc một bộ huy nhân màu lam tao nhã, khủy tay còn ôm một mỹ nữ.

- A Nhã, giới thiệu với em một chút, vài tên tiểu tử này là bạn của ta, Doãn Chính Luân, Triển Ngạo Trạch, còn có tên tiểu tử có vẻ mặt thối kia hần gọi Tư...

Hai chữ Thánh Nam còn chưa nói xuất khẩu, đã bị Tư Thánh Nam đánh tựa như sấm sét đánh.

Hần phần nộ một hơi vọt tới trước mặt Sở Hi Nghiêu, hung tợn kéo cổ áo hần.

- Hỗn đản!

Một quyền thật mạnh tiếp tục giáng xuống, tiếp theo, mi nhân bị Sở Hi Nghiêu vây ở khủy tay kêu lên sợ hãi, khách nhân trong quầy cũng bị trường hợp bất thành linh làm sợ tới mức trốn qua một bên.

- Uy, Tư Thánh Nam người điên rồi có phải hay không? Ta làm thật lão ba người hay là giết lão mẹ người? Người làm chi giống kẻ điên tùy tiện đánh người?

Sở Hi Nghiêu bị đánh ngã xuống đất vừa đau vừa tức, hần xoa chiếc cằm bị đau của mình, nha, gặp quỷ, cư nhiên chảy máu.

- Người thật to gan, một hồi câu dẫn nữ nhân của ta, chốc lát lại ôm nữ nhân khác anh em em em, người rốt cuộc đem Văn Tĩnh trở thành cái gì? Là nữ lang để người có thể tùy hứng đùa giỡn sao?

Tư Thánh Nam thống hận Kỉ Văn Tĩnh phản bội hần, nhưng hần lại càng không thể dễ dàng tha thứ cho kẻ khác giẫm lên tình cảm của nàng.

- Ta khi nào thì câu dẫn nữ nhân của người... Sở Hi Nghiêu cảm thấy chính mình siêu oan uổng.

- Hiển nhiên người cần một ít bạo lực mới nhớ tới sai lầm người đã phạm.

- Uy, ngày mai ta còn hai đoạn quảng cáo muốn quay chụp...

- Người có thể trực tiếp đi tìm chết, xuống địa ngục quay chụp quảng cáo cho Diêm Vương...

Một quyền thô bạo vừa muốn hạ xuống, lại đột nhiên bị một ly rượu hắt tới làm dừng lại, hấn phần nộ dừng mặt – Triển Ngạo Trạch, người điên rồi, sao hắt ta?

- Nơi này là nơi công cộng, cho dù các người có thâm cừ đại hận cũng cần phải giải quyết tại đây sao? Thật sự mất mặt muốn chết. Hấn tao nhã thu hồi chén rượu, hoàn toàn bày ra bộ dáng không liên quan.

- Đây đúng là ân oán giữa ta và Sở Hi Nghiêu, các người tốt nhất đừng nhúng tay...

Doãn Chính Luân nghe một bên cũng liềm mày – Hai người các người rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ta đều bị các người làm cho hồ đồ, cái gì nữ lang? cái gì câu dẫn nữ nhân của người? Ai có thể đem mọi chuyện xảy ra nói cho ta nghe?

- Doãn Chính Luân, người tốt nhất ngồi một bên mát mẻ đi...

Lần này Sở Hi Nghiêu cùng Tư Thánh Nam rất ăn ý mà đem ánh mắt về phía hấn, rống hấn kêu oan.

Sở Hi Nghiêu ngồi dưới đất đột nhiên dường như nghĩ tới cái gì hướng Tư Thánh Nam, lau cằm tao nhã lại không mất phong độ, tươi cười mang theo điểm bất cần đời – Tư thiếu gia phát giận, xem ra có một số việc hấn là xem tốt lắm. hấn cũng không vội vả đứng lên, ngồi dưới đất nhún hai vai – Đúng vậy, ta hẹn Kỉ Văn Tĩnh, bất quá như thế thì sao? Xem ta khó chịu thì người tiếp tục đánh đi.

- Người nghĩ rằng ta và người sẽ không? Đối phương khiêu khích làm cho hấn tức giận, hấn xiết chặt tay hướng quyền về phía Sở Hi Nghiêu, lại thấy hấn bộ dáng cà lơ càn rỡ phát tươi cười.

- Trước khi người tiếp tục đánh người tốt nhất lo lắng, người xúc động như vậy, thực có khả năng làm mất một cơ hội biết chân tướng sự việc.

Những lời này quả nhiên hiệu quả, quyền tay của Tư Thánh Nam đi đến một nửa đột nhiên đình chỉ, hấn một phen kéo áo Sở Hi Nghiêu, hung tợn nhắc tới trước mặt hấn – Chân tướng cái gì?

Sở Hi Nghiêu giống người mười phần bất đắc dĩ phiết phiết khóe môi – Ta vừa mới bị người đánh thật sự đau, phát hiện chính mình không cẩn thận bị dọa đến mất đi ba hồn bảy vía...

- Người ít ba hoa, lại dong dài, ta không ngại đem người đánh đến tiến nhập bệnh viện. Tính nhẫn nại của Tư Thánh Nam bị hấn làm ất hết.

- Ta phải sợ a. Hấn khoa trương run rẩy – Chính Luân, nhanh một chút giúp ta liên hệ luật sư tư nhân của ta tại Anh quốc, nói sinh mệnh của ta lọt vào uy hiếp của phần tử khủng bố...

- Xôn xao....

Một chén rượu từ đầu hấn đổ xuống, Sở Hi Nghiêu đang đùa hưng phấn không khỏi ngửa đầu nhìn kẻ gây họa – Triển Ngạo Trạch, người điên có phải hay không, làm chi hắt ta? Gặp quỷ, chén này hắt ta có đá, mà người vừa rồi hắt hấn chén kia không có. Đến lúc này mà hấn còn so đo chuyện này.

Triển Ngạo Trạch suất khí nhún vai – Ta cảm thấy người nên thỏa mãn người xem một chút, nhanh một chút công bố đáp án, nếu lại lôi thôi, ta không ngại đem đồng bia bên kia hắt hết lên người người.

- Tổn hại bằng hữu. Sở Hi Nghiêu không thú vị khi khối đá trên đỉnh đầu bắt đầu tan, một tay đáp đầu vai Tư Thánh Nam, tuy rằng khó miệng có chút sưng, nhưng vẫn chưa ảnh hưởng đến tuấn dung của hấn – Thánh Nam, người xác định người thật sự thích Kỉ Văn Tĩnh sao?

- Người có ý tứ gì? Ta đương nhiên thích nàng! Đều vì nàng mà ra tay như thế nào, hấn còn hỏi.

- Nếu người thật sự yêu nàng, nên làm cho nàng nảy sinh cảm giác ỷ lại với người, nhưng là hiển nhiên sự theo đuổi của người chưa có thành công, bởi vì trong nhà Văn Tĩnh xảy ra chuyện, người thứ nhất nàng xin giúp đỡ không phải người mà là ta.

Nghe được trong nhà Kỉ Văn Tĩnh xảy ra chuyện không may, Tư Thánh Nam lập tức biến thành một con nhím, hấn xúc động nhéo áo bạn tốt – Người tốt nhất đem mọi chuyện nói cho rõ ràng, nhà nàng rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Nếu người cầu ta nói, có lẽ ta sẽ hảo tâm nói cho người...

- Sở Hi Nghiêu!

Lần này rống giận không chỉ có Tư Thánh Nam, còn có hai vị nam nhân chờ nước đục thả câu không kiên nhẫn.

Đối mặt lực lượng quần chúng, Sở Hi Nghiêu đành phải thu hồi bộ dáng bất cần đời – Được rồi, người ta bắt quá là nghĩ trên tên này thôi, ai làm cho hắn không biết tốt xấu đánh ta, ta chỉ muốn chứng minh cho các người một chút ta cũng có tính tình.

Hắn ho nhẹ một tiếng, thực vô lực hướng Tư Thánh Nam lắc đầu – Người và Văn Tĩnh mỗi ngày đều nhìn thấy nhau, chẳng lẽ người không phát hiện gần đây nàng có gì khác thường sao? Ngày hôm qua nàng đến công ty tìm ta, hy vọng ta giới thiệu vị bằng hữu tại phòng thiết kế trang phục kia, nàng thật cần tiền, ta hỏi nàng rốt cuộc phát sinh chuyện gì, nhưng là nàng không nói cho ta biết...

- Tiền? người nói nàng hiện tại rất cần tiền?

Tư Thánh Nam phát hiện trong óc mình không có một chút khái niệm.

- Đúng vậy, bởi vì bằng hữu của ta cần một người có thể thiết kế kiểu dáng mới, hơn nữa là trợ thủ có thể tăng ca thức đêm...

Tăng ca thức đêm? Bốn chữ này khi đi vào trong đầu Tư Thánh Nam, hắn hoàn toàn mộng mị.

Chẳng lẽ là hắn hiểu lầm thật sao? Lấy sự hiểu biết của hắn với Văn Tĩnh, hắn biết nàng cũng không phải là một nữ nhân tùy tiện, huống hồ loại nam nhân phong lưu giống Sở Hi Nghiêu luôn luôn không phải loại hình nàng chú ý...

Đáng chết! hắn chau mày, một phen kéo áo Sở Hi Nghiêu – Cái thiết kế sư gặp quý kia của người hiện tại ở nơi nào?

- Kỉ tiểu thư, thật sự là không thể không bội phục sự thiết kế khéo léo của cô, lần trước cô tự mình thiết kế trang phục vương tử Arab kia đã muốn làm cho ta mở mắt, không nghĩ tới ta còn có cơ hội thưởng thức tiếp tài hoa thiết kế của cô... nếu không phải cô nhắc nhở, ta còn không biết hóa ra nơ con bướm trang sức ở làn váy cũng có thể xinh đẹp như vậy. Lão bản phòng làm việc ôn nhu cười – Hi Nghiêu lần này giới thiệu quả không sai người.

Đối với sự khen ngợi của hắn, khuôn mặt tái nhợt của Kỉ Văn Tĩnh lộ ra một chút cười ngượng ngùng – Là ngài quá khen, kì thật mỗi loại sức kiện đều có thể đặt ở vị trí bất đồng làm ra loại phối hợp bất đồng, tỷ như nơi này, còn có nơi này, tôi cảm thấy nếu thêm một ít hạt trân châu, hiệu quả sẽ rất tốt...

- Ân, chủ ý này rất hay...

Làm Tư Thánh Nam từ xe thể thao đi vào phòng thiết kế, liền nhìn vào trong cửa sổ thủy tinh, hé ra bàn làm việc màu đen, Văn Tĩnh của hắn cùng một tên bất nam bất nữ nhiệt tình thảo luận chuyện gì đó.

Tên nam nhân kia hắn từng gặp một lần, chẳng qua là lần trước gặp mặt vội vàng, cho nên hắn căn bản không có cơ hội nói chuyện với nhau.

- Phan.

Hắn dùng lực đẩy ra cửa thủy tinh, âm thanh chói tai làm cho nhân viên làm việc bên trong hoảng sợ.

Kỉ Văn Tĩnh quay người lại, nhìn đến Tư Thánh Nam một thân tức giận cùng phong trần mệt mỏi, nhất thời, ngực của nàng hung hăng cứng lại, thời điểm nàng còn chưa có làm rõ mọi chuyện, cổ tay của nàng đã bị một bàn tay to dùng đại lực kéo.

- Cùng ta trở về!

Hắn tựa như cái ác bá, một tay kéo nàng từ ghế đứng lên, xoay người hướng cửa đi đến.

- Buông...

Nàng vội vàng hướng Tiểu Ngụy cầu cứu, Tiểu Ngụy đứng che trước mặt hai người.

- Tư tiên sinh, tuy rằng đối với sự đại giá quang lâm của ngài làm cho tiểu điếm có chút kinh ngạc, nhưng hiện tại là rạng sáng mười hai giờ, nơi ngài nên đứng hẳn là nhà của ngài, mà không phải là phòng làm việc của ta...

Tư Thánh Nam lạnh lùng trừng mắt hẳn – Người trước đó thanh toán cho nàng bao nhiêu tiền đặt cọc?

Tiểu Ngụy bị hẳn âm ngoan trừng mắt có chút sợ hãi, hẳn nhìn Kỉ Văn Tĩnh liếc mắt một cái, trầm ngâm một lát mới nói – mười vạn.

- Tư Thánh Nam, người muốn làm cái gì? Kỉ Văn Tĩnh nhận thấy hẳn có điểm không thích hợp.

Hắn không để ý tới nàng, trực tiếp lấy ra một quyển chi phiếu, trên mặt nhanh chóng ghi ra một hàng số – Mười vạn này ta thay nàng trả lại cho người, mặt khác, ta hy vọng người hiểu một chuyện, từ nay về sau, nếu không có sự đồng ý của ta, ta không hy vọng nhìn thấy nàng xuất hiện trong phòng làm việc của người, mọi người đều là người thông minh, ta nghĩ người hẳn biết chính mình nên làm thế nào. Một hơi nói xong hẳn dắt cánh tay nhỏ bé của Kỉ Văn Tĩnh rời đi.

Bị bộ dáng này của hẳn làm cho sợ chết khiếp, Kỉ Văn Tĩnh mới lấy lại tinh thần, nàng bị hẳn bán tah bán xả kéo ra bên ngoài.

-Tư-Thánh-Nam! Nàng dùng sức bỏ ra tay hẳn nắm trong tay, thân hình mảnh mai không ngừng thối lui về sau – Anh có biết hay không chính mình đang làm cái gì? Phần việc làm này là ta thật vất vả mới lấy được đến tay, thế nhưng anh dùng thủ đoạn ti tiện phá hỏng nó...

- Việc làm? Một bụng lửa giận Tư Thánh Nam hung hăng quay đầu trừng mắt nhìn nàng – Đã trẻ thế này cô còn không trở về nhà nghỉ ngơi, lại chạy đến chỗ này tăng ca thức đêm, cũng chỉ là cô muốn nói cho ta biết đây là việc làm của cô?

- Đúng vậy! công ty cũng không có quy định viên công sau giờ tan tầm không thể kiêm chức...

- Được rồi, vậy cô nói cho ta biết, cô muốn ở trong này làm việc đến khi nào? Tối buổi sáng ngày mai sao? Cô chuẩn bị suốt một đêm không ngủ được, phải đi làm loại quần áo nhàm chán này sao?

- Tôi... Kỉ Văn Tĩnh bị hẳn rống có chút khiếp sợ cũng có chút ủy khuất.

Hắn thật muốn đem nàng kéo lại đây đánh một chút –trước khi cô nghĩ muốn tra tấn mình đến chết, phiền toái cô phải làm rõ ràng, ta mới là chủ nhân chân chính trên đời này, khi ta còn không có cho phép cô chết, cô tốt nhất bảo vệ tốt chính mình cho ta.

- Uy...

- Câm miệng của cô lại, hiện tại theo ta về nhà.

- Tư Thánh Nam... nàng vẫn như cũ liều mạng giãy khỏi bàn tay to – Buông, tôi phải trở về, bởi vì tôi thật sự cần phần việc làm kia...

- Kỉ Văn Tĩnh, cô muốn tiền đến không muốn sống nữa sao? Hẳn bị nàng làm tức giận đến rống to lên.

- Đúng vậy, tôi thật là muốn tiền đến không muốn sống.

Nàng bị kích thích cũng rống lớn đối với hẳn – Chúng ta vốn là hai người bất đồng thế giới, tuy rằng tôi không nghĩ muốn thừa nhận chính mình là một người thật đáng buồn, nhưng sự thật luôn xảy ra trước mặt tôi, tôi xác thực cần tiền, bởi vì tôi sinh ra trong một gia đình không ra gì, tôi có lão mẹ kém cỏi tới cực điểm, có lão ba đánh bạc như mạng, bọn họ đối với tôi đều không có trách nhiệm đầy đủ quá một ngày. Tôi thống hận bọn họ, nhưng là khi ba tôi mang về mặt cầu xin nói với tôi, hẳn thiếu người ta một cái móng trái, nếu không trả, kết cục của ông là bị người đánh chết tươi sống, tôi căn bản không có biện pháp khoan tay đứng nhìn.

Nàng một hơi nói lên nhiều lời như vậy, nước mắt cũng không báo ồ ồ chảy xuống, Tư Thánh Nam lạnh lùng trừng mắt nàng, đêm lúc này, tĩnh lặng đến không nghe được một chút thanh âm.

- Cho nên cô liều mạng kiếm tiền, mục đích chính là muốn thay lão ba hẳn dẫn ham mê cờ bạc kia trả nợ?

- Ít nhất trên phương diện huyết thống, hấn vẫn là ba tôi. Nàng run run bả vai vụng trộm nhìn hấn một cái
- Nếu anh muốn cười thì cứ cười, tôi không ngại.

Nàng không nghĩ cho hấn nhìn thấy một mặt khó khăn nhất của mình, nhưng mà lớp nguy trang cuối cùng của nàng cũng bị hấn xuyên qua.

- Hấn thiếu bao nhiêu tiền? hấn đề thấp yết hầu trầm giọng hỏi.

- Hai...hai trăm vạn. Nàng nhỏ giọng trả lời.

- Cô làm trợ thủ thiết kế sư, hấn cho cô bao nhiêu tiền?

- Nếu trong vòng ba ngày thuận lợi hoàn thành số quần áo kia, hấn đáp ứng trả tôi ba mươi vạn.

- Còn một trăm bảy mươi vạn đâu?

- Tại ngân hàng tôi còn có năm mươi vạn...

- Còn thiếu một trăm hai mươi vạn? Âm thanh của hấn lãnh đến cực điểm, ánh mắt nhìn chằm chằm nàng.

- Tôi...Kỉ Văn Tĩnh bị hỏi không biết nên trả lời như thế nào, nàng bất an đan tay vào nhau, trong đầu thật sự là hồng bét.

- Văn Tĩnh! Bàn tay to của hấn đột nhiên cầm cầm của nàng, buộc nàng nhìn chính mình – trong óc ngu ngốc của cô, ta rốt cuộc là người gì của cô?

Nàng yên lặng nhìn hấn, biểu tình có chút sợ hãi.

Hấn là người nào của nàng? Chính nàng cũng muốn biết, hấn luôn miệng nói nàng là món đồ chơi của hấn, nhưng là hấn đối nàng quan tâm yêu thương làm cho nội tâm của nàng đại loạn.

Nàng mê hoặc cho quan hệ ái muội của hai người, thậm chí trong đêm khuya năm mơ một hồi ảo tưởng chính mình một ngày có thể trở thành tân nương của hấn...

- Văn Tĩnh...

Ngay tại lúc nàng lâm vào mê hoặc, bàn tay to của hấn dùng sức một chút – Ta cũng chưa có nói qua cô là một phần đồ không ngoan?

- Tôi... nàng ngừng đầu nhìn hấn, nhìn trên mặt hấn mang theo một tia phức tạp.

Ngón cái của hấn nhẹ nhàng vuốt môi của nàng – Nếu cô không nghĩ chọc ta tức giận, hiện tại theo ta trở về.

- Nhưng là...

- Không có thể là...

- Tôi muốn thay ba tôi trả tiền...

- Cô có thể đến cầu ta!

- Tôi không nghĩ thiếu anh.

Ánh mắt của Tư Thánh Nam rốt cuộc lạnh xuống, hấn thậm chí sắp muốn cắt thịt của nàng – Ta sẽ không cho cô thiếu ta. Hấn nghiêng răng nghiêng lợi nói – Cô có thể làm việc cho ta, mà ta sẽ trả thù lao cho cô. Hiện tại lập tức theo ta trở về.

Kỉ Văn Tĩnh có chút kinh ngạc, nàng bị hấn kéo vào xe thể thao, sau đó bọn họ đi đến chỗ ở xa hoa của Tư Thánh Nam.

- Cô lập tức đi phòng tắm pha nước ấm tắm, hai mươi phút sau đi ra gặp ta.

- Anh không phải nói muốn tôi làm việc...Nàng bị hành vi của hấn làm cho hồ đồ.

- Văn Tĩnh, cô nên hiểu tính tình của ta, hiện tại ta muốn cô làm chính là đổi mỗi mệnh lệnh của ta phải ngoan ngoãn phục tùng.

Hắn khốc khốc dùng tay chỉ hướng phòng tắm xa hoa, nàng không dám phản kháng nhiều nữa, chỉ có thể xoay người đi hướng phòng tắm, pha ình nước ấm thoải mái tắm.

Thời điểm đi ra, nàng nhìn thấy hắn ngồi trên giường mềm mại, đầu giường còn một ly sữa đang nóng.

- Lại đây uống hết nó.

Nàng vừa muốn mở miệng phản bác, liền đổi lấy một ánh mắt sắc bén của hắn, nàng nuốt ngụm nước miếng, ngoan ngoãn ngồi vào bên giường, cẩn thận nâng lên ly sữa từng ngụm uống.

- Sau đó muốn tôi làm gì?

Chén sữa nóng này làm cho bụng nàng ấm lên, ép buộc suốt một buổi tối, nàng thật sự mệt muốn chết rồi.

Tư Thánh Nam gờ mi, hờ hững nhìn chăm chú vào nàng – Cô thật mệt mỗi sao?

Nàng gật gật đầu, sau đó nhanh chóng lắc lắc đầu – Tôi nghĩ...Tôi còn có thể làm chút cái gì đó cho anh...

Tay hắn nhẹ nhàng sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, vỗ về chơi đùa qua lại vài cái – Văn Tĩnh, nằm xuống.

- Ách? Nàng khó hiểu nhìn hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn kinh hoàng mang theo một chút không xác định.

- Cô không phải muốn làm gì đó cho ta sao? Hắn hơi hơi nhú mày.

- Đúng vậy...nàng càng ngày càng hồ đồ.

- Ngoan ngoãn nằm cho ta, ta muốn đi ra ngoài mười lăm phút, mười lăm phút sau ta trở về nói cho cô, ta chuẩn bị việc cho cô.

Hắn bá đạo đem nàng ấn ngã vào giường lớn, trong khi nàng kinh ngạc, hắn hôn nhẹ trên cái trán của nàng.

Kỉ Văn Tĩnh nghĩ mở miệng hỏi cho rõ ràng, nhưng là hắn đã muốn xoay người rời phòng ngủ, nhìn bóng dáng thon dài của hắn biến mất ngoài cửa, nàng cảm giác được tim mình đập kinh hoàng không thôi.

Trán của nàng còn lưu lại độ ấm của nụ hôn của hắn, mềm nhẹ như vậy, giống như đem nàng trở thành một em bé thủy tinh.

Hắn vì sao hôn nàng?

Vì sao hắn phải mạnh mẽ đem nàng từ phòng làm việc trở về nhà hắn?

Hắn lo lắng cho nàng sao?

Nhiều nghi vấn khiến cho nàng lao tâm lao lực quá độ, buổi tối hôm nay thật sự là mệt muốn chết rồi, thật muốn nhắm mắt ngủ một hồi, hắn nói mười lăm phút sau hắn quay lại, như vậy trước khi hắn quay về ngủ một chút không sao chứ?

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, ý đồ ngủ đánh úp nàng, nàng chỉ ngủ một lúc, một lúc là tốt rồi...

Không biết qua bao lâu, thời điểm Tư Thánh Nam quay lại phòng ngủ, Kỉ Văn Tĩnh đã tiến vào trạng thái ngủ thâm trầm.

Hắn đi vào bên giường, giúp nàng đắp chăn tốt, nhìn hai gò má thanh tú lại tái nhợt của nàng, hắn cụp xuống, thương yêu hôn hôn nàng.

- Nữ nhân ngu ngốc, cô rốt cuộc muốn ta làm như thế nào mới có thể hiểu được tâm của ta đối với cô?

Bàn tay to của hắn nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, nhìn nàng ngủ say, yên tĩnh như một đứa nhỏ vô tội, hắn biết ngày hôm nay nàng khẳng định là mệt chết rồi.

Nếu không phải vừa rồi hắn bỏ thêm hai viên thuốc ngủ trong ly sữa của nàng, nàng khẳng định sẽ dùng thời gian cả đêm cùng hắn nói chuyện công việc.

Nghe tiếng hít thở đều đều của nàng, hắn biết trong khoảng thời gian ngắn nàng sẽ không tỉnh lại.

Lấy điện thoại ra, hắn nhanh chóng nhấn dãy số điện thoại – A Tam, mặc kệ người dùng phương pháp gì, lập tức điều tra tư liệu một người cho ta, này mai ta sẽ...đúng vậy! làm ngay hiện tại!

Chương 6:

- Buông... uy, các người rút cuộc là người nào? Buông...

Trong xưởng lọc dầu phế tích, một trung niên nam tử khoảng năm mươi tuổi bị vài nam tử trẻ tuổi áp đi.

Hắn một đường giãy dựa bị đưa đến địa phương quý dị, sau đó, xuất hiện vài thân hình cao lớn, gương mặt trẻ tuổi.

Bọn họ mặc một thân hắc tây trang, gương mặt âm lãnh không có biểu tình gì, mà bọn họ vây quanh một nam tử anh tuấn khoảng hơn hai mươi.

Một thân áo sơ mi tơ lụa màu trắng, cổ áo hơi hơi rộng mở lộ ra một thân rắn chắc, hạ thân mặc một quần dài tây trang màu ngân hôi, bên hông đeo một dây lưng da.

Nam nhân ngồi trên ghế toàn thân tràn ngập hơi thở quý tộc, hiển nhiên, người này là lão đại của bọn hắc y.

Nhìn trung niên nam tử bị mọi người áp giải tới đây, Tư Thánh Nam có chút không để ý thường thức cúc tay áo bằng kim cương.

- Người, người là người nào? Trung niên nam tử bị dọa trợn này sợ tới mức lưỡi đều nhanh thắt.

- Kỉ Đại Hồng tiên sinh? Từ tính tiếng nói vang lên trong địa phương trống trải, còn mang theo một hồi âm quý dị.

Kỉ Đại Hồng bị dọa đến hung hăng ngẩn ra – Người làm sao biết tên của ta?

Tư Thánh Nam đối hắn xả ra một chút cười lãnh đạm – Hiện năm mươi bốn tuổi, quốc tịch Quảng Đông, tốt nghiệp hệ quản lý đại học Ứng Khánh Nhật Bản, hai mươi lăm tuổi cưới vợ, hai mươi sáu tuổi có nữ nhi tên Kỉ Văn Tĩnh, trước từng làm việc cho tập đoàn Cửu Hoa Quảng Châu, tập đoàn Hoàn Cầu Đài Bắc, cùng với tập đoàn Lục thị Hongkong, bởi vì tính tình mê cờ bạc, thời điểm ba mươi một tuổi cùng thê tử ly hôn...

- Người rút cuộc là ai? Làm sao biết tiểu sử của ta? Kỉ Đại Hồng kinh hãi lại sợ hãi.

- Kỉ tiên sinh, làm sao phản ứng lớn như vậy?

Tư Thánh Nam tao nhã đứng lên, thông thả đi đến trước mặt hắn – Đây mới là khúc dạo đầu mà thôi, mặt sau còn có thú vị hơn nhiều... hắn cười làm cho da đầu của Kỉ Đại Hồng run lên – Ta suy nghĩ, chín năm trước người ở sòng bạc tại Thái Lan gặp phải xã hội đen, sau lại ngộ sát phục vụ sinh của sòng bạc, nhất định rất ít có người biết?

Nghe đến đó, trong nháy mắt sắc mặt của Kỉ Đại Hồng trở nên tái nhợt vô cùng, đầu gối cũng run run, nếu không phải có người ép, hắn khẳng định đã quỳ rạp xuống đất.

Tư Thánh Nam ngạo mạn nói – Năm đó người dùng dây lưng thắt cổ chết phục vụ sinh kia, sau khi chết còn cực kỳ tàn nhẫn chặt bỏ tay chân của thi thể hắn sau đó ném xuống biển, sau đó người liền thần không biết quỷ không hay chạy ra Thái Lan...

- Là... là cái phục vụ sinh kia chính mình chịu chết, ta đã nói vẫn còn tiền đánh bạc, hắn lại không tin rồi đánh ta, ta không nghĩ giết chết hắn, ta là vô tâm... vô tâm...

Giống như đã bị quá kinh hách, thân thể hắn run rẩy không ngừng, cước bộ không ngừng lùi bước – Ta không nghĩ làm cho hắn chết, ta chưa từng có ý nghĩ làm cho bất luận kẻ nào chết...

- Kỉ tiên sinh! Tư Thánh Nam nhéo áo hắn – Bây giờ không phải thời điểm người còn không chế được.

- Người... người rút cuộc muốn thế nào?

Hắn hơi nhếch môi, tà ác cười lạnh một tiếng – Rất đơn giản, từ nay về sau, đừng cho ta biết người vì tiền mà quấy rầy Văn Tĩnh.

- Văn Tĩnh? Người làm sao biết được con gái ta? Kỉ Đại Hồng khẩn trương hề hề hỏi.

Hắn nhin không được hừ lạnh một tiếng – Chuyện người không biết còn rất nhiều, thân là một người cha, người chẳng những không làm tròn trách nhiệm cho con gái mình một ngày, thời điểm bị chủ nợ truy đến lửa cháy còn không biết xấu hổ tìm nàng muốn nàng giúp người trả nợ.

- Văn Tĩnh không phải ngân hàng của người, nếu người còn có một chút nhân tính, sẽ không muốn cho nàng vì cha mẹ như các người mà chịu khổ.

“Ba” một tiếng, Tư Thánh Nam hướng người phía sau ám hiệu.

Chỉ thấy một nam nhân mang theo máy chụp ảnh từ chỗ tối đi ra – Thiếu gia, màn quay vừa rồi hoàn toàn có thể làm cho nam nhân này đi vào đại lao, bên trong có khẩu cung hắn thừa nhận chính mình giết người.

Tư Thánh Nam khẽ động môi cười, mà Kỉ Đại Hồng sợ tới mức mở lớn miệng.

- Kỉ tiên sinh, nếu người không nghĩ muốn chứng cứ này rơi vào tay cảnh sát, hy vọng người có thể phối hợp với ta làm một việc.

Kỉ Đại Hồng đã hoàn toàn ngây người, cả người bị dọa đến vô lực.

- Người thiếu người ta hai trăm vạn, ta sẽ giúp người trả lại, mặt khác... Tư Thánh Nam thực khốc đem chi phiếu mới tinh – Đây là một trăm vạn, mặc kệ người dùng phương pháp gì, ba năm sau, ta hy vọng người có thể kiếm gấp mười trở về cho ta.

Hắn giật mình nhìn chi phiếu trước mắt. Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

- Đừng nói cho ta người làm không được, thời điểm năm đó người học đại học, là một người tài của hệ quản lý kinh tế, tính tình tuy có mê cờ bạc, nhưng là trên phương diện đầu tư người rất nghiên cứu, yêu cầu của ta đối người cũng không quá mức, ba năm sau, ta muốn trả lại cho Văn Tĩnh một người cha không làm cho nàng mất mặt, nếu người làm không được, như vậy thực xin lỗi, chứng cứ này ba năm sau ta sẽ đưa đến tay cảnh sát.

Khẩu khí của Tư Thánh Nam đột nhiên trở nên lãnh huyết vô cùng – Người tốt nhất tin tưởng ta là loại người nói được thì làm được.

Hắn cầm chi phiếu trong tay nhét vào trong áo Kỉ Đại Hồng, sau đó hướng bảo tiêu một cái ánh mắt.

- Chúng ta đi.

Kỉ Đại Hồng ngẩn ngơ ngồi một chỗ nhìn đám người chậm rãi đi qua mặt, hắn nhin không được hỏi – Người vì sao muốn giúp ta? Rốt cuộc người vì cái gì đến đây? Người cùng con gái ta có quan hệ gì?

- Người cho tới bây giờ còn không có tư cách biết mọi chuyện.

Tư Thánh Nam ngay cả đầu đều lười quay, ở giữa đám bảo tiêu, hắn nghênh ngang mà đi, chỉ để lại Kỉ Đại Hồng với vô số chuyện cho hắn chậm rãi tìm hiểu.

Lập tức từ trên giường ngồi dậy, Kỉ Văn Tĩnh khẩn trương nhìn đồng hồ trên tường.

Ông trời! ba giờ rưỡi chiều?

Nàng xem mọi nơi, cư nhiên là phòng ngủ xa hoa, cửa phòng lúc này bị người nhẹ nhàng mở ra, Tư Thánh Nam mặc một thân quần áo ở nhà đi đến.

- Tĩnh? Âm thanh của hắn trầm thấp mà giàu từ tính, giống như sợ quấy nhiễu nàng.

- Tôi...nàng về mặt mờ mịt, trong nhất thời còn không thể rõ ràng – Cái kia, hôm nay tôi hình như không có đi làm, còn có ngày hôm qua...tôi nhớ rõ là đáp ứng vì anh làm việc, nhưng thật có lỗi, tôi mơ mơ màng màng ngủ, thực xin lỗi, tôi cũng không phải cố ý...

Nàng nói năng có chút lộn xộn biểu đạt ý nghĩ của mình, Tư Thánh Nam ngồi xuống bên người nàng, vươn bàn tay to giúp nàng sửa sang lại mái tóc dài hỗn độn.

- Không thể không nói cô một tiếng, cô ngủ thực sự lâu. Hắn xấu xa giơ lên đồng hồ trên cổ tay – Từ rạng sáng ngày hôm qua đến hiện tại, ta đoán đại khái có... ần, mười bốn giờ đồng hồ.

- Nha....Nàng không khỏi hấp một ngụm khí – Thật xin lỗi, tôi không phải cố ý bỏ việc công ty. Nàng kinh hoàng đặt bàn tay nhỏ bé lên miệng.

- Ân, hừ!

Hắn tao nhã dùng ngón tay phải nhẹ nhàng để ở mày – theo quy định của công ty, viên công vô cố nghỉ việc ngay cả xin phép cũng không có, bình thường sẽ chịu trừng phạt như thế nào...

Kỉ Văn Tĩnh thực vô lực cúi hạ hai vai, – Sẽ bị khấu trừ tiền thưởng cuối tháng cùng tiền phí giao thông và cơm trưa.

- Thật sự là nữ nhân thành thực. Hắn ẩn nhẫn ý cười – Ta nhớ rõ sẽ tự mình thông báo cho ngành tài vụ về chuyện này.

Nàng hé ra khuôn mặt khổ, ánh mắt có chút không dám nhìn thẳng vào hắn – Càng làm cho người buồn là, ngày hôm qua tôi ngủ mơ hồ, mà anh vì sao không gọi tôi tỉnh lại?

- Ta có gọi, nhưng là cô không tỉnh.

- Phải không? Nàng nhịn không được bút tóc – Tôi rất ít khi ngủ trầm như vậy, anh xác định có gọi tôi sao?

Hắn thực ác ma gật đầu – Lúc ấy ta cầm la, bóp cổ, còn hô to bên tai cô kêu cháy, nhưng cô một chút phản ứng cũng không có.

Rốt cuộc nhìn thấy ý cười nhịn không được từ khuôn mặt tuần tú của hắn, nàng liếm khởi mày –Chuyện này cũng không buồn cười, tôi hiện tại thật cần tiền, nhưng là tôi không có hoàn thành công việc anh giao cho...

- Cô đã hoàn thành!

- Dát? Nàng kinh ngạc – Tôi, tôi không nhớ rõ anh có yêu cầu tôi cái gì?

- Tắm rửa, uống sữa, sau đó ngoan ngoãn nằm trên giường ngủ một giấc, đây là chuyện ta muốn cô làm.

Miệng của nàng nhịn không được hóa thành chữ o – Nhưng là...

- Cô vẫn lo lắng việc ba cô thiếu tiền người ta?

Nàng nuốt nuốt nước miếng – Ông ấy dù sao cũng là cha tôi, tôi...tôi không hận ông ấy đến mức cho ông ấy đến đường chết.

- Cho dù lần này cô thay ông ta trả, như vậy còn lần sau? Lần sau nữa, cô cũng muốn liều mạng chính mình thay ông ta trả tiền sao?

- Tôi?... Nàng không nghĩ quá nhiều như vậy – Tôi nghĩ... mọi chuyện sẽ không tệ như vậy.

- Sẽ không sao? Hắn lạnh lùng gờ mi – Giang sơn dễ đổi, bản tính khó thay, cô giúp ông ta, chẳng khác nào dung túng, nếu đây là hiếu tâm của cô, ta có thể nói không cần phải vậy, bởi vì ông ta không đáng giá để cô đồng tình.

Kỉ Văn Tĩnh tùy ý hắn quở trách, tuy rằng đáy lòng nàng biết rõ đây là chuyện thật, nhưng là cũng không thể xóa được chuyện nàng cùng cha nàng có quan hệ huyết thống, nàng không có cách nào làm ình trở nên lãnh huyết.

- Nếu anh không giúp tôi, tôi có thể tự mình tìm biện pháp.

Hắn gờ mày – Nói cho ta nghe một chút cái biện pháp khác trong miệng của cô.

- Tôi có thể làm nhiều việc...

- Hoặc là đi tìm hôn đản Sở Hi Nghiêu kia? Hắn biết chính mình ghen, cho tới bây giờ, hắn vẫn thật để ý chuyện này.

- Không phải bắt đắc dĩ, tôi cũng không nghĩ làm phiền anh ta...nha...

Nàng còn không nói xong, cái trán liền chịu công kích, nàng đáng thương hề hề trừng mắt hấn – Anh sao lại đánh tôi?

- Vì sao cô không hỏi chính cô xem? Xấu tính của hấn lại xông ra – Văn Tĩnh, ta hỏi cô, ta rốt cuộc là người gì của cô?

Bị hấn đánh qua đầu, nàng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, biểu tình mờ mịt. Hấn là người nào của nàng?

Lão bản? chủ nhân? Thanh mai trúc mã? Bạn bè?

Không ! hấn không cần này nọ, nàng thầm nghĩ làm cho hấn trở thành người mình có thể dựa vào, người yêu chính mình, chồng...của mình...

Nàng thích hấn ! từ nọ hôn kia, nàng phát hiện chính mình điên cuồng thích hấn, nhưng là chuyện này cũng không thể hiện nàng có dũng khí theo đuổi đoạn tình cảm này, nàng tự mình hiểu lấy.

- Chuyện của ba cô ta đã giúp cô giải quyết, hơn nữa ta cam đoan với cô, từ nay về sau ông ta sẽ không đánh bạc nữa, mặt khác, ta đoán rằng hấn đang cố gắng làm thế nào để trở thành một người cha tốt, chuyện này sẽ làm cho ông ta suy nghĩ một thời gian.

Nàng khó hiểu nhìn hấn – Anh giải quyết như thế nào?

-Thiếu nợ thì trả tiền.

- Anh...anh nói anh thay cha tôi trả hai trăm vạn kia?

- Là ba trăm vạn!

- Ách?

- Ta cho ông ta một trăm vạn gây dựng sự nghiệp.

Nghe vậy Kỉ Văn Tĩnh nghẹn ngào, nước mắt cũng không chịu khống chế chảy xuống từ khóe mắt.

- Tôi sẽ cố gắng kiếm tiền mau chóng trả lại ba trăm vạn cho anh.

Đang nói thì bị bàn tay to của hấn che lại, hấn tức khởi mảy lạnh lưng nhìn nàng – Ta không hy vọng trong chuyện tình cảm của chúng ta lại có thành phần tiền tài bên trong, ta muốn cô không phải tiền, ta chỉ muốn nhìn thấy cô vui vẻ...

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cứng ngắc – Thánh Nam, làm ơn anh không cần đối tốt với tôi như vậy, tôi sợ tôi sẽ không nhận nổi, ngô...

Lời nói kế tiếp bị nọ hôn bất ngờ của hấn nuốt hết, lòng của nàng hung hăng ngẩn ra, không thể tin được trong lúc này hấn lại hôn nàng.

Bàn tay to của hấn cầm vai mảnh khảnh của nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, làn da trắng nõn tinh xảo giống như trẻ con, hấn thích hương vị trên người nàng, thích cảm giác mái tóc hỗn độn che hai gò má của nàng.

Nàng bị hấn hôn có chút bối rối – Thánh Nam... tôi nghĩ giữa chúng ta...

- Tiếp tục!hấn dừng lại nọ hôn ý bảo nàng tiếp tục nói.

- Nhưng là... Tôi là nói...! Nha! Tay hấn.. đáng chết, tay hấn thế nhưng tiến vào trong quần áo nàng đến trước ngực mềm mại của nàng.

- Bất kể cái gì?cảm xúc chạm vào bộ ngực của nàng thật không sai, tay hấn vừa vặn có thể cầm giữ hoàn toàn.

- Chúng ta tại sao lại muốn như vậy? thừa dịp không gian thở dốc, nàng hỏi ra nghi vấn đáy lòng.

Tư Thánh Nam gần đây làm cho nàng càng ngày càng khó hiểu, khi thì hôn nàng, khi thì ôm nàng, hơn nữa còn làm cho nàng sinh ra một loại cảm thụ giống như là trần bảo trong tay hấn.

Hôn nồng nhiệt dần dần dừng lại, hần liếm mày tròng nàng – Văn Tĩnh, chẳng lẽ cô không biết hai chúng ta đang ở trong giai đoạn tình yêu cuồng nhiệt sao?

Nghe được chữ tình yêu cuồng nhiệt, nàng sợ tới mức tròng lớn đồng tử.

Nàng và hần khi nào thì ở trong giai đoạn tình yêu cuồng nhiệt? chuyện này khi nào phát sinh? Vì sao chưa từng có người nói cho nàng một tiếng? Thấy nàng lộ ra biểu tình thất kinh, Tư Thánh Nam nhìn không được không nói gì, xem ra nữ nhân này quả nhiên là một người ngu ngốc.

Hần cưỡng chế ngực hậm hực – Văn Tĩnh, nếu cô có đầu, làm ơn cô cẩn thận nghĩ lại một chút, thời điểm có người muốn khi dễ cô, ai là người đầu tiên xuất hiện? thời điểm cô bị bà mẹ biến thái nói muốn cô dập đầu giải thích với Mã Na Na đáng đánh kia, là ai giúp cô giải vây? Thời điểm ông bố mẹ cờ bạc của cô nợ tiền người ta, là ai giúp cô trả nợ còn chủ động khuyên hần sửa đổi?

Hần nâng cằm của nàng lên – Cô nghĩ rằng ta và cô, Tư Thánh Nam là người đội trên đầu vòng kim quang thiên sứ? Ta sẽ nhảm chán đến mức làm mấy việc râu ria này?

Kỉ Văn Tĩnh nuốt nuốt nước miếng, tận lực làm cho cảm xúc của chính mình không thể kích động như vậy.

- Anh,..anh là nói...anh thích tôi?

Thời điểm làm cho nàng hỏi ra những lời này, nàng cảm giác được mặt mình cực kì đỏ, tim chọt đập gia tốc, ngay cả suy nghĩ cũng trở nên hỗn loạn.

- Ta đã muốn nói thật rõ ràng với cô. Một tay hần kéo nàng vào trong lòng – Văn Tĩnh, không cần nói cho ta biết, kì thật ngay từ đầu cô đều là người ngu ngốc có chỉ số thông minh có vấn đề, ngay cả ta thích cô cô cũng không biết.

Đầu nàng ôi ở trong lòng hần, hấp thu hơi thở nam tính trên người hần, chuyện này đã làm cho nàng mất đi năng lực tự hỏi.

Thánh Nam nói thích nàng! Ông trời! đây khẳng định là tin tức kinh bạo nhất mà nàng nghe từ nhỏ đến giờ.

- Mặt khác ta không ngại cảnh cáo cô một tiếng, cô nợ ta! Từ nhỏ đến lớn, cô Kỉ Văn Tĩnh đều nợ ta...

Hần gắt gao ủng trụ nàng – Đây là lần đầu tiên, cũng là một lần cuối cùng ta tha thứ sự không tín nhiệm của cô, nếu còn có lần sau...

Hần giả bộ hung ác – ta liền đem cô đóng gói đến Trung Đông, kiếp này, kiếp sau cũng không cho cô gặp lại ánh mặt trời Hongkong.

- Uy... Nàng vừa định kháng nghị, bàn tay to của hần ở phía sau bắt đầu cởi quần áo của nàng.

- Ta hiện tại muốn cô, cô có được quyền lợi trầm mặc và phục tùng, đương nhiên ta không ngại trong một số tình huống đặc thù cô có thể hét chói tai.

Tươi cười tà mị hiện trên khuôn mặt tuấn mỹ của hần – Văn Tĩnh... Âm thanh của hần khêu gợi mang theo từ tình –Đem chính mình của cô giao cho ta, để cho ta là chúa tể của cô...

Ý nghĩ kháng cự trong đầu Kỉ Văn Tĩnh bị hần đả bại.

Giờ phút này nàng tựa như rơi vào bụi hoa thuốc phiện, không thể kháng cự, giống như một viên mật đường mềm nhũn, xụi lơ trong lòng hần, say chết dưới mị lực của hần.

Nếu thân thể phóng túng có thể làm cho nàng được giải thoát hoàn toàn, như vậy nàng tình nguyện khuất phục bên trong mê hoặc của hần, vĩnh viễn không cần tỉnh lại...

Kỉ Văn Tĩnh cho tới bây giờ cũng vẫn không thể tin được, nàng cùng Tư Thánh Nam đã xảy ra quan hệ, một khi hai người có tiếp xúc thân mật, như vậy nói ở ý nghĩa nào đó, có phải hay không bọn họ đang kết giao, đang yêu?

Nhưng mà khi nàng mang theo nghi vấn này đến hỏi hần, không đổi lấy lời thề non hẹn biển của hần, cũng không phải tuyên ngôn yêu lãng mạn có thể say chết người, mà là bị hần trừng một cái, hung hăng hỏi lại

nàng – Nữ nhân ngu xuẩn này, có phải hay không muốn ta viết trên ót của cô ba chữ “anh yêu em” cô mới tính ta yêu cô?

Tuy rằng thái độ của hắn siêu hung ác, nhưng là đáy lòng của nàng cũng rất vui vẻ, nàng rất hiểu biết tính tình Tư Thánh Nam, nam nhân này từ nhỏ đến lớn đều hé ra độc miệng, muốn nghe được lời nói ôn hòa trong miệng hắn là nói nhảm mà thôi.

Bất quá nàng biết hắn thật quan tâm nàng, nàng hơi chút không thoải mái, hắn như kiến bò trên chảo nóng, gấp đến độ công nàng đến phòng khám gấp, căn bản quên trên đời này có loại giao thông gọi là taxi. (haha, ngây thơ yêu ghê)

Nửa đêm gặp ác mộng, vừa gọi điện thoại, hắn liền chạy như bay đến nhà nàng, hai lời không thể nói liền ôm nàng cùng nhau ngủ.

Nàng bất quá thuận miệng nói muốn ăn thịt cá viên của một vị lão bá bán ở một trunog72 học, hắn lập tức gọi điện thoại kêu người điều tra hành tung của vị lão bá kia.

Mỗi ngày hắn cũng sẽ đến nhà nàng cùng nàng đi làm.

Thời điểm giữa trưa hắn sẽ gọi nàng vào văn phòng của hắn cùng nhau ăn bữa cơm trưa, ngẫu nhiên hắn sẽ như cái đứa nhỏ xấu tính muốn nàng ụ hắn ăn.

Vào ban đêm ngày cá tháng tư hắn sẽ gọi điện quấy nhiễu nàng, nói cho nàng hắn bệnh thật nặng, sau đó thời điểm nàng vội vàng chạy đến nhà hắn, hắn lại một thân mình trần trụi một tay nhắc nàng lên giường lớn.

Mọi việc cơ hồ đều trình diễn như thế mỗi ngày, tình yêu của người khác khắp nơi đều là lời ngon tiếng ngọt, Thánh Nam sẽ không nói, hắn chỉ biết dùng hành động của hắn biểu đạt tình yêu của hắn đối nàng, ngây ngốc, mang theo một cỗ hạnh phúc không ra lời.

Thời gian thật sự quá mau, tình cảm của hai người tiến triển thật thuận lợi.

Làm cho nàng ngạc nhiên là, không biết rốt cuộc hắn dùng phương pháp gì, ba nàng cứ nhiên chạy đến chỗ nàng sám hối, nhưng lại nói cho nàng, từ nay về sau hắn muốn hỏi cái để làm người mới không bao giờ đánh bạc nữa.

Tư Thánh Nam cứ nhiên làm ột người ham mê cờ bạc như mạng quay đầu lại, hắn rốt cuộc có năng lực kinh người nào?

Tập đoàn Thánh Lôi tiếp nhận một hợp đồng lớn, muốn cùng tập đoàn Triển thị hợp tác kiến tạo một đại lâu buôn bán, mà nay chính là ngày kí ước.

Kỉ Văn Tĩnh ngồi trong phòng họp, nhìn Tư Thánh Nam cùng một nam nhân anh tuấn thảo luận các công việc kí ước.

Người kia nàng từng gặp qua vài lần, nghe nói hắn là Triển Ngạo Trạch, tổng tài tập đoàn Triển thị, cũng bà bạn bè trong lúc Thánh Nam du học ở nước Mỹ.

Đi theo Triển Ngạo Trạch còn có một trợ lý soái ca khôn khéo tên là Phong Dương.

Toàn bộ phòng họp lâm vào một mảnh thảo luận, nàng ngồi ở vị trí cách Tư Thánh Nam gần hai mét.

Góc độ này vừa vặn có thể nhìn đến hắn gợi cảm mê người.

Mà thời điểm nàng nhìn hắn, hắn đồng thời đang nhìn nàng, khi ánh mắt hai người va chạm nhau, hắn còn bướng bỉnh hướng nàng chớp mắt tình.

Nàng bị hắn làm cho nội tâm đại loạn, người này, rõ ràng đang họp, cứ nhiên còn làm ra hành động ngây thơ như vậy, nếu bị chủ quản nhìn đến, hình tượng của hắn có phải hay không bị hao tổn rất nhiều.

Nàng không dám nhìn lại hắn, sợ hắn lại làm ra hành động làm cho người chịu không nổi, cúi khuôn mặt đỏ bừng cười, nàng vụng trộm dưới đáy lòng loại hạnh phúc của hai người.

Hội nghị rất cuộc cũng xong, Tư Thánh Nam cùng Triển Ngạo Trạch đứng lên nắm tay, thực bạn bè vỗ vỗ bả vai đối phương.

- Chúc chúng ta về sau hợp tác tốt đẹp. Tư Thánh Nam dẫn đầu mở miệng.

Gương mặt lạnh lùng của Triển Ngạo Trạch nở một nụ cười không rõ – Chỉ mong.

- Triển tiên sinh, người rất túm sẽ dễ dàng rơi vào kết cục bị người khinh bỉ. Tư Thánh Nam đùa giai dụng nhẹ một quyền vào bụng bạn tốt – tên kiêu ngạo.

Hai người đùa giỡn ăn ý, mọi người cũng đã đứng dậy đi ra ngoài.

- Hai vị muốn hay không mở sâm banh chúc mừng các người hợp tác tốt đẹp? cửa đột nhiên truyền đến âm thanh trêu chọc, nhìn lại, chỉ thấy Sở Hi Nghiêu tao nhã đứng trước cửa phòng họp mặt đang mỉm cười.

Nhìn đến hắn, sắc mặt của Tư Thánh Nam lập tức trở nên khó coi – Sở Hi Nghiêu, hình như ta không có hẹn người yết kiến trong thời gian này tại đây đi? Chỉ cần nhìn đến Sở Hi Nghiêu, đáy lòng của hắn lại nổi lên khó chịu cực kì.

- Đây có thể nói ta là nam nhân chuyên nghiệp cỡ nào, buổi sáng giờ diễn tập nghi thức, ta trước tiên, ăn... hắn mỉm cười tầm tầm nhìn đồng hồ – trước tiên suốt ba giờ.

- Nếu Hi Nghiêu đến đây, không bằng đến nhà tôi, tôi nấu bữa tối. khuôn mặt của Kỉ Văn Tĩnh tươi cười chào đón – Ngày hôm qua tôi cùng Thánh Nam đi siêu thị mua rất nhiều hải sản để trong tủ lạnh trong khoảng thời gian ngắn ăn không hết, nếu không chê, Triển tiên sinh cùng Phong tiên sinh có thể cùng nhau đến ăn bữa cơm rau dưa.

Triển Ngạo Trạch cười đến thập phần tao nhã – Tốt! ta không ý kiến.

- Có bữa tối miễn phí ta đương nhiên sẽ không bỏ qua. Phong Dương cũng cười vạn phần mê người.

Tư Thánh Nam mặt thối nhìn phía ba người – Các người thật đúng là không khách khí, đến nhà bạn gái ta ăn bữa tối, có hay không nên hỏi ý kiến của ta?

- Nói là nhà bạn gái người, cũng không phải nhà người, cho nên có cần phải hỏi ý kiến người sao? Sở Hi Nghiêu như là cố ý chọc giận hắn, hiện tại khơi mào lửa giận của hắn đã là trò giải trí hạng nhất của Sở Hi Nghiêu.

Tư Thánh Nam lại đem gương mặt hướng Triển Ngạo Trạch – Người làm sao có thể cười đến đáng đánh đòn như vậy, ta nhớ rõ khi chúng ta đến nhà người ăn mì sợi lão sư người nấu, khiến cho Triển đại thiếu tức giận đến muốn kêu oa oa...

- Cho nên ta muốn đem hết thầy nhóm các người từng người trả lại cho ta. Phong Dương, đi lái xe, chuẩn bị đến nhà Kỉ tiểu thư ăn bữa tối, mặt khác gọi điện thoại cho Tiểu Mễ, nói cho nàng tối nay ta không về nhà ăn.

- Vâng, Trạch thiếu! Phong Dương lập tức xoay người đi chấp hành mệnh lệnh thủ trưởng.

Kỉ Văn Tĩnh bị bạn trai bảo hộ bên người buồn cười nhìn mấy nam nhân như trẻ con đùa giỡn, cảm nhận được tình bạn của bọn họ thật thâm hậu.

- Văn Tĩnh!

Thấy bọn họ bỏ qua là muốn chỉnh chính mình, Tư Thánh Nam đột nhiên bá đạo đem nàng xả tiến vào trong lòng – Ngày mai em không cần đi làm, buổi sáng thu thập một chút hành lý của em, bởi vì bắt đầu từ ngày mai, chúng ta chính thức ở chung.

Bỏ qua là nói ấy nam nhân trước mắt nghe, làm cho bọn họ biết lần sau muốn đến nhà bạn gái của hắn ăn cơm, không được sự đồng ý của hắn, mơ tưởng!

Kỉ Văn Tĩnh khuôn mặt nháy mắt đỏ bừng. Ông trời! nam nhân này rốt cuộc đang làm gì, cứ nhiên trước mặt người khác nói ra mấy chuyện làm cho người ta đỏ mặt?

Triển Ngạo Trạch vẫn duy trì tư thái bình tĩnh, hoàn ngọc thưởng thức thú vị.

Sở Hi Nghiêu cũng bày ra bộ dáng xem kịch vui, tề mi lông nhãn, biểu tình thực ái muội.

Chỉ có Kỉ Văn Tĩnh thẹn thùng đòi mạng, nàng giận giữ trừng mắt nhìn Tư Thách Nam một cái – cho dù muốn ở chung, cũng không cần phải tuyên bố trước mặt nhiều người như vậy.

Nam nhân này vì sao làm việc luôn không để ý gì cả. Đột nhiên nói ra hai chữ ở chung này, làm cho nàng tâm lý chuẩn bị một chút đều không có, mắt mặt muốn chết.

- Như thế nào? Tư Thách Nam thực tính cách chọn nhú mày – Chẳng lẽ em không nghĩ về nhà ta sống?

- Em... ngực của nàng không hiểu nóng lên. Một cổ cảm giác nói không lên lời truyền đến khắp cơ thể, tuy rằng sắc mặt đỏ bừng, nhưng thật ra đối với đề nghị này của hắn không hề bài xích, thậm chí còn sinh ra cảm giác hơi hơi hạnh phúc.

Hắn khí phách nâng cằm của nàng – Nếu không nhanh giữ lấy em, ta cũng không dám cam đoan sẽ không có người tâm thuật bất chính ở phía sau người ta động tay động chân. Nói xong, còn trừng mắt cảnh cáo Sở Hi Nghiêu.

- Ai! Người đang nói ai tâm thuật bất chính? Sở Hi Nghiêu tựa tiểu phi tiểu hỉ – Nếu không có ta cố ý làm khó, người cho là người và Văn Tĩnh liền nhanh tương thân như vậy sao? Thật sự là tên không biết cảm ơn.

Cảm tình hẳn tranh công sao? Tư Thách Nam không nghĩ cùng hắn đấu võ mồm, hắn thân mật ôm vai Kỉ Văn Tĩnh – Đi thôi, chúng ta đi về nhà ăn cơm.

Một chút, không quay đầu về phía mấy bạn tốt – Nếu các người thật sự muốn ăn cơm liền cùng đi, nhưng ta cũng không có hảo tâm mà mỗi ngày làm người lương thiện.

Người này! Thật đúng là đáng đánh đòn.

Triển Ngạo Trạch cùng Sở Hi Nghiêu đồng thời nghĩ.

- Vất vả các anh, chuyện kế tiếp tôi chính mình làm thì tốt rồi. Kỉ Văn Tĩnh tiến bước hai công nhân khuân vác, chính mình ngồi vào trong xe taxi.

Sáng sớm, nàng còn không có rời giường, liền nhận được điện thoại Tư Thách Nam gọi tới, bởi vì tạm thời hắn có việc không thể giúp nàng chuyển nhà, cho nên gọi điện thoại ấy người công nhân khuân vác đến giúp nàng đóng gói hành lý, còn mệnh lệnh nàng trước khi hắn về nhà phải cởi sạch quần áo nằm trên giường chờ hắn. (cái này gọi là siêu biến thái, KVT mà ngoan ngoãn làm theo thì ta cũng phải bái)

Thật sự là một sắc lang bá đạo, ngay cả những lời này cũng có thể nói ra khỏi miệng. Kỉ Văn Tĩnh lấy hắn không có biện pháp, ở trong lòng vụng trộm cười, chỉ cần nghĩ đến từ nay về sau cùng nam nhân mình yêu sinh hoạt một chỗ, nàng liền cảm thấy thật vui vẻ.

Ngồi trong taxi, trong đầu nàng không ngừng hồi tưởng lại khoảng thời gian hai người ở chung.

Thật sự là không thể tưởng tượng được, cái nam nhân trước kia nàng chạy đi e sợ không kịp, nay lại hoàn toàn chiếm cứ lòng của nàng.

Đèn đỏ, taxi chậm rãi dừng lại, hai mắt nàng nhìn ra bên ngoài, tivi tường, quảng cáo, đám người như nước chảy...

Ngay tại thời điểm nàng thay đổi tầm mắt, đột nhiên một thân ảnh quen thuộc xuất hiện...

Nhất thời, hai chân mày của nàng cau lại, nam nhân trẻ tuổi ven đường mặc áo sơ mi màu trắng cùng quần dài màu ngân hôi ... ông trời – Tư Thách Nam?

Nàng không dám tin tưởng những gì mình thấy, chỉ thấy Tư Thách Nam đứng ở xe thể thao màu đỏ trong lòng ôm cả một kiểu thân nhỏ nữ nhân, nữ nhân kia giống như bạch tuộc, toàn thân ở trong lòng hắn.

Gương mặt mang theo lo lắng cùng bất an, hắn nhìn chung quanh, giống như tuần tra gì đó.

Hai người vô cùng thân thiết một màn, giống như khắc bàn đánh vào lòng Kỉ Văn Tĩnh, đèn đỏ dài dòng giống như lập tức trở nên ngắn ngủi.

Đèn xanh, taxi chậm rãi dời đi.

Theo kính xe taxi, Kỉ Văn Tĩnh có thể nhìn thấy thân ảnh bọn họ gắt gao ôm nhau dần dần rời xa.

Là thị lực của nàng xuất hiện vấn đề sao? Nàng không thể tin được những gì mình đã thấy.

Nhưng là gương mặt làm cho nàng thương nhớ kia, dáng người cao lớn vĩ ngạn, thân quần áo quen thuộc, rồi xe thể thao màu đỏ nàng không chỉ một lần ngồi qua, khuôn mặt luôn luôn sáng tỏ nói yêu nàng, hơn nữa muốn bảo vệ nàng cả đời – Tư Thánh Nam.

Ông trời tựa như cùng nàng vui đùa, nam nhân có thể nói lời thề son sắt nói yêu nàng, một bên lại ôm nữ nhân khác trong ngực.

Nàng đột nhiên cảm thấy chính mình tựa như một cái tiểu sừ, yết hầu vô tình đau, nước mắt trong hốc mắt cũng không ức chế được rơi xuống.

- Lái xe tiên sinh, có thể phiền toái ngài dừng xe? Tiếng nói nghẹn ngào làm cho lái xe hoảng sợ, hấn vội vàng đem xe ngừng ven đường, Kỉ Văn Tĩnh mang theo hành lý cố hết sức tiêu sái xuống xe.

Một cỗ xúc động không hiểu làm cho nàng liêu lĩnh trở lại ngã tư đường vừa rồi, hành lý thật sự nặng, giày cao gót trên dưới chân thật sự làm cho nàng cảm thấy khó chịu.

“sừ”

Một chiếc xe thể thao màu đỏ đáng chú ý lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai trải qua tầm mắt của nàng, bên trong xe, nữ tử kiều nhỏ an vị bên cạnh Tư Thanh Nam.

Giờ khắc này, thiên địa giương như dịch chuyển mờ mịt, nhìn xe thể thao màu đỏ càng ngày càng đi xa, Kỉ Văn Tĩnh đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng một trận, hành lý nặng làm cho nàng cảm thấy không thể thở nổi, ngay tại lúc nàng xoay thân hết sức, gót giày mảnh khảnh giống như cố ý cùng nàng đối nghịch gây.

Một cái trọng tâm không tốt, toàn bộ thân mình của nàng ngã xuống ven đường, một đợt đau đớn truyền từ mắt cá chân của nàng.

- Ông trời! Kỉ tiểu thư...

Đỉnh đầu truyền đến một âm thanh quen thuộc gọi, người vội vàng chạy tới dĩ nhiên là Tiền Lập Đa.

- Kỉ tiểu thư, cô làm sao vậy? Có nặng lắm không? Làm sao lại tự nhiên ngã sấp xuống vậy?

Liên tiếp quan tâm hỏi sau, hấn cẩn thận nâng nàng lên – Có thể đứng lên hay không? Tôi giúp cô...

Nhờ lực đạo của hấn, Kỉ Văn Tĩnh cố gắng nén đau đứng lên, lúc này nàng mới phát hiện, chân của mình bị chập một chút, sử dụng lực một chút liền đau đớn khó nhin.

- Kỉ tiểu thư, sắc mặt của cô rất kém cỏi, đã xảy ra chuyện gì?

Nàng miễn cưỡng cười vui lắc đầu – Không có việc gì, chính là vừa rồi đi đường không cẩn thận ngã một chút... Nàng giống như khóc, không biết là vì vết thương trên chân hay là bởi vì sự phản bội của Tư Thánh Nam?

Là nàng hiểu lầm chuyện gì sao? Hay là vẫn là do nàng tự nghĩ tự cảm nhận địa vị của mình trong lòng của hấn có chút đặc thù?

Liên tục nghi vấn làm cho tâm của nàng lao lực quá độ, thử dùng sức đi về phía trước vài bước, nhưng không có biện pháp làm giảm đau, chân mình bị thương tựa hồ không nhẹ.

Tiền Lập Đa thực chủ động giúp nàng mang hành lý ven đường – Kỉ tiểu thư, cô muốn cầm hành lý đi đâu vậy?

- Tôi...Nàng xấu hổ cười – Đó là quần áo tôi lấy từ tiệm giặt, vừa mới lấy về. Nàng tùy tiện tìm cái lý do nói dối.

Nhất định không thể cho Tiền Lập Đa biết nàng vừa mới muốn cùng lão bản ở chung, hướng chi nàng vừa rồi phát hiện chuyện kia...

- Quần áo giặt của cô nhìn thật nhiều. Tiền Lập Đa giúp nàng đeo gọng kính – Thử xem xem có thể đi hay không?
- Tôi nghĩ...nha... Kỉ Văn Tĩnh vừa muốn di động, thân mình đột nhiên trầm xuống, ngay tại thời khắc nàng muốn ngã sấp xuống mặt đất ,liền bị Tiền Lập Đa ôm vào lòng.
- Nháy mắt, sắc mặt của hắn đỏ bừng. Trời ạ!nữ thần trong lòng hắn cư nhiên tựa vào trong người hắn, hắn muốn gọi điện thoại ẹ hắn, nói hắn được nữ thần chiếu cố.
- Tiền trợ lý. Có thể phiền toái anh giúp tôi gọi một chiếc taxi không?

4. Chương 07+ 08

Chương 7:

Bỏ xuống tạp dề Tiền Lập Đa đem một chén mì để đến trước mặt Kỉ Văn Tĩnh, có chút câu nệ xoa xoa hai tay, nở một nụ cười vô hại ngây ngô.

- Mẹ tôi nói, thời điểm bị thương gân cốt nhất định không thể ăn đồ ăn cay, cho nên tôi đặc biệt mua một ít sườn nấu bát mì nước, cô nếm thử xem hương vị thế nào?

Một cỗ hương khí mê người tràn ngập trong xoang mũi của Kỉ Văn Tĩnh, nàng không thể tin được nhìn về phía hắn – Đây là do anh nấu?

- Là thật! hắn ngây ngô cười – mẹ tôi trước kia từng mở tiệm mì, khi đó nhà chúng tôi không thuê được người, tôi có thói quen đi theo mẹ hỗ trợ, cho nên từ mười hai tuổi tôi đã biết nấu mì nha.

Nhìn vẻ mặt nhã nhặn mang theo một tia tính trẻ con của Tiền Lập Đa khi nói về thời thơ ấu, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện nam nhân trước mặt mang cho nàng một loại cảm giác an toàn.

Tạp dề, ngài ngừng cười cười, có người có thể ở bên người mình hỏi han ân cần...

Này, không phải là giấc mộng từ nhỏ của nàng sao?

Nhưng vì sao từ khi Tư Thánh Nam xuất hiện trong cuộc sống của nàng, tất cả liền thay đổi đâu?

Nàng bắt đầu quen tính cách không phân rõ phải trái của hắn, sa vào không ba thì năm ngày trên đầu của hắn, thậm chí si mê cỗ khí phách mệnh lệnh của hắn.

Ngay tại thời điểm nàng nghĩ đến chính mình đang đi vào thiên đường, nàng lại nhìn thấy chuyện thật tàn khốc như vậy.

Tư Thánh Nam đồng thời cùng nàng kết giao, cư nhiên còn cùng nữ nhân khác có cử chỉ thân mật, chỉ cần nghĩ đến cái hình ảnh kia, lòng của nàng liền đau như muốn chết.

Không có nhìn thấy khuôn mặt ưu tư của nàng, Tiền Lập Đa vẫn lải nhải về chuyện thời thơ ấu của hắn.

- Cho nên, từ khi đó bắt đầu, mẹ tôi liền nói cho tôi biết, tương lai nếu tôi cưới vợ, nhất định phải dụng tâm yêu nàng chiếu cố nàng, mẹ tôi còn nói...

Hắn đột nhiên im lặng, biểu tình còn có chút thẹn thùng – Mẹ tôi còn nói, nếu gặp được cô gái mình thích, nhất định phải dùng cảm tiến tới. Kỉ tiểu thư, cô biết không? Kỳ thật thời điểm nhìn thấy cô đầu tiên, tôi cũng đã...

“chi”

Âm thanh chói tai truyền đến từ phòng bếp, Tiền Lập Đa đang muốn thổ lộ liền ngẩn ra- Ai nha! Tôi quên phòng bếp còn đang đun nước.

Vội vàng chạy vào phòng bếp tắt lửa, thời điểm hắn trở về, Kỉ Văn Tĩnh đã bắt đầu ăn bát mì hắn nấu.

Kỉ Văn Tĩnh hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ của mình căn bản không có chú ý đến những lời nói vừa rồi của Tiền Lập Đa, nhìn thấy hần đi ra, nàng còn ôn nhu cho hần một cái mỉm cười – Không nghĩ tới hương vị anh nấu thật ngon nha, mì sợi Q, hương vị nồng đậm, Tiền trợ lý anh thật sự rất tuyệt nha.

Tiền Lập Đa được nàng khích lệ có chút ngưng ngưng – Cô thích là tốt rồi, còn có, không cần bảo tôi Tiền trợ lý, mọi người đều cùng làm ở công ty, hơn nữa mỗi ngày sớm chiều ở chung, cô trực tiếp bảo tôi Lập Đa là được.

- Tốt, vậy anh không cần bảo tôi Kỉ tiểu thư, bảo tôi Văn Tĩnh được rồi.

- Ủ! Nghe được nàng cho phép chính mình gọi thẳng tên nàng, Tiền Lập Đa cảm thấy tâm nở rộ – Kỉ tiểu thư...ách, không, Văn Tĩnh, cô nhất định phải ăn nhiều một chút nha, nếu cô thích, lần sau tôi lại nấu cho cô, thịt nướng, biết sở trường của tôi là gì không? Chính là mật nước chân gà, bắt quá hiện tại chân cô bị thương không thích hợp ăn loại này nọ, đầu tiên phải làm cho thân thể của mình khỏe mạnh mới là quan trọng nhất.

Nhìn hần quan tâm chính mình như thế, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện tâm của chính mình cảm nhận được một cỗ ấm áp.

Sắc trời dần dần đen, Tiền Lập Đa việc trước việc sau ngưng ngưng lưu lại ở nhà nàng, cực không tình nguyện trở về nhà.

Làm cho thời điểm Tư Thánh Nam mang vẻ mặt lo lắng lái xe thể thao đến dưới lầu nhà Kỉ Văn Tĩnh, liền nhìn thấy hần đi qua mặt mình.

Tiền Lập Đa?

Tiểu tử này làm sao có thể ở trong này?

Hơn nữa nhìn vẻ hần hưng phấn của hần, giống như là từ trên trời rơi xuống năm trăm vạn rồi hần nhặt được.

Nhìn hần gọi taxi rời đi, Tư Thánh Nam ngửa đầu nhìn về phía cửa sổ nhà Kỉ Văn Tĩnh, đã thấy bên trong đèn đuốc sáng trưng.

Nữ nhân này chẳng lẽ đã quên chuyện hôm nay nàng phải làm sao?

Một hơi vọt đến trên lầu, hần ấn chuông cửa, không bao lâu truyền đến âm thanh hỏi của Kỉ Văn Tĩnh.

- Đến đây, đến đây, Lập Đa, anh đã quên cái gì ở nhà tôi sao?

Nháy mắt mở ra cửa lớn, nàng giật mình.

Xuất hiện trước mắt nàng dĩ nhiên là Tư Thánh Nam với khuôn mặt khó coi.

Vốn tưởng rằng về nhà sẽ nhìn thấy thân ảnh của nàng, nhưng là chờ đợi thật lâu không có nhìn thấy nàng xuất hiện, không chỉ như thế, đi động của nàng cũng không liên lạc được, gọi điện thoại đến nhà nàng không ai nghe máy, mang theo một cỗ nôn nóng, hần tìm kiếm chung quanh, sợ nàng xảy ra chuyện gì trên đường, không nghĩ tới...

Hần âm khuôn mặt tuấn tú mở miệng – Thời điểm ta vừa mới dưới lầu, giống như có nhìn thấy thân ảnh của tên Tiền Lập Đa?

Hần không nghĩ tức giận, nghĩ rằng có lẽ tất cả chỉ là hiểu lầm, nhưng khi hần nghe được nàng gọi tên xí tiểu tử kia thân mật như vậy, hần chỉ biết chính mình không nghĩ sai, Tiền Lập Đa thật sự tìm đến nàng, tình cảm của bọn họ khi nào thì trở nên tốt như vậy?

Đối mặt hần thối mặt, tâm tình của Kỉ Văn Tĩnh dường như cố ý cùng hần đối nghịch, gật gật đầu – Đúng vậy, Lập Đa vừa mới từ nhà tôi rời đi.

- Ta nghĩ lúc này cô hần là xuất hiện tại nhà ta. Hần chịu đựng tức giận sắp bùng nổ – Là ta đã quên nhắc nhở sao? Hay là cô không cần thận mắc chứng mất trí nhớ?

- Anh nói là muốn tôi rời nhà đến nhà anh ở chung? Miệng của nàng mang theo rõ ràng đùa cợt.

Hắn kinh ngạc nhìn nàng, hung ác nham hiểm trên mặt bởi vì nàng cố ý biểu hiện không chút để ý mà càng ngày càng đậm.

- Văn Tĩnh, cô nói cho ta biết rốt cuộc phát sinh chuyện gì?

Gương mặt của nàng đồng dạng lạnh như băng, chỉ cần nhìn thấy hắn, hai chữ phản bội sẽ xuất hiện trong đầu nàng.

Tình yêu của hắn dành cho nàng rốt cuộc là thật hay giả?

Trừ bỏ nàng, hắn còn cùng mấy cô gái duy trì quan hệ ái muội không rõ?

Vì sao muốn đùa bỡn tình cảm của nàng?

Hắn có thể bắt nàng làm nô dịch, ác chính nàng, nhưng là không cần phải dẫm lên chân tình của nàng.

- Kỉ Văn Tĩnh, ta đang hỏi cô nói.

Tiếng hô suýt nữa làm thủng màng nhĩ của nàng, hắn thô bạo nhéo bả vai của nàng – Cô cùng cái tên Tiền Lập Đa rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Tốt nhất không cần nói cho ta biết, cô vụng trộm ta cùng tên hỗn đản nào đó kết giao.

- Đủ! Rốt cuộc Kỉ Văn Tĩnh không khách khí bỏ ra hai tay hắn nắm giữ – Đúng vậy, tôi thích Tiền Lập Đa, trên thực tế từ thời điểm hắn bị điều đến cùng tầng kí túc xá, tôi cùng hắn đã sinh ra tình cảm vụng trộm kết giao, hôm nay chính là bởi vì tôi thực sự không kiềm chế được đối hắn khổ tương tư, mới có thể cùng hắn hẹn nhau ở nhà, giải thích như vậy anh vừa lòng chưa?

Tiếng hô của nàng làm cho Tư Thánh Nam thập phần khiếp sợ, hắn không dám tin tưởng những lời này lại phát ra từ miệng của Văn Tĩnh của hắn.

Người đối hắn duy mệnh, nữ nhân thích rúc vào bên người hắn, vì sao hôm nay trở nên đáng sợ như vậy?

Hắn oán giận xiết chặt nắm tay, biểu tình âm u như ma quỷ đến từ địa ngục – Cô xác định là cô chân chính thích cái tên Tiền Lập Đa kia? Hắn đè nặng tiếng nói hỏi.

Trùng lớn hai mắt sắp chảy ra nước mắt, Kỉ Văn Tĩnh bình tĩnh nhìn hắn, rốt cục, nàng tuyệt vọng gật đầu – Đúng vậy! không khí nháy mắt động lại.

Tư Thánh Nam cứ như vậy nhìn nàng, một chút cũng không nhúc nhích, không biết qua bao lâu, hắn hơi hơi vuốt cằm – Ta đã biết! hắn mang theo một cỗ tức giận xoay người rời đi.

Hai hàng nước mắt nóng hổi chảy ra từ hốc mắt của nàng, nhìn bóng dáng cao lớn của hắn biến mất, nàng thật muốn đuổi theo ôm lấy hắn, nói cho hắn biết nàng thương hắn, nhưng là bóng ma phản bội lại giống ác ma quanh quẩn trong đầu của nàng.

Nàng vô lực ngồi xuống, khí lực toàn thân giống như bị hút hết.

Rốt cuộc vì sao trở nên như vậy?

Ngày hôm sau, Tư Thánh Nam không đến công ty làm.

Kỉ Văn Tĩnh thỉnh thoảng nhìn đồng hồ, chín giờ, mười giờ, mười một giờ...

Vì sao đến giữa trưa hắn còn không đến công ty làm?

Đêm qua hắn rời đi khỏi nhà nàng rốt cuộc đi đến nơi nào? Chẳng lẽ trong lúc lái xe xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?

Hoặc là...hắn đến bên người nữ nhân kia phát tiết tức giận?

Toàn bộ buổi sáng nàng vượt qua trong suy nghĩ, đến giữa trưa, nàng phát hiện mình một chút thèm ăn cũng không có, nhìn hộp cơm giữ ấm, theo lệ thường nàng cùng Tư Thánh Nam ăn cơm trưa.

Nhưng là hiện tại, nàng cô đơn một mình ngồi ở chỗ này.

Nhìn di động đặt trên bàn làm việc, nàng không phải một lần muốn gọi cho hắn hỏi hắn có phải có việc gì hay không.

Chỉ cần làm cho nàng nhìn thấy hắn bình an, là nàng có thể buông lòng, nhưng là nàng phát hiện ngay cả đũng khí gọi cho hắn nàng cũng không có, thậm chí nàng sợ hãi, nghe điện thoại là nữ nhân kia.

Tâm tình phiền muộn, nàng rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ duyên phận giữa bọn họ đến đây là chấm hết?

Chấm dứt? nàng không khỏi tự giễu nở nụ cười, nàng bắt đầu hoài nghi giữa bọn họ có hay không từng bắt đầu?

Từ ngày hai người bọn họ gặp lại, hắn liền giống không khí tồn tại mỗi góc bên người nàng, khi hai người phát sinh quan hệ, nàng thậm chí không tự tin là bọn họ đang yêu đương, sợ kết quả là một hồi không vui mừng, cho nên nàng ngậy ngốc chạy đến hắn xác nhận, đáp án của hắn làm an lòng nàng, hành động sau này của hắn cũng làm cho nàng tin tưởng hắn rất yêu nàng, nhưng là tựa như nàng nghĩ sai rồi.

Đối với Tư Thánh Nam, nàng thật sự hiểu biết trăm phần trăm sao?

Nhiều nghi vấn làm cho nàng tâm phiền ý loạn, bắt tri bắt giác thời gian ăn cơm trưa đã qua, vài đồng sự đã trở về bàn làm việc của chính mình.

Tiền Lập Đa sánh vai cùng mấy nam đồng sự bước ra cửa thang máy liền nhìn thấy Kỉ Văn Tĩnh một người ngồi ngẩn ngơ tại một chỗ.

Hắn quan tâm đi đến bên cạnh nàng- Văn Tĩnh, cô làm sao vậy? cơm trưa còn không có ăn sao?

Kỉ Văn Tĩnh nghe tiếng ngẩn ra, theo bản năng giữ lấy hộp cơm giữ ấm để xuống dưới bàn, sau đó mất tự nhiên hướng hắn cười cười – Không...tôi không đói bụng.

- Làm sao có thể như vậy, chẳng lẽ cô không biết chân của cô đang bị thương sao, cần phải ăn đồ ăn nhiều dinh dưỡng một chút mới có thể nhanh khỏe lại. Hắn vẻ mặt lo lắng ngồi xổm xuống trước mặt nàng – Đến, cho tôi xem mắt cá chân còn thũng không?

- Không quan hệ, hiện tại đã không còn đau...

- Nhưng là sắc mặt của cô vẫn rất kém nha, không cần cố chấp, tôi chỉ muốn xem một chút là tốt rồi. Hắn khom người ngồi quỳ gối trước mặt nàng nhẹ nhàng kéo ống quần của nàng, chỉ thấy mắt cá chân phải có chút sưng đỏ.

- Văn Tĩnh, cô không có bôi thuốc sao? Hắn mở miệng trách cứ hỏi.

- Bởi vì đã không thấy đau, cho nên...

- Làm sao có thể, chân của cô vừa mới bị thương hôm qua, nếu không sớm trị liệu, tương lai có thể để lại di chứng, thật là, tôi còn nghĩ chỉ có nam nhân chúng tôi sợ ý, không nghĩ tới nữ nhân như các cô cũng sẽ sợ ý như vậy...

Hắn tha thiết quan tâm làm cho Kỉ Văn Tĩnh có chút không biết phản ứng như thế nào, ngay tại thời điểm nàng định nói cái gì, cửa thang máy đột nhiên mở, Tư Thánh Nam mặc một thân hắc y đi ra.

Thời điểm hắn nhìn thấy Tiền Lập Đa nửa ngồi xổm trước mặt Kỉ Văn Tĩnh, nguyên lai khuôn mặt âm u lập tức trở nên càng đáng sợ.

- Văn Tĩnh, làm sao vậy?

Một câu nói vô cùng thân thiết của hắn đối Văn Tĩnh, lại kích động đến Tư Thánh Nam.

- Ách...thời gian nghỉ trưa đã hết, tôi, tôi còn rất nhiều việc muốn làm...Nàng gượng ép tìm lý do.

- Tổng...tổng tài ngo an.Không biết vì sao, mỗi lần nhìn đến tổng tài, hắn đều khẩn trương chết khiếp.

Tư Thánh Nam dùng ánh mắt nguy hiểm nheo lại âm trầm trừng mắt Kỉ Văn Tĩnh – Nếu cô có đặc thù ham mê mời không cần biểu hiện ở trong công ty, mọi người có đầu óc đều biết nơi này là nơi công cộng, cô không sợ chê cười, ta thủ trưởng này còn sợ dọa người đâu.

Ngạnh sinh sinh lược hạ nói xong, hấn mang theo tức giận trực tiếp đi vào văn phòng của chính mình “phanh” tiếng cửa bị đá thật lớn làm cho viên công tại đây đều mồ hôi chảy ròng ròng.

Kỉ Văn Tĩnh lập tức bị trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người, một cỗ ủy khuất tràn đầy trong ngực, khổ sở đòi mạng.

Chậm rãi đứng lên, cước bộ của nàng đi đến phòng trà, Tiền Lập Đa lo lắng lập tức cùng đến.

- Văn Tĩnh, cô không sao chứ?

Nàng nghẹn ngào lắc đầu – Tôi không có gì, chỉ là đột nhiên cảm thấy khát nước, cho nên...

- Tổng tài vừa nói cũng có lời quá đáng, khó trách cô khó chịu như vậy. Hấn vì nàng bị tổn thương mà cảm thấy bất công.

Lời nói của hấn rốt cuộc làm cho Kỉ Văn Tĩnh khóc rống thất thanh – Tôi thực ngực có phải hay không? Cứ nhiên đi thích một nam nhân căn bản sẽ không cho tôi cảm giác an toàn gì, tôi nghĩ chỉ cần hấn quan tâm tôi, để ý tôi, thậm chí giúp tôi giải quyết một ít khó khăn là đã đại biểu hấn yêu tôi, tôi thực là hồ đồ, có lẽ hấn chỉ là đồng tình với tôi...

Nhìn nàng khóc khổ sở như thế, Tiền Lập Đa nhịn không được vỗ vỗ đầu vai nàng – Văn, Văn Tĩnh...cô thật sự...kết giao cùng tổng tài sao?

Chuyện này đã kích hấn rất lớn.

Nữ thần của hấn vì một nam nhân khác mà khóc trước mặt hấn?

Đúng vậy, hấn có nghe qua chút lời đồn đãi, cũng tận mắt nhìn thấy một chút thân mật giữa hai người, bất quá hấn nghĩ đến đó là do Văn Tĩnh là trợ lý của tổng tài, sớm chiều ở chung, có chút lời đồn đãi hoặc hành động thân thiện hỗ trợ là chuyện bình thường.

Ông trời! hấn tuyệt đối là kẻ ngu ngốc, chuyện thật rõ ràng như vậy mà hấn luôn luôn tự lừa dối mình tự lừa dối người.

Càng làm cho hấn đau lòng là, lời thổ lộ tình yêu của hấn còn chưa kịp nói ra đã chết trong bụng.

Thật muốn khóc! Giờ này phút này, hấn so với nàng còn muốn khóc lớn hơn.

Nhìn người trong lòng khóc khổ sở cực điểm, Tiền Lập Đa thở dài, đem nàng nhét vào trong lòng an ủi.

- không có việc gì, mẹ tôi nói, chỉ cần trong lòng có tin tưởng, như vậy mọi chuyện khó khăn trong thiên hạ đều dễ dàng giải quyết, tôi cũng tin tưởng, chỉ cần cố gắng hướng mục tiêu đi tới, như vậy mục tiêu kia cũng sẽ có một ngày đạt tới, cô nên đừng cảm.

Kỉ Văn Tĩnh bị hấn ôm vào trong ngực nghẹn ngào, mà một màn ôn nhu này lại bị tiểu muội đưa văn kiện đi qua nhìn thấy, thành một chủ đề mới trong công ty.

Bởi vì Thánh Lô muốn tổ chức lễ mừng đầy năm, cho nên gần đây Tư Thánh Nam càng bề bộn nhiều việc, chuyện giữa hấn và Kỉ Văn Tĩnh bởi vì nhạc đệm trong phòng trà kia mà càng thêm ác liệt.

Mấy ngày này, hấn cả ngày banh khuôn mặt tuần tú, ngay cả cấp dưới báo cáo nghiệp vụ giai tích cũng không từng lộ ra nụ cười.

Đối mặt với Kỉ Văn Tĩnh thân là trợ lý của hấn, hấn hoàn toàn biểu lộ ra biểu tình giải quyết việc chung, trừ bỏ công việc, một câu hấn cũng lười cùng nàng nói.

Kỉ Văn Tĩnh bị vắng vẻ đau lòng không tiếng động nhận, có lẽ, nàng cùng hấn cũng chỉ có thể kết thúc như vậy.

Trừ bị suốt một tuần, lễ mừng đầy năm rốt cuộc đúng hạn cử hành, địa điểm thiết lập tại biệt thự của Tư gia.

Lễ mừng thập phần long trọng, khách mới tiến đến chúc mừng hơn phân nửa là bạn tốt trên thương trường.

Kỉ Văn Tĩnh mặc áo trắng (cái này ta cũng không biết là đồ gì nữa.~.~) chân đi giày xăng đan đi qua khách mới bên trong, vết thương trên chân vừa mới chuyển biến tốt, có lẽ bởi vì thương đến gân cốt, thời điểm ngẫu nhiên đi đường vẫn sẽ làm đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Hơn nữa đoạn thời gian gần đây vô cùng khẩn trương cùng bận rộn, làm hại nàng không có thời gian đi kiểm tra vết thương.

Từ lễ mừng bắt đầu đến giờ, Tư Thánh Nam mặc một thân tây trang quý báu thủy chung đi lại trong đám người, cho dù đi qua bên cạnh nàng cũng không ngừng lại nói với nàng một câu.

Kỉ Văn Tĩnh rất muốn biết nữ nhân tựa vào lòng hắn ngày đó là ai, nhưng cục diện bế tắc hiện tại làm cho nàng không mở miệng được, nàng sợ chính mình không thừa nhận được chuyện thật.

- Kỉ tiểu thư, danh sách khách mới đều đã ghi lại rồi sao? Một chủ quản đi đến trước mặt nàng đánh gãy sự không yên trong lòng nàng.

- Đúng vậy, Đặng quản lý. Nàng vội vàng lấy lại tinh thần – Thiếp mời phát ra đều thu về không sai biệt lắm, chỉ có một số ít khách còn chưa tới...

- Ân, tổng tài nói, thời điểm khách đến đông đủ, sẽ cử hành nghi thức bánh ngọt, cô xuống phòng bếp phân phó xem chiếc bánh ngọt sáu tầng thế nào rồi.

- Vâng. Nàng gật gật đầu, nhìn theo đối phương rời đi.

Việc suốt thời gian làm ắt cá chân của nàng đau đến có chút không chịu được, ngay cả tươi cười ứng phó với khách cũng trở nên miễn cưỡng.

- Kỉ trợ lý...

Ngay tại thời điểm nàng nhíu mi hết sức, âm thanh quen thuộc đột nhiên vang lên phía sau tai nàng, lòng của nàng đập bịch bịch, quay người lại, chỉ thấy Tư Thánh nam đã lâu không nói chuyện cùng nàng hướng nàng đi tới.

- Đây là một số tiết mục trúng thưởng, nhớ rõ thông báo, lần này ta muốn hoạt động dự thưởng có điểm khác với mọi năm. Về mặt của hắn hoàn toàn là bộ dáng giải quyết việc chung.

Kỉ Văn Tĩnh có chút gian nan tiếp nhận yêu cầu của hắn, không đợi nàng đáp lời, hắn đã khốc khốc quay người rời đi.

- Thánh... Nàng muốn gọi lại hắn, nhưng là thân ảnh của hắn đã tiêu sái đi xa, đáy lòng của nàng dâng lên một cỗ buồn bã, nuốt nuốt nước miếng, nàng bắt buộc chính mình tiếp nhận sự thật này.

Lúc này, cửa truyền đến một trận xô xao, chỉ thấy Triển Ngạo Trạch dáng người cao ngất cùng một nữ nhân đi đến. Phóng viên vội vàng chạy đến trước mặt hai người rồi đem microphone về phía trước – Triển tiên sinh, lúc trước cổ phiếu Triển thị tập đoàn bởi vì một đồng đồ trang điểm thấp kém mà hạ giá, cuối cùng làm cho quý công ty bị tập đoàn Mĩ zax lấy giá thấp thu mua về, về chuyện này, ngài đều không có đáp lại trên giới truyền thông, xin hỏi...

- Thực xin lỗi, Trạch tổng tài chúng tôi lần này đến là muốn tham gia lễ mừng đầy năm của công ty bằng hữu, chỉ là hoạt động tư nhân, chi nên không tiếp phỏng vấn truyền thông. Vị phóng viên tiên sinh này, nếu ngài tò mò quan hệ sâu xa giữa Triển thị tập đoàn và zax tập đoàn, đợi chợ Trạch tổng tài rảnh rồi sẽ mời họp báo, đến lúc đó chúng tôi sẽ hoan nghênh ngài đến.

Phong Dương đi theo phía sau Triển Ngạo Trạch vội vàng dùng tay chắn phóng viên.

Hóa ra xuất hiện là bạn tốt của Tư Thánh Nam, ngay tại thời điểm Kỉ Văn Tĩnh vừa muốn hết sức xoay người, nàng đột nhiên phát hiện nữ nhân trong lòng Triển Ngạo Trạch có chút quen mắt.

Đối phương vóc dáng không cao, một mái tóc dài trải qua thời gian tu bổ có vẻ thập phần mới, gương mặt của nàng không tính xinh đẹp, nhưng là toàn thân toát ra một cỗ hơi thở thanh thuần.

Nàng bị Triển Ngạo Trạch cao lớn chặt chẽ nắm giữ, giống như đem nàng trở thành một món đồ hoàn mỹ, bảo hộ nàng không bị phóng viên chụp đến.

Mà nữ nhân kia cũng thập phần an tường ỉ ôi trong lòng Triển Ngạo Trạch, ngẫu nhiên, nàng còn đối mành ảnh lộ ra mỉm cười đáng yêu.

Ông trời! Kỉ Văn Tĩnh bắt đầu hoài nghi hai mắt của chính mình. Nàng...không phải là nữ nhân không lâu trước đó ỉ ôi trong lòng Tư Thánh Nam sao?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nếu nàng là bạn gái mà Tư Thánh Nam giấu nàng kết giao, như vậy hiện tại làm sao có thể xuất hiện cùng Triển Ngạo Trạch?

Liên tiếp nghi vấn làm cho Kỉ Văn Tĩnh mơ hồ, Triển Ngạo Trạch cẩn thận ôm nữ nhân kia, cùng đi theo là trợ lý hướng đến bên Tư Thánh Nam.

Vài người gặp mặt đầu tiên là hàn huyền một trận, Kỉ Văn Tĩnh đứng xa xa nhìn đến khi Tư Thánh Nam nhìn thấy nữ nhân kia trong lòng Triển Ngạo Trạch không có biểu tình biến hóa gì.

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Mang theo mãnh liệt quan tâm, Kỉ Văn Tĩnh hướng gần bên kia, chỉ thấy Tư Thánh nam tức giận đem đồng hồ đến trước mặt đối phương – Triển tiên sinh, có hay không có người đối ngài nói qua ngài thật là người không có quan niệm thời gian, không phải đã cảnh cáo ngài trước chín giờ nhất định phải trình diện trước mặt ta sao? Nhưng là ngài nhìn xem hiện tại mấy giờ?

- Hi Nghiêu đi Nhật Bản chụp ảnh, Chính Luân ở bệnh viện phẫu thuật, cho nên ta có thể đến đã là thật cho người mặt mũi. Triển Ngạo Trạch vĩnh viễn là một bộ khốc khốc bảo trì ngữ khí thản nhiên đáp lại.

Tức giận trừng mắt nàng một cái, Tư Thánh Nam đem ánh mắt hướng đến tiểu nữ nhân trong lòng hắn – Tiểu Mễ, có câu nói cho cùng, nam sợ nhập sai đi, nữ sợ gả sai chồng, thừa dịp bây giờ còn kịp nhanh một chút đem nam nhân có nhân cách thiếu hụt này quăng đi, ta có thể miễn phí giới thiệu cho cô một tá đại soái ca để lựa chọn, cô cảm thấy như thế nào?

- Uy... Banh khuôn mặt tuần tú Triển Ngạo Trạch khí phách đem bạn gái gắt gao ôm – Không nghĩ tại đây đánh nhau một chút thì hãy thành thật cho ta, đừng có đứng trước mặt bạn gái ta đánh chủ ý.

- Được rồi, được rồi. Chu Tiểu Mễ tránh ở trong lòng bạn trai mỉm cười – Các người hai người như thế nào mỗi lần gặp nhau đều thích dùng phương thức cãi nhau để liên lạc tình cảm? sẽ không sợ khách nhân chê cười sao?

Nàng cười meo meo nhìn về phía Tư Thánh Nam – Ta vẫn đều rất muốn hướng anh nói lời cảm ơn, ngày đó ven đường ta thiếu chút nữa té xỉu, nếu không phải anh đứng lúc giúp ta về nhà chỉ sợ ngày đó ta đã muốn nằm bệnh viện.

- Em còn dám nói? Triển Ngạo Trạch biểu tình luôn luôn lãnh đạm đột nhiên hung ác trừng mắt liếc một cái – Nếu lại làm cho ta phát hiện em thừa dịp ta không chú ý liền không ăn này nọ giảm béo, tự gánh lấy hậu quả.

Nàng lập tức rụt bả vai – người ta lần sau không dám nữa.

Nghe lén tới đây, Kỉ Văn Tĩnh biểu tình ngẩn ra. Ngày đó? Ngày đó? Ngày...

Vài người cùng một chỗ câu được câu không tán gẫu, không bao lâu Triển Ngạo Trạch vốn nhờ vì nhìn đến người quen, mang theo Chu Tiểu Mễ đi theo đối phương chào hỏi.

Kỉ Văn Tĩnh thủy chung đứng ở một bên nhìn thấy Tư Thánh Nam sẽ hướng bên kia đi đến, nàng cố lấy dũng khí vội vàng đuổi theo cước bộ của hắn – Thánh Nam, tôi có thể hay không nói chuyện với anh một chút?

Tư Thánh Nam xoay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn nàng một cái – Chúng ta còn có gì cần nói sao?

Thái độ lạnh lùng của hắn làm nàng khổ sở cực điểm, nàng bất an nắm lấy vạt áo, thật cẩn thận mà tỏ vẻ – Tôi...tôi chỉ chậm trễ anh vài phút.

Tao nã khoan hai tay, hắn từ trên cao nhìn xuống nàng – Được rồi, nói!

Nàng nuốt nuốt nước miếng – Cái kia...mấy hôm trước anh không phải muốn tôi chuyển đến nhà anh ở sao? Kỳ thật lúc ấy...

- Ta hiện tại đã muốn thay đổi chủ ý. Hấn miệng lạnh đánh gãy lời của nàng – Ta không có hứng thú đi mơ ước nữ nhân của người khác, hơn nữa... Về mặt của hấn âm trầm làm người ta sợ hãi – Ta đối với loại nữ nhân bắt cả hai tay hận đến tận xương tủy.

- Không phải như thế, trên thực tế...

- Tổng tài, khách đã đến đông đủ, tiết mục có thể bắt đầu hay không? Ngay tại thời điểm Kỉ Văn Tĩnh muốn mở miệng giải thích, một chủ quản tiến đến đánh gãy lời của nàng.

Tư Thánh Nam khẽ gật đầu – Phân phó xuống ọi người, yến hội chính thức bắt đầu. Hấn đem ánh mắt dời về phía nàng – Cô đã nói xong rồi sao?

Nàng khổ sở phiếm mắt có chút hồng, nhưng là tình huống trước mắt, nàng thật sự không biết giải thích có tốt hay không nữa, không tình nguyện gật gật đầu, nàng chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

- Nếu nói xong, đi phòng bếp phân phó người mang bánh ngọt đến. Hấn trầm giọng mệnh lệnh.

-Vâng! Nàng mang theo một chút thương tâm đi đến phòng bếp.

Nhìn bóng dáng cô tịch của nàng, đáy lòng của Tư Thánh Nam cũng không dễ chịu hơn nàng, trong khoảng thời gian này hấn đều lấy công việc để thôi miên chính mình, chỉ cần rảnh rỗi một chút, chuyện Văn Tĩnh phản bội hấn sẽ lại hiện lên trong đầu.

Hấn không biết rốt cuộc giữa bọn họ đã xảy ra chuyện gì, vốn tất cả đều tốt, nhưng là không nghĩ tới Văn Tĩnh bề ngoài đơn thuần kia cứ nhiên làm ra chuyện bắt cả hai tay. Tâm tình của hấn không tốt đi về phía trước, cách đó không xa, Tiền Lập Đa cùng vài nam đồng sự đàm luận chuyện gì đó, nếu hấn là một nam nhân độc ác, Tiền Lập Đa chỉ sợ đã bị hấn dùng ngũ mã phanh thây quang ra khỏi không gian.

- Các người có phát hiện hay không, gần đây tâm tình của Kỉ trợ lý tựa hồ không tốt lắm...

Ngay tại thời điểm Tư Thánh Nam muốn đi qua bọn họ, vài lời đối thoại này không cẩn thận bay vào lỗ tai của hấn.

- Đương nhiên không tốt. Tiền Lập Đa lập tức tỏ vẻ – Mấy hôm trước nàng dẫn theo hành lý thất hồn lạc phách đi ở ven đường, sắc mặt nhìn qua rất tệ, nhưng lại thật không cẩn thận bị ngã làm thương mắt cá chân, nếu không phải ta đứng lúc gặp nàng giúp nàng trở về nhà, nói không chừng sẽ phát sinh ra chuyện gì đâu.

Tư Thánh Nam không khỏi nhíu mày, Văn Tĩnh bị thương? Vì sao hấn không biết chuyện này?

Mắt lơ đãng nhìn đến thân ảnh của Tư Thánh Nam, Tiền Lập Đa cười trộm, cố ý phóng đại âm lượng lại nói – Không biết Văn Tĩnh rốt cuộc có hay không có bạn trai, bất quá ta đoán khẳng định không có, nếu không nàng bị thương đến mức kia, bạn trai của nàng làm sao có thể ngay cả quan tâm cũng không quan tâm một chút? Mẹ ta nói, làm người trăm ngàn không thể lãnh khóc, nếu không sẽ bị trời trừng phạt.

Tư Thánh Nam không khỏi khiếp sợ. Chẳng lẽ tiểu tử họ Tiền này không phải bạn trai Văn Tĩnh sao?

Nhưng là mấy hôm trước hấn tận mắt nhìn thấy...chẳng lẽ hấn làm cái gì?

Nhưng vào lúc này, một tiếng nổ mạnh ین tai nhức óc truyền đến, ngay sau đó, tan khách ở đây bắt đầu hét chói tai, đoàn người hỗn loạn thành một mảnh.

Tư Thánh Nam trọng tâm không xong, suýt nữa té xuống đất, đột nhiên, có người phát ra tiếng la bèn nhọn – Cháy! Cháy! Phòng bếp cháy...

Bảo vệ ở đây bắt đầu sơ tán mọi người, Tư Thánh Nam nghe được địa điểm cháy là phòng bếp, lập tức nghĩ tới Kỉ Văn Tĩnh.

Văn Tĩnh vừa mới đi phòng bếp...nàng ở phòng bếp...

Hắn dường như điên rồi hướng phòng bếp chạy tới, Triển Ngạo Trạch ôm bạn gái chạy ra phía ngoài thấy hắn như mất mạng chạy ngược hướng, vội vàng lấy tay ngăn trở.

- Thánh Nam, người muốn làm gì? Bên kia rất nguy hiểm, nghe nói hơi ga đột nhiên nổ mạnh...

- Văn Tĩnh ở bên trong... Hắn bắt chấp bạn tốt ngăn trở, đẩy hắn ra, phi qua đám người hướng phòng bếp chạy đi.

Lửa bùng hực lan tràn, vài đầu bếp sợ tới mức chạy loạn chung quanh, có mấy nữ phục vụ còn sống sợ tới mức hét chói tai.

Từ Thánh Nam thuận tay bắt một đầu bếp – Có hay không nhìn thấy Văn Tĩnh? Nói cho ta biết nàng ở đâu?

- Lửa thật lớn...thật đáng sợ...thật đáng sợ... đầu bếp bị hắn bắt sợ tới mức run run, tâm thần đều đã muốn tan rã.

Từ Thánh Nam lo lắng buông tay hắn ra đi vào cửa phòng bếp, chỉ thấy một đoàn lửa giống như ma quỷ thị huyết không ngừng hướng phía ngoài phun ra.

- Văn Tĩnh...Văn Tĩnh em có bên trong hay không? Văn Tĩnh. Hắn dắt yết hầu hô lớn, nhưng đáp lại hắn chính là đám người hét chói tai.

- Thánh Nam, không thể... đem bạn gái àn toàn đưa ra bên ngoài, Triển Ngạo Trạch hỗn hển chạy đến bên hắn vội vàng kéo xả hắn – Chúng ta đã báo cháy, nếu nghĩ cứu người, chờ đội phòng cháy đến đây rồi nói sau...

- Buông, ta không muốn Văn Tĩnh có chuyện... hắn bỏ ra tay bạn tốt, nổi điên hướng cửa phòng bếp chạy tới.

- Người không muốn sống nữa sao?

- Nếu ta không vào cứu nàng, Văn Tĩnh sẽ chết...

- Thánh Nam...

Không để ý đến bạn tốt ngăn trở, Từ Thánh Nam mạo hiểm vọt vào phòng bếp đầy lửa, bên trong truyền đến âm thanh đáng sợ, không ngừng có những vật rơi từ trần nhà xuống.

- Văn Tĩnh...Văn Tĩnh, em ở nơi nào? Nhanh chút trả lời ta, tính nhẫn nại của ta có hạn... Hắn nghe được âm thanh của mình bắt đầu xuất hiện ghen ngào.

Trước mắt nóng hôi hổi, tầm mắt của hắn mơ hồ không thấy rõ gì đó – Đáng chết, Kỉ Văn Tĩnh, hiện tại không phải thời điểm cô giả chết, cô không phải có chuyện muốn nói với ta sao? Vấn đề giữa chúng ta còn không có giải quyết, cô dám chết thử xem...

Phòng bếp chết tiệt này rốt cuộc do ai thiết kế? diện tích làm sao có thể khổng lồ như vậy? hắn quẹo trái quẹo phải, bắt đầu bị lạc phương hướng, khói bụi làm cho hắn bị ghen sắp không mở ra được hai mắt, bên tai đều là âm thanh đáng sợ.

- Văn Tĩnh...van cầu em...ta van cầu em trăm ngàn lần không cần có chuyện...

Từ nhỏ đến lớn, lần đầu tiên hắn phát hiện chính mình sợ hãi, nước mắt chảy ra không biết là do khói bụi cay nồng hay là bị Kỉ Văn Tĩnh dọa, chỉ cần nghĩ đến từ nay về sau nàng và hắn cách xa nhau...không! Hắn sẽ không làm cho chuyện này phát sinh.

- Thánh Nam...Ngay tại thời điểm hắn tuyệt vọng hết sức, một âm thanh mỏng manh cách đó không xa truyền đến, hắn vừa mừng vừa sợ, vội vàng tìm kiếm nơi phát ra âm thanh trong một mảnh khói bụi.

- Văn Tĩnh...Văn Tĩnh... Hắn dường như phát điên la lên tên của nàng.

- Em ở trong này...chân của em bị thương...

Rốt cuộc nghe thấy thanh âm mỏng manh, hắn nhìn thấy Kỉ Văn Tĩnh chật vật ngồi dưới sàn cách đó không xa, đồ vật trên sàn nhà rơi ngẫu nhiên đều có thể trúng nàng.

- Văn Tĩnh! Hắn không chút nghĩ ngợi vọt tới trước mặt nàng, một tay gắt gao ôm lấy nàng, trong miệng thì thào tự nói – May mắn em không có việc gì, may mắn...

Âm thanh nghẹn ngào làm cho tâm của Kỉ Văn Tĩnh hung hăng ngăn ra, nàng có chút run sợ sờ tuấn nhan bị bôi đen – Anh khóc sao? Nàng cảm giác được thân thể hắn run run, nàng thậm chí có thể cảm nhận được cổ sợ hãi bên trong hắn.

- Thật xin lỗi, Văn Tĩnh, thật xin lỗi! tiếng nói trầm thấp ở bên tai nàng, giờ này khắc này, hắn không biết chính mình nên làm thế nào mới có thể bù lại áy náy với nàng.

- Không, muốn xin lỗi phải là em mới đúng, là em hiểu lầm anh, toàn bộ đều là do em sai...

Nàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở trong lòng hắn, thiên ngôn vạn ngữ (ý là nghìn từ vạn chữ đó), trong lúc này nàng lại không biết nên nói từ đâu.

Ngay tại phía sau, một tiếng gậy thật lớn vang lên, Tư Thánh Nam mắt thấy trần nhà lung lay sắp đổ, hết sức chỉ mảnh treo chuông, hắn không chút nghĩ ngợi đem nàng bảo hộ trên người.

“loảng xoảng”

Giây tiếp theo, hắn mất đi ý thức...

Chương 8:

Ngồi dựa vào trên giường bệnh, Tư Thánh Nam vẻ mặt hưởng thụ bạn gái thân ái vì hắn gọt táo, trên trán hắn còn dán băng cá nhân, khuôn mặt tuấn tú bị cắt mấy chỗ, trên chân quấn quýt băng vải.

Khi bạn tốt Triển Ngạo Trạch nhìn thấy tình trạng này của hắn, nhin không được đùa cợt tròng mắt liếc hắn một cái – Người quả nhiên có tiềm chất giống heo, đều bị biến thành cái dạng này còn có thể ăn ngon đến như vậy.

- Nếu người ghen tị vận may của ta thì hãy nói thẳng ra đi, không tất yếu phải châm chọc khiêu khích. Hắn giả bộ giận cắn một miếng táo thật to – Ân, hoa quả từ Nhật Bản đến quả thật tốt, tính tên hỗn đản Sở Hi Nghiêu kia đủ nghĩa khí, biết ta bị thương còn hiểu tặng lễ vật an ủi.

Triển Ngạo Trạch vô lực hướng hắn lắc đầu – Tính mạng của người lớn, lửa lớn như vậy còn không làm cho người chết cháy được.

- Thượng đế nói, nếu muốn làm ột người chết, trước hết phải làm cho người kia phát cuồng, bổn thiếu gia sống rất tốt, còn chưa có nửa điểm dấu hiệu điên cuồng, cho nên ta làm gì muốn chết. Nuốt một miếng táo vào trong miệng, Tư Thánh Nam không nhìn hắn một cái – Hôm nay như thế nào có rảnh đến bệnh viện xem ta?

- Có một tin tức tốt cùng một tin xấu cho người, người muốn nghe cái nào trước?

- Tin xấu.

- Theo tin tức tin cậy, ba mẹ người hình như chuẩn bị từ nước ngoài trở về.

Biểu tình của Tư Thánh Nam chợt tắt – Nga?

Triển Ngạo Trạch hoàn ngược nhún vai – Nếu ta nhớ không lầm, người nhà của người cùng người nhà ta đều có suy nghĩ môn đăng hộ đối.

Tư Thánh Nam đương nhiên không quên điểm ấy, hắn nguy hiểm nheo hai mắt lại, đồng tử tối đen lộ ra một chút lãnh ý – Cho nên ta nên biểu hiện ra gương mặt sợ hãi ra đúng không?

- Ta tin tưởng người sẽ không.

- Ta đương nhiên sẽ không. Hắn hừ lạnh lạnh lùng cười – Tin tốt đâu?

- Tốt chính là... Triển Ngạo Trạch vẫn duy trì tư thái khốc khốc – Ba mẹ người rời đi Hongkong thật lâu, nghe nói sẽ rất nhanh trở về vấn an con bảo bối của bọn họ. (~.~, này...tin tốt và tin xấu có gì khác nhau?)

Ánh mắt của Tư Thánh Nam âm lãnh chuyển biến thành khủng bố – Đây là tin tức tốt của người?

- Ít nhất theo tình thân thì đúng vậy.

- Như vậy theo y học mà nói, ta cảm thấy người hẳn là biến đi, bởi vì bệnh nhân hiện tại cần mãnh liệt nghỉ ngơi, đi thông thả, không tiến.

Triển Ngạo Trạch tao nhã trầm cười một tiếng – Ok! Chờ ta rảnh rỗi lại đến thăm người. Đúng đây, hướng cửa phòng bệnh đi đến.

Kỉ Văn Tĩnh từ ngoài đi vào – Di? Triển tiên sinh phải đi sao?

- Đúng vậy. hẳn bảo trì phong độ tao nhã, cấp nàng một chút mỉm cười – Gặp lại sau, Kỉ tiểu thư.

- Tốt! tái kiến. Nam nhân giống như Triển Ngạo Trạch luôn luôn lạnh lùng và khéo léo, làm cho nàng bắt đầu có chút tò mò cô gái nhỏ nhắn kia làm thế nào chinh phục được nam nhân này.

Xoay người, nàng đến trước giường Tư Thánh Nam, đẩy ra mái tóc của hắn kiểm tra miệng vết thương trên mặt – Bây giờ còn đau không?

Đối mặt với nàng ôn nhu hỏi, hắn đột nhiên một tay lấy nàng kéo vào trong lòng – Văn Tĩnh, nói cho ta biết em có hay không yêu ta?

- Ách? Kỉ Văn Tĩnh sửng sốt, trải qua chuyện lần này, nàng phát hiện chính mình căn bản không rời được hắn, Thánh Nam vì nàng trả giá đã đủ để chứng minh nàng rất trọng yếu trong sinh mệnh của hắn.

Một chút thẹn thùng nhiễm hồng hai gò má của nàng, nàng có chút nhẩn nhó rũ mắt xuống – em...đương nhiên yêu.

Vừa dứt lời, một cổ bá đạo bất thành linh đem nàng ấn ngã chặt chẽ trên giường, ngay sau đó, một đôi môi mềm mại đánh úp về phía nàng. (hơ, Thánh Nam không có biết đây là chỗ nào sao?)

Hắn hôn khí phách mang theo đoạt lấy, ngạo mạn với ôn nhu, khi thì nhẹ khi thì nặng, nàng bị hôn đến đầu óc choáng váng, ngay cả thân thể cũng trở nên mơ hồ .

Không biết hôn bao lâu, hắn rút cuộc buông nàng ra, chuyên chú nhìn lên khuôn mặt nhỏ nhắn – Đáp ứng ta, về sau vô luận phát sinh chuyện gì cũng không được rời đi ta, được không?

Tiếng nói khêu gợi mê hoặc làm cả người Kỉ Văn Tĩnh mềm yếu, nàng dùng sức gạt đầu – Thực xin lỗi, em biết chuyện lần trước là em hiểu lầm anh, lúc ấy em thật sự là ghen tị đến ngu muội, cho nên mới...

Cái miệng nhỏ nhắn của nàng bị hắn dùng ngón trỏ che lại- Đứa ngốc, chuyện quá khứ hãy để nó qua đi, hơn nữa, ta cũng có sai, lúc ấy bởi vì thấy “Tiền nhiều hơn” tồn tại mà hiểu lầm em...

- Làm ơn, người ta gọi là “ Tiền Lập Đa”. Nàng nhịn không được sửa lại, lại không hẹn mà cùng hắn hiểu ý cười.

Nhắc tới Tiền Lập Đa, Tư Thánh Nam nhịn không được nhớ tới vài ngày trước, cái trợ lý ngày thường sợ hắn chết khiếp cư nhiên cầm hoa đến bệnh viện thăm hắn, còn nói với hắn trước kia hắn thực mê Kỉ Văn Tĩnh.

Bất quá trải qua sự kiện kia, cái tiểu tử ngốc kia nói chính mình bại bởi hắn, nói Tư Thánh Nam vì cứu Văn Tĩnh mà không để ý đến an nguy của bản thân, loại tinh thần này làm cho hắn cảm động đến nửa ngày. (nửa ngày?dài thế)

Hắn lại còn nói cái gì mà mẹ hắn nói, người có thể xả mình cứu người nhất định là người tốt, lúc gần đi, còn thật thành tâm chúc phúc hắn cùng Văn Tĩnh bạc đầu giai lão.

Thật sự là tiểu tử ngốc.

Nhìn nữ nhân bị hắn ôm trong ngực, biểu tình của Tư Thánh Nam trở nên ôn nhu.

-Em biết không? Từng có một cậu bé, hẳn sinh trưởng trong một gia đình thật giàu có, nhưng là ba mẹ hắn từ sau khi sinh hạ hắn, bỏ chạy đến một nước rất đẹp rất xa vì đứa nhỏ này tạo ra càng nhiều vật chất cùng hưởng thụ...

Hắn nhìn đến ánh mắt của nàng di động đến môi của hắn, hắn nhẹ nhàng đem nàng kéo càng gần, làm cho khuôn mặt của nàng chôn trong ngực hắn.

- Cậu bé này thật ra không muốn gì nhiều, hắn chỉ hi vọng ba mẹ hàng năm vào lễ Noel có thể cùng hắn trang trí cây thông Noel, hi vọng thời điểm sinh nhật hàng năm có thể cùng ba mẹ cắt bánh ngọt, nhưng là ba mẹ hắn công việc không ngừng, Châu Âu, Châu Mỹ, Đại Lục, Nhật Bản... hàng năm bọn họ xuất hiện từng chỗ bất đồng, cậu bé bị bỏ một mình trong nhà, thật cô đơn nhìn sao trên trời ước nguyện, bởi vì hắn thật ngốc, cho nên nghĩ mỗi khi sao băng bay qua thì lời hứa có thể trở thành sự thật...

Âm thanh của hắn đột nhiên trở nên có chút bi thương, Kỉ Văn Tĩnh nằm trong lòng hắn vụng trộm ngẩng đầu, vừa lúc có thể nhìn thấy cằm kiên nghị của hắn.

- Cậu bé đối với ngôi sao băng chợt lóe này ước nguyện vô số nguyện vọng, kết quả hắn phát hiện ba mẹ vẫn là không có cùng hắn trải qua lễ Noel, không có cùng hắn làm sinh nhật, thời điểm đó hắn suy nghĩ rất quái, vì sao ba mẹ hắn không giống với người khác?

Bên trong im lặng một lát, không khí đình trệ.

- Cậu bé cảm thấy chính mình thật đáng thương, sinh hoạt của hắn cả ngày cùng người hầu trong một căn phòng lớn tựa hoàng cung, hắn nghĩ muốn cái gì, cần cái gì cũng đều có, cô đơn không có ấm áp, thật lạnh như băng, làm cho thời điểm cậu bé sinh bệnh, hắn sẽ một mình ở trong chăn khóc, bởi vì hắn thật sợ hãi, sợ hãi đã quý cô đơn này sẽ đột nhiên chạy tới tìm hắn nói chuyện phiếm...

Kỉ Văn Tĩnh thật im lặng nằm trước ngực hắn, lắng nghe nhịp tim hắn đập, Tư Thánh Nam như vậy làm cho nàng có chút cảm giác xa lạ, đồng thời cũng cảm giác được đau lòng.

Nàng gất gao ôm lấy lưng áo hắn, ý đồ cho hắn một tia cổ vũ.

- Sau lại, cậu bé đáng thương lại cô đơn tìm được món đồ chơi có thể cùng hắn (Văn Tĩnh nhà ta đó các bác. !~.~) món đồ chơi này vừa ngốc lại nát, mỗi lần đều nghe hắn nói, hơn nữa nàng còn có thể nghe theo mỗi đạo mệnh lệnh của cậu bé nói gì làm nấy, cậu bé từ thời điểm bắt đầu đã nghĩ, hắn nhất định sẽ không bỏ qua món đồ chơi này, hắn muốn đem món đồ chơi này gất gao bảo hộ trong tay, bất luận kẻ nào muốn khi dễ món đồ chơi của hắn, hắn sẽ cực lực ngăn cản...

Bàn tay to của hắn đột nhiên dùng sức ôm vai nàng – Bởi vì trên thế giới này, chỉ có món đồ chơi là trung thành với cậu bé, thời điểm hắn yếu ớt nhất, món đồ chơi này mang đến cho hắn nhiều an ủi cùng ấm áp...

- Thánh Nam...

Kỉ Văn Tĩnh đột nhiên nghe được âm thanh ghen ngào của chính mình, nàng cho đến bây giờ cũng không biết thì ra nội tâm của hắn yếu ớt như vậy, hắn là người may mắn được thượng đế yêu sủng, có được bề ngoài ngăn nắp cùng tài phú ngạo nhân, nhưng là nàng vụn vụn không nghĩ tới, tên đạt được tự tin hơn nhiều so với người khác này, kỳ thật cô đơn nhiều so với người khác, khuyết thiếu cảm giác an toàn.

- Văn Tĩnh... Tư Thánh Nam xoay người, chuyên chú nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn – Ta chỉ là muốn nói cho em, em là của ta, cuộc đời này là thế, em Kỉ Văn Tĩnh chỉ có thể là của một người Tư Thánh Nam ta, mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ sẽ có bao nhiêu trở ngại sẽ xuất hiện giữa chúng ta, ta sẽ không buông tha em, em hiểu được ý tứ của ta không?

Nàng dùng sức hấp cái mũi gật đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào ngực hắn, gất gao ôm hắn.

- Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ có trở ngại gì xuất hiện ở giữa chúng ta, em cũng sẽ không rời anh đi. Nàng kiên định hứa hẹn, an tường nghe nhịp tim đập của hắn, hấp thu hương vị trên người hắn.

- Cô bé ngoan.

Hắn hôn lên trán nàng, ánh mắt nhu hòa dần dần biến lạnh lùng.

Xem ra, có một số việc cũng đến lúc hắn nên đổi mặt.

Tư gia là một biệt thự màu trắng cao bốn tầng, mới trước đây, nơi này là nàng cùng Tư Thánh Nam cùng nhau chơi đùa.

Sau khi hần du học từ Mỹ trở về, hần mua một căn phòng trong nội thành, từ đó về sau, hần cũng rất ít khi trở lại tòa biệt thự xa hoa giống hoàng cung này.

Từ nhỏ đến lớn Kỉ Văn Tĩnh cũng chưa từng nhìn thấy ba mẹ Tư Thánh Nam, nàng chỉ biết là bọn họ hàng năm bận rộn ra nước ngoài, bao gồm lễ tốt nghiệp của Tư Thánh Nam bọn họ cũng không tham gia một lần.

Cho nên, thời điểm nàng bị vợ chồng Tư thị mời đến tràng biệt thự xa hoa này, là lần đầu tiên hai bên gặp mặt.

Nhìn thấy được hai vợ chồng bọn họ là người cực kì chú ý cao phẩm, bởi vì quần áo của bọn họ đẹp đẽ lại không mất đi thanh lịch, Tư phụ đại khái năm mươi tuổi, mái tóc có chút hoa râm, nhìn thấy được khi còn trẻ khẳng định là một đại soái ca tuyệt đỉnh.

Tư mẫu nhìn qua tựa hồ càng quyền uy một chút, là người tiêu chuẩn nữ cường nhân, bộ dáng không tính xinh đẹp nhưng rất khí chất.

Kỉ Văn Tĩnh quy củ ngồi trên ghế sofa, hai tay đặt trên đầu gối, đôi môi nhếch, ánh mắt không dám chạm trề từng động tác của vợ chồng Tư thị.

- Nghe nói...Mở miệng là Tư phụ, ông vén hai chân, trong tay còn bưng ly trà – Cô cùng Thánh Nam nhà ta đi lại rất gần?

Ông xốc lên mí mắt, trên mặt mang theo vài nếp nhăn lờ ra một chút thần nhiên đùa cợt.

Nàng nuốt nước miếng, cẩn thận đối đầu – Đúng vậy, Tư tiên sinh.

- Các người phát triển đến tình trạng gì? Tiếng nói của Tư mẫu lạnh như băng, nàng là tiêu chuẩn phu nhân thượng lưu, đồng thời, cũng là cổ đông lớn nhất của Thánh Lôi.

- Hai người bọn con đã chính thức ở chung. Kỉ Văn Tĩnh giống như trả lời vấn đề của thái hậu, rất cẩn thận.

Lời của nàng rất nhanh đổi lấy ánh mắt đùa cợt của vợ chồng Tư thị.

- Nhìn xem hỗn đản nhà chúng ta không chịu thua kém, ngay cả loại nữ nhân này cũng không chịu buông tha, không biết rốt cuộc hần suy nghĩ cái gì. Tư mẫu như là cổ nén tức giận hít sâu một cái – Kỉ tiểu thư...ta tin tưởng cô hần là hiểu được mục đích hôm nay chúng ta gọi cô đến?

Kỉ Văn Tĩnh như trước ngồi ngay ngắn trên sofa, nàng không có gạt đầu, cũng không có lắc đầu, biểu tình thật bình tĩnh, không có gì sợ hãi.

Tư phụ đem tư liệu lấy đến trước mắt, hai mắt lợi hại nhìn chăm chú báo cáo điều tra – Kỉ Văn Tĩnh, hai mươi tám tuổi, tốt nghiệp trường dạy nghề Phong Bình, nghe nói thời điểm cô học trung học thành tích cũng không tốt...

- Thật xin lỗi, đó là bởi vì thời điểm con đọc sách luôn không chuyên tâm, trên thực tế, thời điểm đó con muốn vào trường đại học Hongkong, nhưng là thành tích của con kém hai trăm điểm so với điểm trúng tuyển. Nàng thành thật trả lời.

Tư phụ đem ánh mắt từ tư liệu rời, một lần nữa nhìn đến khuôn mặt của nàng, biểu tình nghiêm khắc – Phụ thân là Kỉ Đại Hồng là dân cờ bạc, hàng năm đi đến vùng Ma Cao Thái Lan, nghe nói còn thiếu nợ...

- Về chuyện này, con nghĩ con làm con gái cũng không thể khống chế được, ông ấy là ba con, không phải vãn bối, con chỉ có thể cầu nguyện trong đáy lòng cho ông ấy giờ này khắc này bình an sống. Nàng lộ ra một cái thần nhiên cười, có lý mà không sợ.

Tư mẫu ánh mắt nheo lại – Kỉ tiểu thư, cô có biết hiện tại chính mình đang nói chuyện với ai không?

Nàng vô tội ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn – Đương nhiên là Tư tiên sinh cùng Tư phu nhân, thời điểm con vào căn phòng này, hai người không phải đã giới thiệu qua sao?

Câu trả lời của nàng làm Tư mẫu buồn bực, nhưng lại không tìm ra lỗi trong lời nói để nói nàng.

Tư phụ gắt gao nắm tư liệu trong tay tiếp tục soi mói – Mẫu thân của cô là Ngô Nhã Dung, sau khi ly hôn với phụ thân cô không lâu lập tức thông đồng câu dẫn luật sư có điểm danh tiếng Mã Chính Đức, vừa mới ly hôn xong liền gả đi làm mẹ kế người khác, nghe nói biểu hiện của bà thật không thể chịu được, cả ngày chỉ thích cùng mấy phu nhân nói chuyện tiền tài...

- Đối với chuyện này con vạn phần khổ sở. Kỉ Văn Tĩnh hơi hơi cúi khuôn mặt nhỏ nhắn – Con có người mẫu thân này cũng chỉ có thể hướng mọi người nói tiếng xin lỗi.

Tư phụ cùng Tư mẫu liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ muốn tìm ra tật xấu trên người nàng, nhưng là, ngay cả bọn họ cũng chưa có biện pháp thuyết phục chính mình, Kỉ Văn Tĩnh này không phải rất thông minh hay là rất ngu ngốc.

- Ông nội cô... Tư mẫu sắc mặt ngày càng khó coi – ông ấy từng ở Tư gia chúng ta chăm sóc hoa, Kỉ tiểu thư, ta nghĩ cô hẳn là rõ ràng, người làm vườn tại nhà người khác, bình thường được xưng như thế nào?

Nàng thực đáng yêu ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn – là người lao động bình thường ạ.

Tư phụ tính tình rất cục bưng nổ, hấn hung hăng vỗ cái bàn, động tác này dọa đến Kỉ Văn Tĩnh.

- Kỉ Văn Tĩnh, cô khôn cần phải biểu hiện trấn định trước mắt chúng ta, nếu như cô có đầu óc, hẳn là biết mục đích chúng ta gọi cô đến đây.

Tư mẫu tiếp tục lời nói – một cháu gái hạ nhân, còn có được một gia đình tệ như vậy, Kỉ tiểu thư, mời cô dùng ngón chân cúi đầu suy nghĩ, cô làm sao xứng với ThánhNamnhà chúng ta, huống hồ, cô còn lớn hơn hẳn ba tuổi...

Giống cô bé bị dọa, Kỉ Văn Tĩnh lui bả vai – Thật có lỗi, tôi cũng không nghĩ muốn sinh ra trước ThánhNambà năm, nhưng là sự thật chính là như thế, tôi nghĩ... tôi cũng không thể thay đổi.

- Kỉ tiểu thư... Tư mẫu rõ ràng đi thẳng vào vấn đề – Cần xác minh một chút với cô, Tư gia chúng ta vĩnh viễn sẽ không đồng ý nữ nhân như cô làm con dâu, nói như vậy cô nghe hiểu sao? Nàng ôm ngực, bày ra biểu hiện nghiêm khắc của nữ cường nhân.

Kỉ Văn Tĩnh gương đôi mắt to, gật gật đầu – Nghe hiểu.

- Vậy cô hẳn là biết bước tiếp theo nên làm như thế nào?

Nàng lại ngoan ngoãn gật đầu – Biết!

Tư thị vợ chồng đồng thời lộ ra một cái cười lạnh – Hi vọng cô sẽ không làm chúng ta thất vọng.

Nàng không dám phản kháng gật gật đầu – Tôi nghĩ... hẳn là sẽ không.

- Tốt lắm, nếu mọi người đều đã nói rõ ràng, ta nghĩ cô cũng có thể áp dụng một ít hành động.

Tư mẫu tao nhã thân thủ chỉ hướng cửa – Nếu cô thiếu tiền mua vé máy bay, chúng ta có thể cấp.

Nàng cẩn thận lắc đầu – Tài khoản ngân hàng của tôi còn đủ để tôi trả tiền vé máy bay.

- Tốt lắm. hai vợ chồng trao đổi ánh mắt người thắng, giống như may mắn không cần tốn sức liền đuổi được nàng.

- Như vậy... Tư tiên sinh, Tư phu nhân, nếu không có chuyện gì khác, tôi xin cáo lui, các người bảo trọng. thực lễ phép hướng bọn họ cúi chào, sau đó Kỉ Văn Tĩnh cất bước rời đi.

Khoảng cách cách đại trạch gần năm mươi mét, có một chiếc xe Benz dừng, bên trong xe, Tư ThánhNamgác hai chân, một lỗ tai đang nghe ống nghe điện thoại.

Mây rậm của hắn nhìn lại, biểu tình lạnh lùng làm cho người ta sợ hãi.

Doãn Chính Luân nhếch miệng cười haha – biểu hiện của bạn gái người cũng không quá cá tính, người đoán... Hấn tao nhã bắt ống nghe điện thoại – Nàng sẽ làm như thế nào?

Triển Ngạo Trạch thủy chung ôm ngực ngồi bên chỗ điều khiển, khuôn mặt tuấn mỹ mang theo thần nhiên cười – Xã hội thượng lưu mọi người đều thích sử dụng kĩ xảo như nhau, tựa hồ làm việc này không biết mệt.

Tư Thánh Nam rút cuộc bắt ống nghe điện thoại, ánh mắt âm lãnh cơ hồ có thể đem người ta đông chết tươi sống.

- Đây là ba mẹ vĩ đại của ta. Từ đầu tới đuôi hẳn cơ hồ cười lạnh – Quyền thế đối với bọn họ mà nói còn quan trọng hơn sinh mệnh.

- Thánh Nam, ta đề nghị người trực tiếp đem nàng bắt vào giáo đường, tiền trăm hậu tấu.

Tư Thánh Nam cũng không nghĩ muốn gài máy nghe trộm trên người Kỉ Văn Tĩnh, nhưng là hẳn không thể ra trận mà không nắm chắc phần thắng, hoặc là... hẳn vẫn có chút không tin tưởng vào tình cảm nàng đối hẳn.

Triển Ngạo Trạch tươi cười mang theo một cỗ tà ác – Còn ngồi chỗ này làm chi? Chuyện hiện tại người cần làm là chạy về nhà ngăn cản nữ nhân của người mang theo hành lý chạy đến một nơi người không tìm thấy.

Lời nói của hẳn rất nhanh đổi lấy một ánh mắt chua xót của Tư Thánh Nam – Người cho rằng nàng sẽ đi sao?

Triển Ngạo Trạch nhún nhún vai – Người có thể tự mình đoán, bởi vì nàng là nữ nhân của người mà không phải của chúng ta, bất quá thật không may, nữ nhân của người không có cường hãn như nữ nhân của ta.

Hẳn nghĩ đến lúc trước ông nội của hẳn cũng dùng phương pháp này đối đãi Chu Tiểu Mễ, nữ nhân tinh thần mạnh mẽ kia cư nhiên đùa giỡn ông nội của hẳn.

Tư Thánh Nam không cùng bạn tốt tranh cãi, hẳn mang theo một chút không xác định chạy về chỗ ở, khi hẳn vọt tới phòng ngủ, hẳn nhìn thấy Kỉ Văn Tĩnh đang đem chính mình chôn trong đồng quần áo.

Bên cạnh đồng quần áo còn có hai cái vali to.

Nàng ngồi trên thảm, hai tay thuận thực gấp từng kiện quần áo, tinh tế cho vào vali.

Tức giận đến tới ngực, hẳn thậm chí nghe được âm thanh khó chịu của mình.

- Văn Tĩnh!

Tiếng hô trầm thấp, biểu thị sắp trình diễn một hồi nổi giận, hẳn nhìn đến nàng có chút hốt hoảng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn, miệng trương thành hình chữ O

- Thánh Nam? Nàng có chút không thể tin được kêu lên – Anh không phải nói hôm nay muốn đi Đài Loan kí hợp đồng sao?

Nàng nhìn hẳn từng bước hướng mình đi tới, khuôn mặt tuần tú mang theo tức giận làm người ta sợ hãi.

Hẳn đứng trước mặt nàng, lạnh lùng chỉ đồng quần áo hỗn độn – Có thể giải thích một chút cô đang làm gì sao?

- Em..em thu thập hành lý nha.

Đột nhiên, hẳn thực thô bạo đá chiếc vali một cước, quần áo bên trong hoàn toàn nghiêng đi, hành động này của hẳn làm cho Kỉ Văn Tĩnh vội vàng thối lui về phía sau.

- Uy, Anh làm sao vậy?

- Ta làm sao vậy? Hẳn hung hăng một phen đem nàng kéo vào trong lòng – Kỉ Văn Tĩnh, chính cô suy nghĩ một chút chính cô từng đáp ứng ta chuyện gì?

Khuôn mặt tuần tú của hẳn lập tức tiến đến chóp mũi của nàng.

- Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ giữa chúng ta xuất hiện trở ngại gì, ta cũng không cho phép em rời đi ta, em từng đáp ứng ta, nhưng là hành vi hiện tại của em...

Hẳn nâng chân lên, hướng chỗ quần áo nàng thu xếp tốt – Em cư nhiên thừa dịp ta không ở chuẩn bị chạy lấy người, nữ nhân ngu ngốc, em rốt cuộc có đầu óc hay không? Rốt cuộc có hay không đem lời nói của ta cho vào lỗ tai? Chẳng lẽ lá gan của em chỉ có lớn như vậy thôi sao?

Hắn thực thô bạo dắt áo của nàng, không thể chấp nhận nàng thế nhưng lựa chọn rời đi hắn – Khi ba mẹ ta tới tìm em, ngay cả một câu bảo vệ tình yêu của chúng ta em cũng không nói, em liền như vậy nghe theo mệnh lệnh cùng uy hiếp của bọn họ có phải hay không?

- Em...

- Ta làm sao có thể yêu thương một người ngu ngốc như vậy. em thậm chí ngay cả yêu cầu cũng không dám hướng bọn họ nói một cái, ít nhất em cũng nên hướng bọn họ đòi một số tiền, nhưng là em... em đừng nói cho ta biết, Tư Thánh Nam ở trong lòng em không đáng giá một đồng, cho nên em mới tiêu sái bước đi mà không hề quyên luyến.

Hắn thật sự là sắp bị tức điên rồi, nghĩ đến hành động nàng tính bỏ trốn, hắn vừa giận lại vừa đau lòng.

- Thánh Nam...

Hắn đem nàng đẩy sang một bên, hắn đem từng bộ quần áo của nàng lôi ra, trong lúc nàng khiếp sợ hướng cửa sổ ném ra ngoài.

Không nghĩ là, hắn chạm phải cái gì đó cứng rắn, cúi đầu, đúng là khối ngọc bội bị nàng làm hỏng.

Hắn khom người nhặt nó lên, thô bạo ném vào tường, nhất thời, khối ngọc bội chặt vỡ thành ba mảnh.

- Uy, Anh rốt cuộc đang làm cái gì?

- Cô không phải muốn chạy sao? Tốt lắm, nếu còn muốn chạy, liền chính mình xuống lầu nhặt mấy thứ rách nát kia đi.

- Tôi bao lâu...

- Dù sao tình cảm giữa chúng ta căn bản là không một chút trọng yếu đối với cô...

- Tư Thánh Nam! Nàng rốt cuộc không thể nhịn được kêu to ra tiếng – Có thể quấy rầy anh thời gian vài phút sao? Nàng chịu không nổi chống nạnh giận trừng mắt hắn – Là ai nói cho anh là tôi muốn rời đi?

Hắn ngấm ngấm đồng quần áo hỗn độn – Ta tìm không ra lý do cho hành vi lúc này của cô.

Kỉ Văn Tĩnh vô lực hướng trần nhà – Tư thiếu gia, nếu anh cảm thấy tri giác không có vấn đề, hắn là biết gần đây thời tiết càng ngày càng lạnh, tôi chuẩn bị đem quần áo mùa hạ thu xếp vào rương, sau đó đem một chút quần áo dày ra giặt lại một chút, hôm nay vừa đúng cuối tuần, tôi thừa dịp anh không ở nhà, thuận tiện tổng vệ sinh...

Tư Thánh Nam thật ngốc mở miệng, biểu tình mang theo không thể tin được – Em... thật sự không tính phải rời khỏi ta?

- Anh không phải từng nói với tôi, mặc kệ phát sinh chuyện gì cũng sẽ không buông tha tôi sao? Nàng tức giận lạnh khuôn mặt nhỏ nhắn – Anh là chủ nhân của tôi, thời điểm anh còn không đáp ứng tôi rời đi, tiểu nô lệ này làm sao dám chạy loạn, anh cho rằng tôi không muốn sống nữa sao? Huống hồ, anh luôn miệng nói trong tay anh có giấy bán thân của tôi, nếu như liền chạy trốn như vậy, tôi khẳng định sẽ bị anh truy nã.

Tư Thánh Nam biết biểu tình của chính mình lúc này thật xấu – Nhưng là ba mẹ ta...bọn họ...

Lời nói của hắn lập tức đổi lấy ánh mắt của nàng – Anh làm sao mà biết ba mẹ anh tới tìm tôi?

- Ách... đương nhiên là ta đoán được, ta quá rõ ràng ba mẹ của chính mình, hơn nữa ta còn đoán được bọn họ muốn em rời khỏi ta.

- Phải không? Nàng giả ngu trảo trảo tóc – Nếu tôi nhớ không lầm, ba mẹ anh giống như chưa từng cùng tôi nói tôi phải rời khỏi anh.

Nàng vô tội trát trát nhãn tình- Bọn họ chỉ là điều tra một chút thân thể của tôi, mặt khác còn biết ông nội của tôi từng làm người làm vườn trong nhà anh, về phần làm cho tôi rời đi... Nàng làm giận nhún nhún vai – Tôi thật sự cho tới bây giờ còn chưa nghe được nha.

Nàng hai tay nhẹ nhàng khoát lên bờ vai của hắn – Huống hồ, một nam nhân có thể vì tôi trả giá sinh mệnh, tôi mới luyện tiếc buông tay nha.

Một chút tươi cười đẹp mặt hiện lên khuôn mặt tuần tú của Tư Thánh Nam, hắn dùng lực đem nàng kéo vào trong lòng.

- Văn Tĩnh, em làm sao có thể làm cho ta yêu em như vậy?

- Thực công bằng, bởi vì em cũng thực yêu anh...ngô...

Đôi môi của nàng đột nhiên bị hung hăng hôn, mọi lời nói đều bị bao phủ bởi nụ hôn cuồng nhiệt, thật lâu, thật lâu...

5. Chương 09+ Kết

- Cái gì? Thân cận? nhện không được khê gọi một tiếng, Kỉ Văn Tĩnh rất quái dị nhìn bạn trai của nàng kiêm người lãnh đạo trực tiếp – Anh là nói... anh muốn đi thân cận?

Tư Thánh Nam ngồi trên ghế – Ba mẹ anh nói ngày hôm qua phái người mời anh hồi đại trạch, rất tức giận phê bình anh một chút, nói anh tùy hứng cố chấp, còn mắng anh bất hiếu, tóm lại, anh hiện tại trong mắt bọn họ khẳng định là nghịch tử.

- Kia xác thực làm cho người ta đồng tình... Suy nghĩ của nàng vẫn còn để trong tin tức mới nghe được.

- Văn Tĩnh, kì thật là em hiểu biết ta đúng hay không? Ta ở công ty là một thủ trưởng nhân ái và tốt (tốt thì có thể chấp nhận, chứ nhân ái thì... Miễn), trong cuộc sống là một người biết nói nghĩa khí, trong tình cảm là người thiện ý am hiểu ý người, ở trong mắt cha mẹ, lúc còn nhỏ ta nhất định là một đứa con hiếu thuận...

Kỉ Văn Tĩnh thực hoài nghi nhìn hắn, người tốt? mỗi lần đều thích dùng lửa giận oanh tạc viên công đáng thương mà được coi là thủ trưởng tốt? Bạn tốt? mỗi lần nhìn thấy hắn có tổn hại, không phải đều nguyên rửa người ta tiền nhà xác, chính là rất tiểu nhân ở sau lưng người ta đá trượt một cước có thể tính là bạn tốt sao? Nam nhân tốt? ngày qua ngày đem nữ nhân của chính mình trở thành món đồ chơi chuyên chức tiện dâm khi dễ, nam nhân tốt là như vậy? Ân huệ tử...ngô...đối với phương diện này nàng cần phải nghiên cứu. (haha, Văn Tĩnh suy nghĩ thật đúng ý ta)

- Ba mẹ ta thái độ rất cứng rắn, thân là một người con hiếu thuận, ta biết là ta không có lập trường phản kháng bọn họ, cho nên, khi bọn họ đưa ra đề nghị muốn ta cùng đại thiên kim của tập đoàn Diệp thị Diệp Giai thân cận, ta cũng chưa nghĩ đáp ứng.

Kỉ Văn Tĩnh cảm giác được ngực của chính mình bị nhét vào một vật nặng, đại thiên kim tập đoàn Diệp thị? Nàng có chút bị ai nhầm nuốt thân phận thực quý giá này – Cho nên...

Tư Thánh Nam bỗng nhiên đem nàng đang ngăn người ngồi trên đùi, trên mặt còn mang theo mỉm cười tiểu ác ma – Ta muốn buổi tối hôm nay em theo giúp ta đi xem mắt.

- A? nàng sợ hãi kêu một tiếng, suýt nữa ngã từ trên đùi hắn xuống. kết quả, đến buổi tối, nàng bị vị ác ma thủ trưởng kiêm bạn trai thật không khách khí nhét vào trong xe thể thao, hỏa tốc chạy đến khách sạn Đế Đô.

Nghe nói gian nhà ăn này hôm nay đều bị Diệp tiểu thư bao, người đàn dương cầm đàn khúc nhạc nổi tiếng thế giới “ Vận mệnh”, một loạt phục vụ sinh mặc quần áo chỉnh tề nhìn thấy Tư Thánh Nam đại giá quang lâm đều gật đầu chào. Tư Thánh Nam cười tựa như một tên lưu manh, hắn bắt cần đời nắm bàn tay nhỏ bé của bạn gái, theo sự dẫn dắt của phục vụ sinh đến trước bàn ăn dài xa hoa.

Diệp Giai mặc một thân tiểu lễ phục đứng ở một chỗ khác của bàn ăn, thời điểm nàng nhìn thấy Tư Thánh Nam. Khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn hiện ra hai núm đồng tiền đáng yêu.

- Tư tiên sinh...

Nàng vừa nói vừa ngẩng đầu, tầm mắt lập tức chạm đến Kỉ Văn Tĩnh mang vẻ mặt xấu hổ – Ách... vị tiểu thư này là?

Tư Thánh Nam thực thân mật đem bạn gái ôm vào trong ngực, ở khuôn mặt nàng khẽ hôn một cái – Nữ nhân của ta, cũng là lão bà tương lai.

Sắc mặt của Diệp Giai bởi vì lời giới thiệu mà có chút khó coi, tay đặt trên bàn nắm thành quyền, tựa hồ ảnh nhẫn tức giận.

Kỉ Văn Tĩnh vô lực nhú mi – Thánh Nam, đừng đùa, trên thực tế em cảm thấy em căn bản không nên xuất hiện tại chỗ này...

Lời nói của nàng rất nhanh đổi lấy một ánh mắt đáng sợ của Tư Thánh Nam – Ngoan ngoãn ngồi xuống cho ta, không cho phép nhúc nhích. Hắn thực bá đạo đem nàng ấn xuống ghế, lại ngồi vào bên cạnh nàng.

- Diệp tiểu thư... Khi hắn ngồi xuống liền hé ra nụ cười giả dối – Ngồi đi, làm chi một mình đứng ngốc ở đó?

Diệp Giai ngơ ngác ngồi vào vị trí, mà Tư Thánh Nam cùng Kỉ Văn Tĩnh ngồi ở một chỗ khác rất xa. Phục vụ sinh bắt đầu mang đồ ăn lên, Tư Thánh Nam giống một đại thiếu gia được hầu hạ ôm ngực gác chân – Nghe nói Diệp bá phụ rất muốn cùng Tư gia chúng ta kết làm thân gia?

- Ách... Ba tôi cùng Tư bá phụ là đồng học khi còn học đại học, những năm gần đây Tư bá phụ cùng Tư bá mẫu luôn bận rộn ở nước ngoài, cho nên hai nhà chúng ta rất ít đi lại, bất quá, thời điểm nhìn thấy tôi đi du lịch Luân Đôn, từng gặp qua Tư bá phụ, ông ấy liền cùng tôi nói về anh...

Tư Thánh Nam hơi hơi khuyếch thân về phía trước- Theo như lời cô nói, Diệp tiểu thư tựa hồ đối với chuyện gả cho ta này tràn ngập mong đợi?

- Ta... khuôn mặt của nàng ửng đỏ – Tôi từng xem qua bài viết về anh, cho nên tôi cho rằng... Nếu có thể gả cho nam nhân môn đăng hộ đối với Diệp gia, cũng không có gì không tốt.

- Cô biết giặt quần áo sao?

- giặt quần áo? Nàng sững sốt – Quần áo của tôi đều do người hầu giặt.

- Như vậy thì nấu cơm?

- Nhà tôi có đầu bếp chuyên nghiệp.

Khuôn mặt tuần tú của Tư Thánh Nam bắt đầu xuất hiện hèn mọn – Nói cách khác cô cái gì cũng không biết làm?

- Tôi sẽ viết thư pháp, còn có... tôi rất biết lựa chọn quần áo, quần áo của ba mẹ tôi, anh chị em đều là do tôi giúp đỡ chuẩn bị, muốn mua trang sức, quần áo, mỗi loại tham dự yến hội, đều phải phối hợp quần áo cùng với giấy, trang sức thật thích hợp...

- Nha! Hắn thực khoa trương gật đầu – Xem ra Diệp tiểu thư trừ bỏ viết thư pháp cùng tiêu tiền mua quần áo cũng không có cái gì đặc thù.

Diệp Giai thật cẩn thận nhìn hắn – Ách... tôi còn có nuôi chó, mèo...

Hắn đùa cợt cười – Nuôi mèo, nuôi chó, tiêu tiền mua sắm? Hắn nhìn nàng một cái – Diệp tiểu thư, nữ nhân giống như cô, theo ý ta chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung, cô muốn biết là chữ gì không?

Nàng thật thà gật đầu.

- Xem khẩu hình của ta...Hắn thực tức chết người không có đền mạng hướng nàng chớp mắt – Phê-vật!

- Phốc... Kỉ Văn Tĩnh uống một ngụm nước còn chưa có nuốt vào vì nghe lời hắn nói mà phun ra toàn bộ, Tư Thánh Nam qua nhiên là một nam nhân độc ác, ngay cả chiêu thức này cũng dùng đến.

Sắc mặt Diệp Giai lập tức trầm xuống – Tư Thánh Nam, rốt cuộc anh có ý tứ gì?

- Chính cô nghĩ sao? Hẳn một bên giúp đỡ bạn gái lau mặt, một bên xả ra một chút tươi cười ngoài cười nhưng trong không cười – Diệp tiểu thư, thật có lỗi, ta biết lời nói quả thật đã thương người, nhưng là ta nhin không được nói ra, bởi vì thầy giáo từng dạy qua chúng ta, trẻ em mà nói dối sẽ bị sói ăn luôn, tuyệt thế đại mỹ nam như ta nếu bị sói ăn vậy không phải là rất đáng tiếc sao, cô nói có đúng hay không?

(khặc khặc, TTN quả thật giết người không dao)

- Tôi nghĩ hôm nay là tiệc thân cận giữa tôi và anh? Diệp Giai cực lực bảo trì bình tĩnh.

- Ân, hừ! Hẳn tao nhã gặt đầu – Theo ý nghĩa nào đó, đây quả thật là bữa tiệc thân cận mỹ lệ.

- Nhưng là anh lại mang một nữ nhân khác đi bên cạnh...

- Nàng là lão bà tương lai của ta, cũng là mẹ đẻ nhỏ tương lai của ta, ta đương nhiên muốn mang người trọng yếu nhất đời ta cùng ta đi ăn đồ ăn phong phú. Nói xong, hẳn thực sẵn sóc gấp một con cua để vào bát của Kỉ Văn Tĩnh – Văn Tĩnh, nên ăn nhiều một chút biết không? Đây là đồ miễn phí, chúng ta không ăn thật uổng.

Kỉ Văn Tĩnh bị hẳn làm cho vừa buồn cười lại bất đắc dĩ, bất quá làm cho nàng nghe được chính miệng hẳn nói ra nàng là nữ nhân hẳn yêu nhất, nàng cảm thấy được hạnh phúc trước nay chưa từng có.

Diệp Giai tức giận, nàng lập tức đứng lên, hai tay đập bàn biểu đạt bất mãn – Tư Thánh Nam, nếu anh còn tôn trọng tôi...

- Nếu ta không tôn trọng cô, hôm nay ta cũng sẽ không đến bữa tiệc thân cận nhàm chán này, Diệp tiểu thư, có khả năng cô còn chưa điều tra, cho nên không biết, nữ nhân muốn hẹn ta Tư Thánh Nam này đi ăn cơm còn đang xếp thành hàng dài bên ngoài, cô nên may mắn ta có thể rút ít thời gian bên trong trăm ngàn công việc đến ăn bữa cơm nhàn chán này với cô, mà không phải là cao ngạo giống khổng tước đứng ở đó nổi bão với ta...

Hẳn thực làm giận trừng mắt liếc nhìn nàng một cái – Nếu tiếng hô của cô ảnh hưởng đến chuyện ăn uống của lão bà tương lai của ta, ta sẽ gọi người bảo vệ môi trường đến trách cứ cô về việc chế tạo tạp âm.

- Anh...tôi sẽ nói chuyện này cho ba anh...

- Nếu cô đi nói cho ông ta, như vậy ta có thể đỡ mất chút tiền điện thoại, nhớ rõ nhắc ta nói cảm ơn cô.

- Tư Thánh Nam...

- Văn Tĩnh, thật ngốc nha, con cua không phải ăn như vậy, ta giúp em bóc, cẩn thận cắt phải ngón tay chính mình... Tư Thánh Nam ân cần phục vụ Kỉ Văn Tĩnh, hai người bộ dáng ngọt ngào, làm cho Diệp Giai tức giận đến ánh mắt sắp phun lửa. Hình tượng thực nữ nàng ngụy trang đã lâu rốt cuộc bị phá, nàng đánh một quyền lên bàn cơm, phục vụ sinh bốn phía sợ tới mức thiếu chút nữa ngã sấp xuống nền sàn nhà đá cẩm thạch bóng loáng.

- Xem đi. Tư Thánh Nam vội vàng kéo bàn tay nhỏ bé của Kỉ Văn Tĩnh – Ta nói nữ nhân này ôn nhu tất cả đều là giả vờ, Văn Tĩnh, nhớ rõ em nợ ta năm mươi khối biết không? Hẳn ác liệt vươn cổ tay – Từ lúc nàng giả trang thực nữ đến lúc bùng nổ, tổng cộng không đến mười phút, khả năng nhẫn nhịn tăng mạnh nha.

Kỉ Văn Tĩnh thật bất đắc dĩ cười, từ nhỏ nàng đã bị Tư Thánh Nam đùa giỡn, mà khi nàng tận mắt thấy hẳn dùng những chiêu này chinh phục người khác, nàng cư nhiên phát hiện chính mình thật hưởng thụ.

Diệp Giai bị tức chết khiếp rốt cuộc không thể không rống to, còn mắng không ít lời thô tục khó nghe, cuối cùng, nàng tức giận xoay người rời đi.

- Uy, Diệp tiểu thư, nhớ rõ trả tiền, bằng không chúng ta liền tố cáo cô ăn cơm không trả tiền. Hẳn tức chết người không đền mạng còn không quên vươn cổ hô to một câu. (cái này gọi là bức người nhảy lầu còn không quên lấy súng bắn một phát cho yên tâm là người ta 100% chết)

Thời điểm toàn bộ nhà ăn yên tĩnh lại, hấn rút cuộc đem vẻ mặt ác liệt thành cà lơ phất phơ. Từ lúc ba mẹ hấn buộc hấn đi thân cận, hấn liền phái người tra xét Diệp Giai, một đại tiểu thư cả ngày chỉ biết tiêu tiền mua hàng hiệu, trừ bỏ ưu điểm lớn lên trong một gia đình giàu có, bên ngoài xã hội nàng không có cống hiến gì. Nữ nhân như vậy, cho dù làm nữ giúp việc miễn phí cho hấn hấn còn thấy chướng mắt, huống chi lấy về làm lão bà, nếu hấn thật sự để ý đến thân phận bối cảnh, lúc còn du học bên Mỹ có nhiều thiên kim tiểu thư như vậy, tùy tiện chọn một người cũng hơn gấp trăm lần Diệp Giai ngu xuẩn kia.

- Văn Tĩnh, ta nghĩ chúng ta nên gọi phục vụ sinh mang một ít bữa ăn chính lên, đêm nay cùng hoàn cảnh không phải rất đẹp sao? Hấn cắn một ngậm trên khuôn mặt trắng noãn của nàng – đây là bữa tối chỉ thuộc về hai chúng ta.

“Ba” Hấn nhẹ nhàng vỗ tay, nhà ăn đang lóe sáng lập tức tối đi, tiếp theo, ngọn nến trên bàn sáng lên, khúc dương cầm “ Vận mệnh” vừa mới dâng trào cũng đổi thành “ hôn lễ trong mộng” tao nhã lãng mạn.

Kỉ Văn Tĩnh lập tức ngây dại, không thể tin được nhìn hấn, khuôn mặt tuấn tú của hấn lóe lên mỉm cười mê người, Tư Thánh Nam như vậy, là từ nhỏ cho đến bây giờ cũng không có gặp qua. Nàng rung động chạy vào lòng hấn, khuôn mặt nhỏ nhắn vùi thật sâu vào ngực hấn – Vì sao đối tốt với em như vậy? em nghĩ rằng...

- Nghĩ rằng ta sẽ ngoan ngoãn mặc theo cha mẹ an bài, cưới nữ nhân khác vào cửa sao?

Nàng đáng thương hề hề gật đầu – Em đều đã quyết định chuẩn bị làm tiểu lão bà của anh.

Hấn đột nhiên thật tà ác vỗ cằm – Chủ ý thật không sai nha...

- Tư Thánh Nam... Nàng bắt mãi ở trong lòng hấn khe gọi – Anh cái gì cũng không nói cho em khiến cho em cùng anh đến thân cận, có biết hay không ngay từ đầu em thật sự rất tức giận...

- Hiển nhiên em đã quên lời hứa giữa chúng ta. Hấn nhẹ nhàng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn ủy khuất của nàng – Kiếp sau ta cũng không có tư cách hứa hẹn, nhưng là kiếp này, ta là chủ nhân của em, mà em là trách nhiệm của ta, vĩnh viễn vĩnh viễn, sẽ không có gì thay đổi, nghe rõ chưa?

Nàng cảm động gật đầu, nam nhân này, bướng bỉnh, ác độc, cuồng ngạo, bá đạo... trên người hấn có đầy đủ những từ ác liệt để hình dung, nhưng là, nàng thương hấn, xác thực. Kiếp này, nàng đã yêu hấn đến thăm hại, hơn nữa, không có gì thay đổi.

“ Ba” một cái chụp bàn thật mạnh vang lên trong phòng của biệt thự Tư gia, Tư phụ phẫn nộ đứng lên, ánh mắt sắc bén trừng con đang ngồi trước mặt – Tư Thánh Nam, người nhìn chuyện tốt của người làm đi.

Tư Thánh Nam bộ dáng bất cần đời ngồi trên ghế, hai chân dài cà lơ phất phơ(mấy từ này không phải do Kẹo nói đầu nha, tác giả đó) gác lên bàn, hấn lười biếng nhìn về phía phụ thân nổi giận – Tôi làm chuyện tốt gì mà làm cho lão ba ngài tức giận? âm thanh của hấn mang theo một tia không đứng đắn, hiển nhiên là muốn khiêu chiến cho lão ba hấn tức giận.

Tư phụ lạnh lùng trừng mắt hai cái đui hấn một cái – Buông đi.

- Nhưng là tôi cảm thấy đặt ở đây thoải mái.

- Tư Thánh Nam! Tư phụ bị hấn tức đến hô to – Người rút cuộc đem mệnh lệnh trở thành cái gì? Cút chó sao? Ta bảo người đi thân cận, nhưng là người lại mang theo nữ nhân họ Kỉ kia đi nháo loạn, hiện tại Diệp Giai bị người làm cho tức giận đến đem chính mình nhốt trong phòng không chịu đi ra, người làm như vậy, muốn ta như thế nào đi đối mặt với lão đồng học?

- Kia quả nhiên làm tôi thật tiếc nuối. Hấn làm giận nhún vai – Xem ra Diệp tiểu thư cần một bác sĩ tâm lí.

- Người...

-Lão ba! Tư Thánh Nam thực không khách khí đánh gãy phụ thân rống giận – Kỳ thật mọi người người tới ta đi, tôi cảm thấy ai cũng không nợ ai. Ánh mắt của hấn hơi hơi biến lãnh, bất cần đời trên mặt dần biến thành hung ác nham hiểm – Ông chưa được sự cho phép của tôi đã nghĩ muốn đuổi đi nữ nhân của tôi, may mắn nàng không rời đi, nếu không, tôi sẽ làm cho ông trả giá đại giới về hành vi ngu xuẩn của chính mình.

- Đây là thái độ người nói chuyện với cha của chính mình? Tư phụ tức giận chất vấn.
- Tôi không biết đối thoại giữa chúng ta có cái gì không đúng. Tư Thánh Nam cười đến dị thường lạnh lùng
- Ít nhất tôi đã biểu đạt ý tứ của mình cho ông hiểu, tỷ như tôi nói tuyệt đối không thích ông ăn bữa ăn thân cận chết tiệt này.
- Cái nữ nhân họ Kỉ kia rốt cuộc có gì tốt, người thế nhưng bởi vì nàng mà phản kháng ta?
- Trên người nàng khả năng không có ưu điểm mà ông hy vọng, nhưng là... Hắn đột nhiên đem hai chân của chính mình trên bàn đặt xuống, hơi chút khuynh người về phía trước – Lão ba, nàng so với hai người càng hiểu được như thế nào yêu ta. Hắn tươi cười mang theo một tia tàn nhẫn – Tôi dám khẳng định, đó là chuyện mà ngài cũng lão mẹ tôn kính không thể làm được.
- Tư phụ nhíu mày, biểu tình trở nên nghiêm khắc – Đơn giản là chúng ta hàng năm bận rộn làm việc sơ sót không chiếu cố người, cảm thấy trên phương diện tình cảm thua thiệt người, cho nên, người muốn dùng loại hành vi phản nghịch này báo lại chúng ta?
- Có lẽ, hắn lại nhún vai – Đây thật là phương thức tốt nhất để trả thù các người.
- Tư Thánh Nam, nếu người đủ thông minh, hẳn là biết nếu còn tùy hứng như vậy, thật có khả năng mất đi tất cả của người. Tư phụ không thể nhịn được nữa rốt cuộc nói.
- Tỷ như nói? Tư Thánh Nam thực khốc nhíu mày.
- Thân phận hiện tại của người là tổng tài tập đoàn Thánh Lôi...
- Đây là chính tôi tự giành lấy. Hắn tuyệt đối không để ý – Không cần ý đồ cầm quyền thế để bảo hộ chính mình, trên thực tế từ khi tôi lên làm, tôi cũng đã chuẩn bị đường lui cho chính mình. Hắn lạnh lùng cười
- Thực bất hạnh nói cho ngài một tiếng, 60% cổ phần của tập đoàn Thánh Lôi đã trên danh nghĩa của tôi, nếu ngài không ngại việc xấu trong nhà truyền ra ngoài, hai phụ tử chúng ta có thể gặp nhau trên tòa, tôi cam đoan là tôi lấy được hợp pháp tuyệt đối.
- Tư Thánh Nam! Cẩn rằng rống to, Tư phụ không dám tin tưởng những gì mình nghe được.
- Lão ba, tôi cảm thấy hẳn là cảm tạ giáo dục lãnh khốc vô tình nhiều năm qua của ngài, nếu không ai lại dám cam đoan Tư Thánh Nam hôm nay có phải hay không là kẻ chỉ biết tiêu tiền hưởng lạc ăn chơi trác táng đâu?! Hắn tao nhã đứng lên, ánh mắt đưa cột nhìn phụ thân – Nếu không nghĩ lại tự rước lấy nhục, đừng nên đấu pháp với đứa con hiếu thuận này, lưỡng bại câu thương luôn không tốt, ngài cảm thấy sao? Hắn bắt cần đời hơi hạ thấp người – Thời gian của mọi người đều thật quý giá, con cáo lui trước. (từ đầu tới cuối bây giờ mới xưng con. Thật hiếu thảo)
- Tư phụ bị hắn làm cho tức giận đến cả người phát run – Xú tiểu tử, ta thật không nghĩ tới người sẽ trở nên đáng sợ như vậy, ta tần tần khổ khổ đem người đào tạo thành tài, người lại dùng phương thức này đối đãi với ba người, cứ nhiên vì một nữ nhân nhỏ bé không đáng kể phản kháng ta, ta cảnh cáo người, nếu người còn cùng nữ nhân họ Kỉ kia giằng co, như vậy cửa nhà này vĩnh viễn người cũng đừng bước vào một bước.
- Tư Thánh Nam chạy tới cửa đặt tay lên trên cửa, hẳn không có quay đầu lại, chính là hơi hơi dừng lại bước đi – Tôi có thể nghĩ những lời này của ngài chính là muốn cùng tôi đoạn tuyệt quan hệ phụ tử sao?
- Phía sau truyền đến một trận yên tĩnh khủng bố, thật lâu.
- Ba, nếu ngài cho rằng như vậy có thể trừ bỏ phần nộ trong nội tâm ngài, như vậy con có thể thành toàn ngài. Rốt cuộc đi ra khỏi phòng, hắn thẳng thân mình ngạo nghễ rời đi. Thời điểm khi hắn trở lại chỗ ở, Kỉ Văn Tĩnh đang đánh răng rửa mặt trong toilet.
- Thánh Nam, sáng sớm tinh mơ anh vô thanh vô tức chạy đi đâu? Nàng một bên đánh răng một bên mồm miệng không rõ đối hắn hỏi.
- Bỏ đi áo khoác tây trang, Tư Thánh Nam đi nhan hướng toilet, vươn hai cánh tay ôm lấy nàng từ sau lưng
- Ngô... em đang đánh răng... thời điểm nói xong, bọt biển trong miệng phun đến trên mặt hắn.
- Văn Tĩnh, chúng ta kết hôn đi. Âm thanh của hắn trầm thấp thật sự.

Bỗng dừng dừng lại động tác, nàng không dám tin tưởng lỗ tai của chính mình – Anh, anh nói cái gì?

Ban quá hai vai của nàng, hấn nâng cằm của nàng lên – Ta đột nhiên muốn dùng hết thời gian kiếp sau của chúng ta kinh doanh gia đình, tỷ như nói đứa nhỏ, hôn nhân, ta vì em gánh vác hết thủy nghĩa vụ... Hấn cúi thân xuống, khi nàng còn không kịp thét chói tai, môi hấn nhẹ nhàng áp hướng nàng, bao gồm bọt biển còn chưa phun ra trong miệng nàng. (Nụ hôn này gọi là nụ hôn gì?)

- Ngô... thời điểm bốn cánh môi dán vào nhau, Kỉ Văn Tĩnh nhận mệnh tùy ý nam nhân này hôn đủ. Đây là nam nhân làm nàng yêu thật sâu sắc. Khác người, độc ác, bá đạo, thậm chí ngay cả cầu hôn cũng không lãng mạn... (đúng vậy... địa điểm thật không hay tí nào. ~:')

Nhưng là, nàng yêu hấn!

Kết Thúc

Sau một tháng hôn lễ được long trọng cử hành.

Chú rể anh tuấn, cô dâu thanh tú làm cho hôn lễ này trở thành tiêu điểm của mọi người.

Bữa tiệc xa hoa cùng vô số trò chơi chảnh người, đem mọi người ép buộc quá mức, khi tiệc cưới tiến hành đến cao trào trước nay chưa từng có, vợ chồng Tư thị cư nhiên thần kì xuất hiện tại hiện trường.

Trên mặt bọn họ đều mang theo một cỗ không tình nguyện, nhưng là bọn họ vẫn đưa đến lễ vật chúc phúc.

Đối với chuyện cha mẹ không có thiết tình tiếp nhận con dâu Kỉ Văn Tĩnh này, Tư Thánh Nam cố ý đem mặt thối của hai người trong hôn lễ ghi tạc trong lòng.

Ba tháng sau, Kỉ Văn Tĩnh xuất hiện hiện tượng nôn nghén.

Chín tháng sau, một cậu bé đáng yêu sinh ra trên thế giới này.

Trong lúc, phụ mẫu Tư gia lấy hình tượng cao ngạo xuất hiện vài lần, bọn họ tựa như rất muốn bày ra hình tượng cha mẹ chồng hung ác đến ức hiếp con dâu.

Thực đáng tiếc, bọn họ có con quá mức ác độc, kết quả, mỗi lần bọn họ đều mang một cỗ oán khí rời đi Hongkong.

Nhiều năm sau, cậu bé từ trẻ sơ sinh biến thành một tiểu mao đầu, điều này làm cho vợ chồng Tư gia ngẫu nhiên về vừa vui vẻ lại buồn bực.

Vui vẻ là bọn họ có cháu nội đáng yêu, buồn bực là con bọn họ cư nhiên không cho phép cháu nội gọi bọn họ một tiếng ông bà nội.

Còn nói, nếu bọn họ không thể thiết tình tiếp nhận con dâu, kiếp này cũng đừng muốn nghe con của hấn gọi một tiếng ông bà nội.

Trên thế giới nào có tên đáng giận như vậy?

Tư gia phụ mẫu một bên cố gắng duy trì tôn nghiêm, bên kia lại mong muốn được cái cháu nội đáng yêu có thể gọi một tiếng.

Vì thế bọn họ đành phải ngụy trang thành bộ dáng hòa giải đi tiếp cận Kỉ Văn Tĩnh, nữ nhân nhiều hơn con bọn họ ba tuổi này, nhìn trái nhìn phải cũng đều không xứng với người thừa kế duy nhất của Tư gia bọn họ.

Nhưng là, nàng tựa hồ thật hiền lành, bởi vì trù nghệ đầu bếp của nàng luôn có thể thỏa mãn hương vị của bọn họ.

Thái độ của nàng cũng khiêm tốn có lễ, có thật nhiều lần, con dâu này đều dấu lão công kêu con vụng trộm gọi bọn họ là ông nội bà nội.

Nữ nhân này trên phương diện thiết kế thật là trời cho, khi nhận hạ, nàng thành lập phòng làm việc của chính mình, ngăn ngừa trong thời gian một năm, buôn bán lời rất nhiều tiền.

Càng ngày càng nàng ở chung, bọn họ phát hiện diện mạo của nàng càng xem càng thuận mắt, so với nữ nhân bên ngoài luôn luôn trang điểm, khuôn mặt của nàng làm cho tâm nhãn của người khác cảm thấy thoải mái.

Sau đó, bọn họ lại phát hiện một chuyện rất to lớn, bọn họ thể nhưng bất tri bất giác, đều đem chuyện to nhỏ trong nhà cùng nàng thương lượng.

Càng làm cho bọn họ không thể tin là, tồn tại của cô gái này theo một trình độ mà nói còn vượt qua con của bọn họ, bọn họ thậm chí còn hy vọng chính mình có một cô con gái nhu thuận thanh tú như vậy.

Mỗi năm mỗi tháng, Tư mẫu thân là bà nội, thời điểm nghỉ ngơi đều cùng con dâu đi bệnh viện sản kiểm, bởi vì nàng rất có khả năng mang thai lần thứ hai.

Về nhà sau, Tư mẫu cũng không dám tin tưởng chuyện này, nàng thể nhưng giúp con dâu làm canh gà bổ thân.

Nàng tuyệt không thừa nhận chính mình cùng con dâu hòa hợp ở chung, bởi vì chuyện này làm cho bà cảm thấy đánh mất mặt mũi trước mặt con mình.

Nàng cũng không muốn cùng con dâu xem những ảnh chụp trước đây, bởi vì nàng cảm thấy hành động này thật nhàm chán.

Thời điểm cháu nội làm rớt khối ngọc lục bảo bị vỡ thành ba mảnh ra, bà sợ ngây người.

Tuy rằng khối ngọc bội đáng thương này đã bị rớt thành ba mảnh, nàng vẫn liếc mắt một cái liền nhận ra đây là đồ vật gia truyền của Tư gia.

Nam nhân của Tư gia tìm được nữ nhân mình yêu sẽ đem tặng khối ngọc bội này cho đối phương.

Càng hiển nhiên, Tư Thánh Nam vẫn duy trì thái độ lạnh lùng với khối ngọc bội này.

Chẳng qua khối ngọc bội này từ lúc Kỷ Văn Tĩnh mười lăm tuổi đều được nàng bảo hộ bên người, có lẽ đây là trên trời an bài, tất cả mọi chuyện đều đã được định đoạt.

Dù sao, Tư Thánh Nam cũng yêu lão bà của hắn, bởi vì hắn là chủ nhân của nàng, mà nàng cũng là trách nhiệm của hắn.

Chuyện này vĩnh viễn cũng không thay đổi.

End!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chu-nhan-xin-ngai-dung-choc-toi>